

העוול

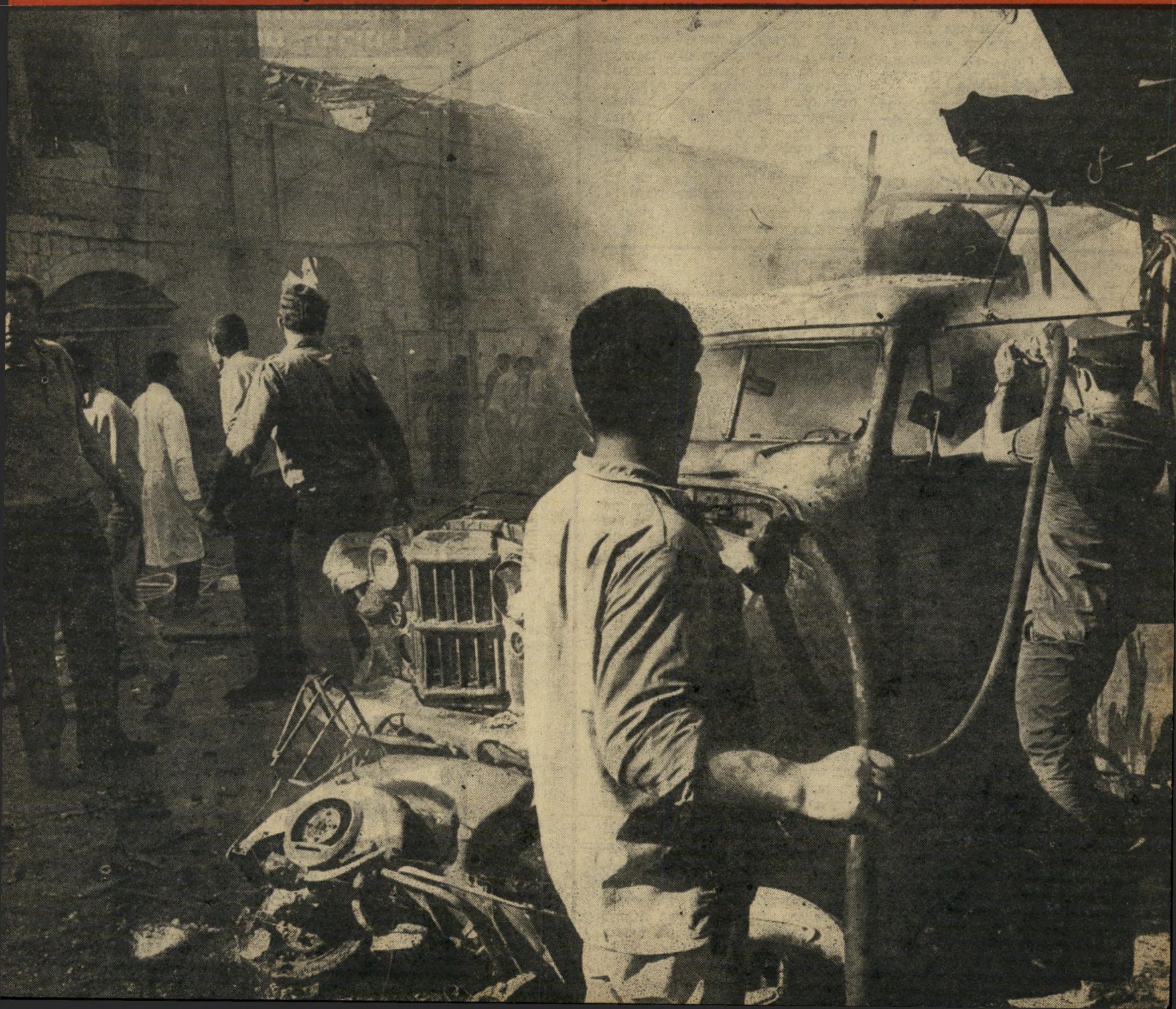
התופת

בירדושלים

החוקרים בעקבות

מניחי הפצצה

בשוק מחנה-יהודה

במע"י, אותו חוג של עסקנים פעילים התומך במעמדו של משה דיין לראש הממשלה. היור

דיעה על כך פורסמה במדור תשקיף לפני חודש (העולם הזה 1626).

באמצע החודש יכולת לקרוא בעיתונות ידיעות ודברי פרשנות רבים על הסיום הקרוב של שליחותו של ה"ר גונאר יארינג, שגריר מוכיר האו"ם למזרח התיכון. העי תונים ידעו לפרסם כי חופשתו של יארינג במשרד החוץ השבדי, הוארכה עד סוף חו" דש נובמבר בלבד. הפרשנים כבר הפעילו את דימונם כדי לתאר את ההתפתחויות והמחלוקות שיתחוללו לאחר סיום שליחותו של יארינג.

דף תשקיף היה היחיד שמסר לך את ה ידיעה הבאה: יארינג לא יסיים את שליחו תו. בניגוד לדיעות המופצות בעיתונות ה עולם ובישראל, לא תסתיים שליחותו של שגריר האו"ם למזרח התיכון... כל הגור מים מעוניינים בהמ שן שליחותו... יום השליחות יחייב כל אחד מגורמים אלה לקבל החלטה ואף אחד מהם אינו מעוניין בכך. ביו"ד עו מצב זה, מאיים גונאר יארינג בהת פטרות כדי להשיג זיתורים מהצדדים, אולם נראה שיופעלו עליו לחצים להאריך את שליחותו לתקו פה נוספת.

יארינג

ידיעה זו לא היתה נחושה או הימור אלא תוצאה של ידע, שלא היה בידי פרשני העיתונות האחרים.

דף תשקיף, שהוא גילגולו של מדור תצ פית שהופיע בעולם הזה מזה שנים, וש מדורים בדוגמתו מופיעים בכמה משבועונים העולם החשובים, כמו הניו יורק, וזה לאח רונה במתחרים. אפילו עיתון חדשות יומי כמו מעריב, החל לאחרונה לפרסם מדור דומה במוסף השבת שלו.

אש כפ

ע תוני ישראל פירסמו בשבוע החולף את אחת מהחלטות הממשלה, שפור סמו באותו שבוע: ההחלטה על מינויו של צבי טרלו, מי שהיה יועץ בכיר לשר המש פטים, כמנהל הכללי של משרד המשפטים; ומינויו של זאב שר, מי שהיה רשם הפטנ טים במשרד המשפטים והיועץ המשפטי של הכנסת, כמישנה ליועץ המשפטי לממשלת ישראל.

היתה זו, ללא ספק, ידיעה רבת חשיבות. עצם העובדה ששני אנשים צעירים (טרלו הוא בן 36 ושר הוא בן 38) התמנו למיש רות כה בכירות, מעידה על הזרמת דם חדש לצמרת ה פקידות הממשלתית הבכירה. מינויים כאלה במשרד המש פטים, יש להם חשי בות יתר, שכן צמ רת במשרד המשפטים היא הקובעת למע ש, בעצותיה, בהנ חיותיה וביומיותיה, את אותם התקנות והחוקים, שבהיעדר חוקה כתובה למדי

טרלו

נה, קובעת את אופי החיים בה. אם אתה עוקב אחר מדור תשקיף ב העולם הזה, הידיעה על מינויים של טרלו ושר, אינה חדשה לך. יכולת למצוא אותה במדור תשקיף שהתפרסם לפני שלושה שבועות (העולם הזה 1627).

והי רק אחת הדוגמאות לחשיבותו של מדור תשקיף ולמהימנות הידיעות המתפר סמות בו.

★ ★ ★

ה לק ניכר מהידיעות המופיעות במ דור תשקיף אינן זוכות לפירסום ב יתר עיתוני ישראל, גם כאשר הן הופכות לעובדות. אולם די לסקור את דף תשקיף בשבועות האחרונים כדי לגלות בו מיספר רב של ידיעות, שהקדימו את הפירסומים בעיתונים אחרים. כך, למשל, ניבאה ידיעה במדור את הניכוח הפומבי בין שרי הביטחון משה דיין לבין השר פינחס ספיר, בשאלת השטחים, שבוע ימים לפני שפרץ. אותה ידיעה גם הוסיפה פרשנות כי המחלוקת בין שני השרים, מיועדת למעשה לערער את מעמדו של משה דיין.

בשבוע שעבר פורסמה בעיתונות ישראל גם הידיעה על התארגנותה של האופוזיציה

מכתבים

אני סבור שאין רע בכך שאדם שוהה זמן מה מחוץ לארצו (ואינני מתכוון ל יורדים). כל ישראל בחו"ל הוא שגריר בלתי רשמי, כמו שאמר אבנרי, שהישראל לים בחו"ל הם תועמלנים מצוינים. יהודה האן, נורבגיה

רוצחי ארלוזורוב

מצאתי לנכון לפנות אליכם בעניין אחד, המסעיר את רוחי ולא ניתן לי מנוח. ה כוונה היא להשמצה הישנה והנפשעת נגד הערבים בישראל. כאילו שניים מבני עם רצחו בזמנו את ה"ר חיים ארלוזורוב. הנה, למשל, קראתי בעיתון מודעה על הופעת ספרו של אבא אחימאיר, המשפט. בדברי הפירסום לספר נאמר: "עבדאל מגיד הודה בבית המשפט הבריטי כי רצח, ביחד עם עיסא דרחיש, את ד"ר חיים ארלוזורוב על שפתחים בתל-אביב". מה הטעם לכל הדיבורים היפים שלנו על שלום-אבת ודו-קיום בשלום עם ה ערבים, אם בעת ובעונה אחת אנחנו מסיר תים נגדם? אין בכוחנו לפסוק מי היו ה רוצחים של ארלוזורוב, אבל אין לי ספק שאינם מבני העם הערבי. האם עלינו, בתור יהודים, להוסיף מהדורה ישראלית לעלילת דם נוסח בייליס ודרייפוס?

אדיעזר פומרנץ, נהריה

שומרים בהריהבית

אילו הייתי ערבי הייתי גם אני מתקומם כולי נגד התמנונות וחילול הקודש בהר הבית (העולם הזה 1629). אני דחא מחסידי הטיפוח, אבל תוך הענקת מלוא הזכויות לפתות הדתיות, לי ערבים. אין אנתו רוצים שהערבים יסכימו להסתפח למדינת ישראל אם אנו מונעים בקדושת המקומות הקדושים שלהם? אני מתפלל על משרד הדתות, שאינו מצבי (המשך בעמוד 5)

הישראלים המזכירים

בקשר לזמננו של אורי אבנרי, עלובי הנפש (העולם הזה 1927), אני יכולה להבין את כעסו על האנשים אותם הוא מתאר ברשימתו. היה לי נסיון דומה כש הייתי באנגליה לפני מיספר חודשים. ישראלי שישב באוניברסיטת האנגליית כשש השנים האחרונות, הצהיר ב יי ש הממשלה הישראלית מובילה את המדינה להתאבדות מדינית, וכי כל אוכלוסית ישר אל הופכת לפאשיסטית. הצעתי לו שאם אלו הן השקפותיו, מו טב שיבוא לישראל ויפעל לשינוי המצב. הוא השיב לי כי היו כאן מיספר רב של אנשים עם דיעות דומות, אלא שהיכו את כולם (לא עד מות בדיוק), עינו אותם ו דפו אותם עלידי המשטרה.

חנה ניימן, תל-אביב

הדרבנות

מדוע יצא קיצונו של אבנרי על הישרא לים, המשמצים את ישראל בחו"ל? אני חושב שהם דחא ממלאים תפקיד חיובי. לולא היתה ההסברה הרשמית שלנו נאלצת להתמודד עם השמצותיהם כאן, אינני יודע אם היו מרגישים אותה. הם ממלאים תפקיד של דרבנות!

ש. הנימק, לונדון

השגרירים

קראתי בידיעות אחרונות את הגנתו של אורי אבנרי על היורדים, בעת הניכוח ב כנסת על שלילת הורכונים מהיורדים. הרי גשתי צורך לכתוב ולברך אותו ב"ישר כוח"!

מכיוון שאני נמצא זמן מועט מאוד ב נורבגיה, ומתכוון לשהות כאן כשנה, הריני נמצא לעיתים קרובות במצב בו אנשים שואלים אותי על ישראל, בעקבות כתבות בעתונות המקומית, האוהדת, כמו כל ה יוושבים כאן, את מדינת ישראל.

כנס ארצי של פעילים ומסבירים

יתקיים ביום ה' — 28.11.68, בשעה 8.30 בערב באולם בני-ברית, רח' קפלן, תל-אביב

על הנושא:

לקראת המערכה:

בחירות 1969

יפתח: אורי אבנרי

תא הסטודנטים של העולם הזה — כוח חדש האוניברסיטה העברית, ירושלים

כנס חברים ואוהדים

לקראת חידוש הפעולה בשנה זו

יתקיים באולם בראתון, ביום ג', 10.12.68 בשעה 8.30

בהשתתפות אורי אבנרי ואמנון זכרוני

אם אתה מרגיש בצורך לפעול — בוא לכנס זה!

קרול וייט

התגלית המרעישת של הקולנוע הבריטי!

גם זאת אהבה

Toor Cow

עם: טרנס סטאמפ. טרט האהבה של השנה! הצגת בכורה ארצית השבוע בקולנוע, "בן יהודה" ת"א סטילר פילם (איסטמנקולור) למבוגרים בלבד!

BESSER GEHT'S MIT COCA-COLA

כך נשמעים השוויצרים כשהם אומרים: טוב יותר עם קוקה-קולה. וכאשר הם שותים אותו קר כקרח הם יודעים היטב משמעותו של המושג שכן פסגות ההרים עטורות השלג משיבות רוח צוננת ומחיה. השוויצרים שהם יצרנים מפורסמים של מוצרי איכות קיבלו את קוקה-קולה כמוצר משלהם. טעמו המובהק ותכונותיו הנפלאות חבבו אותו עליהם מיד והם שותים אותו בארוחה ביחד עם הגבינה המפורסמת שלהם. הם שותים קוקה-קולה ליד האגמים החכולים. בבקתות הקטנות ובמסעדות. בערים הגדולות שהן סמל הנקיון.

קוקה-קולה הוא המשקה הקל האהוב והנמכר ביותר בעולם (למעלה מ-100 מיליון בקבוקי קוקה-קולה נמכרים מדי יום ביומו).

זהו שער קומתו גדולתו ומעמדו של משקה קוקה-קולה לבדו.

מיוצר בישראל ע"י החברה המרכזית לייצור משקאות קלים בע"מ.

טוב
יותר
עם

קוקה-קולה

ספיר לאלון:

„איפה אתה עומד?”

פינחס ספיר מתכוון בכל הרצינות להפוך מרכז היונים בממשלה, התנגשותו הפומבית הגדולה עם משה דיין, על עתיד השטחים, היתה רק התחלה של התייצבות ציבורית נגד הסיפוח.

מכיוון שספיר רואה בעמדה זו גישה עקרונית, ולא התנצחות אישית, עלול מאבקו לגרור שינויים ביחסים הכוחות בצמרת מע”י.

בין השאר, הבהיר ספיר לסגן ראש הממשלה יגאל אלון, כי עליו לקבוע ברורות היכן הוא עומד בשאלת השלום והשטחים: אם הוא חושב להתחרות על הפופולאריות ההמונית עלידי נקיטת עמדה סיפוחית, מית, עלול הדבר לבטא את חברת בינו לבין הצמרת הוותיקה של מע”י, אשר ספיר הוא אחד מעמודיהתווך שלה.

הבהרה זו תספק לאלון מוון למחשבה, שכן עיקר כוחו, בהתחרות עם משה דיין, בא לו דווקא מהצמרת הוותיקה ומפינחס ספיר.

כל אנשי אלמוגי

צפויים וזעזועים וגילויים נרגזים על הנעשה במשרד העבודה, למרות שבתחילה עשה שר העבודה החוש, יוסף אלמוגי, רושם, כאילו ישאיר על כנם כמה מראשי המשרד שירש מקדמו, הוא דחק למעשה את רגליהם בכל מיני אמצעי לחץ וחתירה.

על המשרד משתלטת עתה קבוצה מנאני אלמוגי, עוד מהיותו איש הזרוע החזק בהיפה.

המהנדסים נגד

ניכויים משכרם

אגודת האינג'נרים והארכיטקטים, עליו לה להפעיל אמצעים אירגוניים נגד משרדי הממשלה, המוסיפים לנכות 10% משכרם של מתכננים פרטיים, לטובת „קרן לעידוד יצוא ידע” שהוקמה בימי המיתון, ולא הופעלה למעשה מעולם. במקביל צפויה הגשת תביעה נסיונית נגד משרד ממ”ל להתחרות הניכוי, מצד אחד ממשרדי התיכנון הגדולים בתל-אביב, המבצע עבור הממשלה תכנון עבודות בנייה.

שותפות עם אונאסים

אם מישהו בחברת אל-על כועס על נישואי זקלן קנדי לאריסטוטל אונאסים, זה לא יפריע לו לנהל עסקים טובים עם המיליונר היווני. במיוחד: עם חברת התעופה אולימפיק, השייכת לאונאסים.

גישושים ראשונים כבר התקיימו בין נציגי שתי החברות, לקראת הפעלתם של סילוני הענק „בואינג 747”, שיוכנסו לשימוש בעוד שנתיים. נכדקת האפשרות, ששתי החברות יפעילו מפוסים אלה בשותפות, כדי לוודא תפוסה מלאה מארצות-הברית לאתונה וללוד.

צעירי המפד”ל

ממשיכים לתקוף

צפויה התקפה מחודשת מצד עסקנים צעירים של המפד”ל, חלקם בוגרי המנגנון בעירות-פיתוח, על הנהגת המפלגה, בראשות השר משה חיים שפירא.

סיסמת ההתקפה: „נגד הסטנות שפירא, שלא להצטרף לתביעה להתנחלות מיידית בשטחים המשוחררים”. כידוע, תמך שפירא בעיכוב ההכרעה בשאלת ההתנחלות. ועמדתו נראית לצעירים כנושא מתאים לניגוח. הרקע האמיתי להתחדשות המאבק, שנידחה זמנית מאו שלום-הבית שהושג בחקירת המפד”ל, הוא מאבק על עמדות-הכוח לקראת הבחירות הבאות לכנסת.

לבון תובע

תפקיד מוגדר

לא ברור עדיין אם פינחס לבון יסכים לצאת מהבידוד שגזר על עצמו ולשוב לפעילות במפלגת העבודה, למרות פנייתו הפומבית של מזכיר העבודה, פינחס ספיר, אליו, לשוב לפעילות.

במגעים שהתנהלו עם לבון, רמזו כי ה”רתו לפעילות מותנית בצירופו לגוף מפד”ל תי מרכזי וקבלת תפקיד מוגדר.

רמז לכך שספיר עשוי למלא את תביעתו של לבון, מוצאים בפירסום הראיון עם לבון בדבר, בו תקף בחריפות את דיין, הסתייג מאשכול, ותמך בדיעותיו של פינחס ספיר.

חפירות

ברחובות תל-אביב

מספר הרחובות המבוטרים עלידי הפיריות בתל-אביב יגדל. חברת החשמל, הדורש את העירייה, הוציאו לביצוע מספר ניכר של מיכרזים לצנרת תת-קרקעית, כאשר ההוראה היא להספיק ולהניח את הצנרת לפני הבחירות.

מספר גדול במיוחד של חפירות יבצע הוואר, אשר תוכניות הנחת הצנרת לכבל-טלפון שלו נמצאות בפיגור ניכר, עקב הסתבכות עם קבלן שלא עמד בהתחייבותו ולא הצליח לבצע את העבודות במועד שנקבע.

„מסע התעוררות”

למען דיין

המכה הראשונה של חסידי דיין לקראת הבחירות מתארגנת עתה בטודי-סודות.

ללא פירסום, נערכת החתמה ציבורית על עצומה, שתדרוש את העמדת דיין בראש הממשלה. אישים חשובים כבר הודיעו על הצטרפותם, ותרבר יקבל, בבוא העת, ממדים של תנועה ציבורית ספוגי טאנית נרחבת.

מלבד אהבתם לדיין, אין שום דבר מאחד את החותמים, שחלקם חסידי-סיפוח וחלקם מתנגדי-סיפוח, חלקם אנשי-ימין וחלקם אנשי-שמאל, ושכל אחד מהם יכול למצוא סימוכין להשקפתו בנאומיו השונים של דיין.

הרעיון הפלסטיני

בקו עלייה

הנה ההערכה האחרונה, המוסמכת ביותר, על סיכויי הרעיון הפלסטיני בצד הערבי:

● בשטחים המוחזקים, נמצאים חסידיו המדינה הפלסטינית בעלייה ניכרת.

אנשי חוסיין נמצאים בסיגה גדולה. אחת הסיבות: דילדול זרם הכספים, שהגיעו בשנה הראשונה של ה”כיבוש בכמויות גדולות מעמאן, לשיחור עסקנים.

סיבה חשובה יותר: ההרגשה הגוברת בשטחים כי המלך אינו מסוגל לפתור את הבעיה, וכי רק הפלסטינים עצמם מסוגלים לכך, אם הם רוצים למנוע „סיפוח זוחל” לישראל.

● במדינות ערב, ובייחוד בירדן, ניכרת אצל הפלסטינים הגולים לאהונה — בפי עם הראשונה — תמיכה ניכרת ברעיון הפלסטיני.

גרמו לכך מאורעות ה” בנובמבר בעמאן, כשאנשי המלך ירו בפלסטינים. מגיעים לגדה רמזים ברורים מצד פלסטינים חשובים במדינות-ערב, המעודדים את המנהיגים המקומיים לקחת לידיהם יוזמה בעניין זה.

● בירדן ניכרת — שוב לאחר זמן רב — נטייה מצד תושבי עבר-הירדן להינתק מפלסטיין, אם ניתן לעשות זאת בצורה מכובדת.

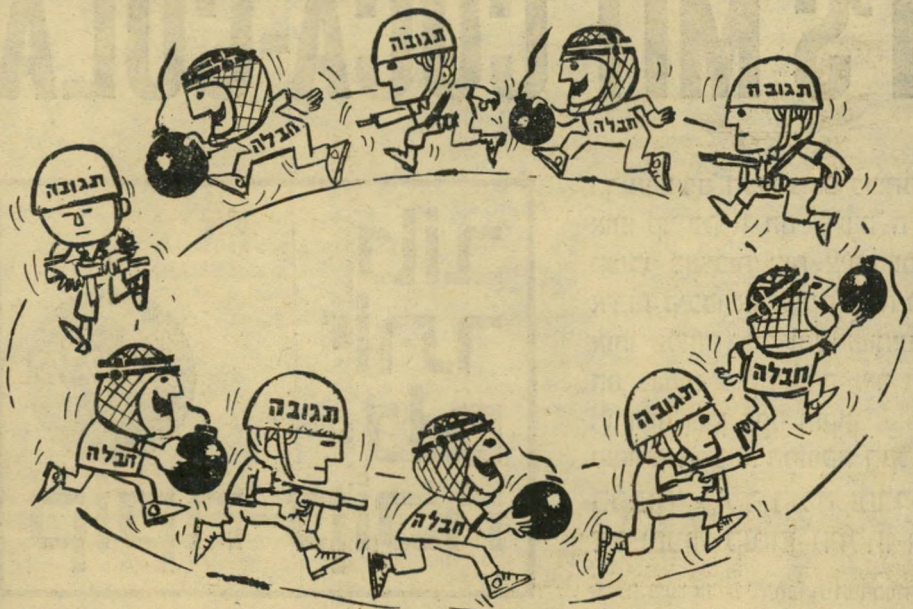
פעולות-התגמול של צה”ל, שהפילו קורבנות רבים בערים ובכפרים, הביאו את העברירדנים לידי מחשבה, כי מוטב להם להסתפק במדינה קטנה משלהם, עבר-ירדנית, תחת להיפגע ללא-הרף בגלל הפלסטינים, השונים אינם אותם, והגורמים להם צרות בליסוף בפנים ובחוץ. מגמות אלה עשויות להכשיל בצורה מהירה, אם יבוא העירירדן המתאים מן הצד הישראלי. אולם החוגים בצמרת הדוגלים בכך אינם זוכים בתמיכה בדרג הממשלתית.

הרצוג בעד הידברות

עם הפלסטינים

האלוף במילואים חיים הרצוג, מי שהיה הפרשן הציבאי של קול-ישראל במלחמת-ששת-הימים, ומראשי רפ”י, הוא אחד התומכים במציאת פיתרון במזרח-התיכון תוך הידברות עם העם הפלסטיני.

לאחרונה גילה הרצוג, כי לדעתו המדיניות ביחס לעם הפלסטיני צריכה להיות מכוונת תוך הנחה שההסכם שיושג, יושג דרכם, וייתכן אפילו, שלבסוף תיאלץ יש-ראל להגיע לשיחות עם נציגי אירגוני ה”פירור.

מכתבים

(המשך מעמוד 2)
סדרנים שיפקחו על המבקרים היהודים ב-
הרהבית.
שלום שוויקי, ירושלים

מס החמם

אני כתפלא שגם אתם הצטרפתם למקה-
לה הצרחנית שיצאה נגד מס'המפלגות. הרי
דחקא אתם צריכים להיות מעוניינים במס
הזה. תנועה כמו שלכם, שאין לה מקורות
מימון, תוכל בעזרת מס'המפלגות להתמודד
במלחמת-הבחירות, בעזרת תקציב שהוא,
באופן יחסי, שווה לגודלה בכנסת.

ברוך הלפרן, רמת-גן

● מס'המפלגות חל רק על חברי ה-
הסתדרות, והוא מחולק בין מפלגות ההס-
תדרות. תומכי רשימת-העולם הזה — כוח
חדש יצטרכו לממן מכספם מפלגות שאינן
כפופות לשום ביקורת ושימשיכו לשלוט
בכל מקורות-המימון הבלתי-כשרים הנוכ-
חיים שלהן.

מי המלכה?

בכתבתכם על תחרות התסרוקות שנערכה
לפני שבוע על תואר מלכת קולסטון (העו-
לם הזה 1629), פירסתם את התסרוקות

התסרוקת שזכתה

שזכו במקום השלישי ושלא זכו בשום
פרס. אחרי תסרוקות משוגעות כאלה מעניין
לדעת, איך נראית התסרוקת שזכתה בפרס.
אביבה פרחי, תל-אביב

קצת פחות משוגעת (ראי תמונה).

אלוהים בדיסקוטק

בקשר למכתבו של גדי שם-אור (העולם
זה 1628), המבקר את הדיסקוטקים הדתי-
יים: האם יש לו איזו הצעה אחרת, מאי-
הליכה לדיסקוטקים לכניסו? דתיים? האם
בני-הנוער הדתיים חייבים ללכת עם פושעים
לדיסקוטקים? הייתי רוצה לקבל את תשו-
בתו.

יוסי רבינא, חיפה

דיסקוטק רבות

בכתבה על הדיסקוטקים הדתיים נעלם
מעיני כתבכם פרט קטן אחד: שם נעשות
גם פעולות תרבותיות! אינני יודע איזה
אלוהים נמצא יותר, אך הבודל עקרוני זה
הוא המבדיל את האנשים הדתיים בכל גיל
ובכל מקום אחר בעולם מזולתם — התר-
בות.

א. לבנה, רמת-גן

● יש בארץ שורה של דיסקוטקים ה-
מקדישים חלק מזמנם לפעולות-תרבות.

אלוהים חי

אני לא מדבר על הזלזול בערכי-הדת,
מכך שאתם לועגים לצעירים דתיים המבי-
לים בדיסקוטק, אלא על הכותרת אלוהים
חי ונמצא בדיסקוטק.

● "אלוהים חי" — זו סיסמא דתית גוצ'
רית, ויש בכך משום פגיעה ביהודים.

שמעון יפת, ירושלים

● הסיסמא היא אומנם נוצרית, אך לא
נראה לנו כי יש בכך סתירה לאמונה ה-
יהודית, אשר מסנה צמחה הנצרות.

● זכות קדימה במדור זה תינתן
למכתביהם של קוראים המצרפים
את תצלומיהם למכתבים.

מכנסי קרנֶקס
לצעירים ולצעירים ברוחם
להשיג בחנויות האופנה
המובחרות

INTERNATIONAL
Karnex

K&T קאופמן-טובולסקי - יצרני אריגי-איכות

קופר-קרמון

תמרורים

הנשיא שזר

נחוג • יום-הולדתו של נשיא המדינה שניאור זלמן שזר (רובשוב), בתפילה בבית-הכנסת של חסידי חב"ד בעיר העתיקה בירושלים. שזר, יליד העיר מיר שבפלך מינסק ברוסיה, נבחר כבר בהיותו בן 17 למזכיר הועידה של פועלי-ציון במינסק. ב-1911 עלה לארץ ועבד כפועל חקלאי ב' קבוצת מרחביה, אך חזר לרוסיה כדי להתייב לצבא הצארי, שוחרר משירות צבאי ונסע ללמוד בגרמניה. ב-1924 עלה שנית לארץ. היה עורך דבר לאחר מותו של ברל כצנלסון. משורר ואיש-מדע ש' עבודתו מוקדשת בעיקר לחקר תולדות ישראל והתנועה המשיחית.

נחוג • יום-הולדתו ה-66 של משה אונא, חבר הכנסת מטעם המפד"ל, ו-

פועל בפרדסי חדרה, רמת-גן ופתח-תקה. חבר קיבוץ שדה-אליהו.

נחוג • יום-הולדתו ה-53 של פרופסור מריון מושקט, פרופסור למשפט ב' לאומי באוניברסיטת תל-אביב. מושקט, יליד פולין, היה קולונל בצבא הפולני במלחמת העולם השנייה, הגיע שם לדרגת סגן-נשיא בית-המשפט הצבאי העליון.

נחוג • יום-הולדתו ה-56 של ירוחם משל, ראש המחלקה לאיגוד המקצועי בהסתדרות-העובדים. משל, יליד פינסק, עלה לארץ ב-1933 והגיע למעמדו ממשרת מז' כיר איגוד-פועלי-המחכת.

נחוג • יום-הולדתו ה-46 של עזר מוסר, מנהל מפעלי התשלובת-הכימית ב' ערד ובעבר המנהל הכללי של משרד-ה' עבודה ואלוף-מישנה בצה"ל.

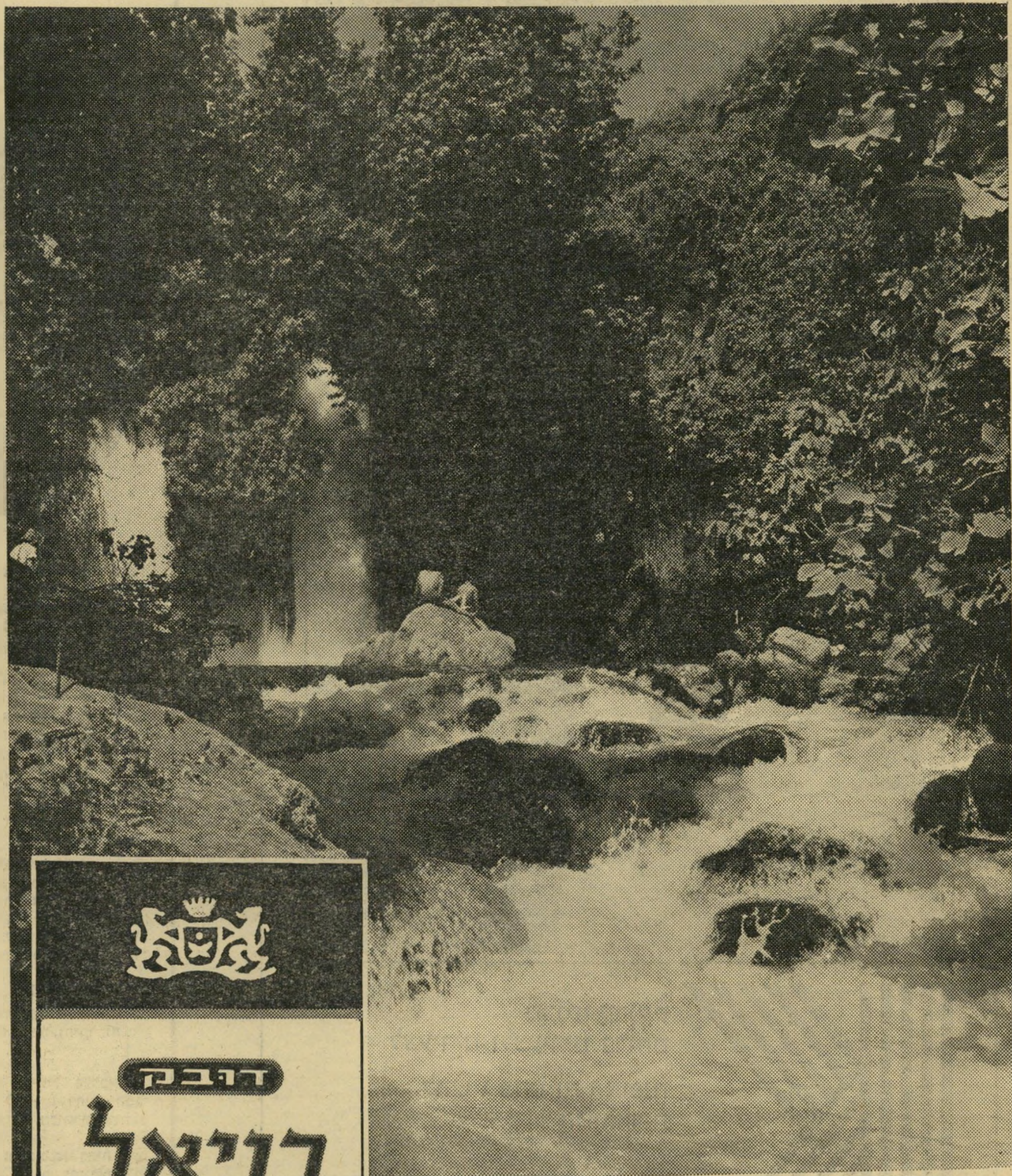
נחוג • יום-הולדתו ה-47 של סגן שר-

הקליטה אריה ("ליובה") **אליאב**, יליד מוסקבה, סגן-אלוף בצה"ל, מראשי עליה ב' ומחלק היהודים מפורט-סעיד, כשזו נכב' שה במבצע-סיני בידי הבריטים והצרפתים. למרות עמדתו בצמרת העבודה, נמנה אליאב על ראשי החוג הפועלים למינויו של משה דיין כראש-הממשלה.

נולדה • לשלום רוזריקליס (46), מנהל התזמורת הסימפונית של קול-ישראל, מיסד ומנצח תזמורת הגדנ"ע — בתו ה' שניה.

נפטר • בגיל 62, רקסור אוניברסיטת תל-אביב, הפרופסור ב'ציון כ"ץ, ש' עלה לארץ מפולין ב-1940, פירסם מחק' רים בתחום הספרות הקלאסית והספרות העברית, ותירגם שורה של יצירות מייר' גית, רומית ופרסית לעברית. ב'ציון כ"ץ, היה אחיו של הפרופסור יוליוס טוהיכ"ץ, מי שהיה בזמנו נציג פולין באו"ם.

אזהי ארצן

מפלי הבניאס

דובק

רויאל

פילטר

20 סיגריות, כיכר המלך

פרסום דיר' עקבסון

ואזהי סיגריות

דגים במים

לא קל להשמיד דבריהגיון, ולא קל להקשיב לדבריהגיון, אחרי מעשה רצח המוני כפי שאירע בירושלים. תחושת הזעם ותאוצת הנקם אינם נחלתם של אנשים פרימיטיביים בלבד. כל אדם נורמאלי חש אותם בליבו.

אך בעור שהארם הפרימיטיבי יכול להסתפק בהתמכרות לרצח שות אלה, חייב האדם האחראי, הסביר, להתגבר עליהם ולהפעיל את הגיונו הצלול.

בין שאר הסגולות שאיפשרו לצה"ל לנצח בשלוש מלחמות, היתה סגולה יקרה מפז:

איהזילזול באויב.

אין זה מקובל בצה"ל לומר, למשל: „אז מה אם יש לערבים מטוסים רבים יותר וטובים יותר משלנו? מי צריך פאנטומים? אנחנו נדפוק אותם גם בלי זה!“

שום אלוף לא אמר מעולם דברים כגון: „סח: „הערבים הם חיילים כליכך מחורבנים, שאין צורך לשפר את רמת האימונים שלהם.“

להיפך: אף שכל קצין בצה"ל יודע את חולשות הצבאות העוינים, ואף יודע לנצל בשעת מיבחן, הרי המחשבה הצבאית הישר

(לפני שנה, כשהזהרתי את הכנסת בפני סכנת הטרור והסתמכתי על הספרות המיקצועית, שפכה גולדה מאיר קיתון של לעג על „חבריהכנסת שקרא את כל הספרים“, משה דיין פטר את העניין בזלזול, והפאזיסיסטים צעקו שאני „נציג אל-פתח“).

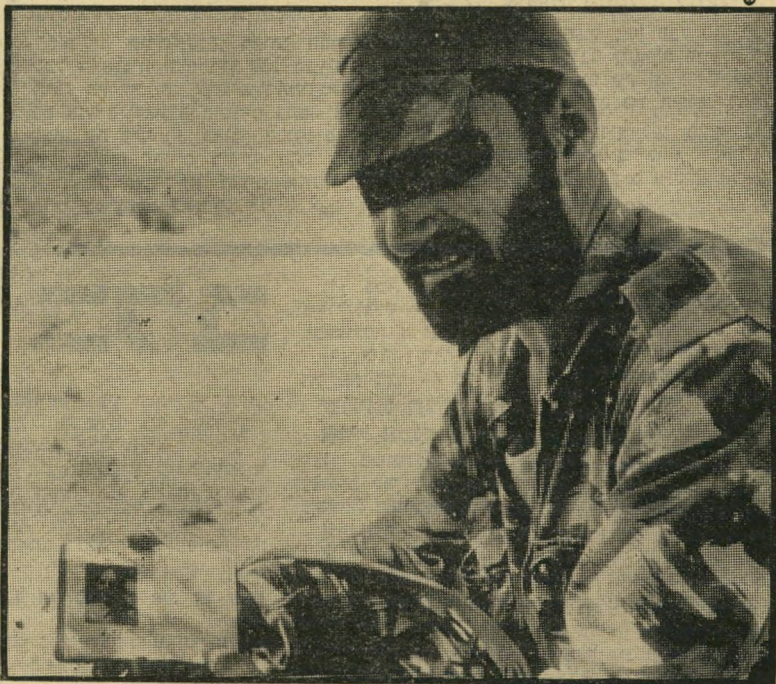
המסקנה הראשונה שיש להסיק מן הקטל ההמוני של היום השלישי השחור הוא: **הטרור הערבי הוא סכנה רצינית, נית, ויש להתייחס אליו ברצינות.**

אחת הסיבות שגרמו לזלזול זה היה תה נעוצה בחוסר הכישרון הבולט של החבלנים, וכושר עמידתם הירוד.

מי שזכר איך עמדו הבחורים שלנו בחקירת רות-עיוניים של הבולשת הבריטית בארץ, יכול היה לבנו לחשוף אל-פתח שנושברו בוקות הראשונות של חקירתם.

הרמה הטכנית של החבלנים היתה עלובה. הודעות ההתרבות של האירגונים, התפארותם בפעולות דימוניות ומדומות, שאיפתם להפקיע איש את פעולות רעהו — כל אלה יצרו אחידה של קירקס. קל היה לומר: „זה לא רציני.“

אולם מי שמצוי בדבריימי מעריכות הטרור בעולם, יודע כי מעריכה כזאת יכולה להצליח גם כשי

מפקד חבלנים מחזיק בספר „מחשבותיו של מאו“

רמת החבלנים נמוכה ביותר, גם כשמעשיהם כושלים ועלובים.

מלחמת היחורר האליגית, שניצחה את צרפת האדירה, היתה מורכבת עד יומה החרון ממעשי-טרור פשוטים ואכזריים ב- יותר, כמו מכות-התופת הירושלמית.

מלחמת-הטרור שונה לחלוטין ממלחמה סדירה, וכפופה לחוקים אחרים. לא קל להייל סדיר, האמון על בעיות שונות לגמרי, לחפוס את החוקיות של הטרור.

כי במלחמת-טרור, הצד הצבאי והטכני הוא 10%, ואילו הצד המדיני והנפשי הוא 90%.

לפני שבועיים פירסם העולם הזה תמונה של אחד ממפקדי החזית לשיחרור

פלסטיין (גת"פ), כשבידו הספר האדום הקטן של מחשבות היושבי-ראש מאו.

מאו טסה-טונג היה גדול לוחמי-הגרילה של המאה ה-20, והמצליח שבהם. איש כמו צ'יה גוארה לא היה, לעומתו, אלא תינוק ובית-רבן. והתוצאה מלמדת.

באותו ספר הקדיש מאו מקום נרחב ל- מלחמת הגרילה. הוא קובע הלכה שאותו איש גת"פ בודאי למד אותה על-פה: שלו- חסי-הגרילה הוא „כרג במים.“

המים — שכמה שוחה הרג ה- לוחם — הם האוכלוסיה.

אפשר לתמצת את מישנתו של מאו ב- נושא זה בנוסחה פשוטה: לוחם-גרילה ה- מצליח להשתלב באוכלוסיה האזרחית, לקבל בה סעד ומחסה, יש לו סיכוי לנצח. לוחם-הגרילה שאינו מצליח להשתלב בה, סופו להיכשל.

זהו חוקיברזל שהוכיח את עצמו בכל מערכות-הטרור בימינו, ללא אף יוצא-מין-הכלל אחד.

תמיכת האוכלוסיה בלוחמי-טרור תלויה, כמובן, בגורמים רבים. אף ה- גורם העיקרי, הקובע, טמון בשאלה: האם האוכלוסיה מזדהה עם הטרוריסט, חושבת אותו ללוחם-שיחרור, מאמינה כי מלחמתו צודקת?

(ולעומת זאת: אין אף דוגמה אחת בהיס- טוריה שבה הצליחה הפחדת האוכלוסיה, באמצעות טרור-נגדי, להרתיע אותה מלעזור לטרוריסטים. התוצאה היתה תמיד הפו- כה: ככל שהשליטון נקם באוכלוסיה בדרך אכזרית יותר, ויצר שינאה עמוקה יותר, כן שיגשגו אירגוני-הטרור.)

אין צורך להרחיק-לכת כדי לה- מש אישור לכלל של מאו. אפשר למצוא אותו בנסיונו האיש, כי ארצנו שלנו.

בשנת 1942 הצליחו הבריטים לחסל את לח"י לחלוטין, כימעת עד האיש האח- רון. מי שלא היה כלוא, נורה ונהרג יחד עם מנהיג האירגון, אברהם שטרן („יאיר“).

מדוע? היישוב העברי לא הסכים לדעתו של שטרן, כי יש להילחם בבריטים בעוד אלה מנסים לעצור את החיה הנאצית. היי- שוב נחרד כשהרגו אנשי לח"י עובר-אורח ושוטרים יהודיים בלב תלאביב. היישוב החליט כי אנשי לח"י הם מטרפים ופושעים.

התוצאה היתה כי בימיו האחרונים לא מצא אברהם שטרן אף בית אחד בתל-אביב שהיה מוכן לתת לו מחסה. הוא ישן במיק- לטים, נע ונד, עד שהלך מאונס לביתה של חברת-אירגון, שהבולשת עקבה אחריה. שם נלכד ונרצח.

הדגים היו באוויר.

כעבור שנתיים התהפך הגלגל. הנצחון על הנאצים כבר היה מובטח. לארץ הגיעו סיי פורי הוועה על מחנות-ההשמדה. הבריטים חסמו את השערים בפני שארית-הפליטה. היישוב החליט כי „הטרוריסטים“, הלוהמים בבריטים, צודקים בהחלט. אנשי לח"י הפכו גיבורי הנוער. הם הכתיבו את הקצב ל- אצ"ל, אצ"ל הכתיב את הקצב להגנה, וה- הגנה הכריחה את מנהיגי היישוב ללחום.

הדגים שחו במים.

כעבור ארבע שנים קמה מדינת-ישראל, על מוסדותיה הנבחרים. חלק מלח"י לא רצה להתפרק. אנשי לח"י רצחו את הרון ברנאדוט. הממשלה החליטה לחסלם. היא עשתה זאת בהסכמת הציבור כולו.

הדגים היו באוויר, ונחנקו.

המחלת שדנו היתה, כמובן, מיו- אולם הנסיון שלה חוזר, בעיקר ביות גמורה, בתולדות כל שאר

המחתרות — מוכשרות וכושרות, חיוניות ושליליות, יפות ומכוערות כאחת.

הדוגמה הבולטת ביותר ל„דגים במים“: החיאט-קונג. באמצעים עלובים, תוך קור- בנות איומים, במערכה כה מבצעים שני הצדדים מעשי-אכזריות מחרידים, ניצח ה- חיאט-קונג (בעזרת הצפון) את העוצמה ה- צבאית האדירה של ארצות-הברית, ומכתיב לה כעת שלום שיהיה משול לכניעה.

הדוגמה הבולטת של „דגים באחיר“: כא- שר פרצה מלחמת-הטרור במאלאיה, הודרו הבריטים להבטיח חרות למדינה זו, הקימו בה שילטון של מנהיגים מקומיים בני-בר- חם. התוצאה: הממשלה החדשה, שוכחה

הרמטכ"ל אמר זאת בתכנית שאלתא מן האולטן ששודרה בקול- ישראל. אמר עוד ר/א בר- לב:

חיסול הטרור יבוא כאשר יימצא הסדר ופיתרון לפלסטינים.

לדע או נוכח לצמצם את חילוף ה- פעילות הטרוריסטית.

צימצום היקף הטרור יבול

דברי רב-אלוף בר-לב

בעצמאות, חיסלה את הטרור, נשארה בת- ברית נאמנה וחשובה של בריטניה.

דוגמאות כאלה יש לעשרות. מה אפשר ללמוד מהם לגבי מצבנו?

אחד האנשים הנכונים והשקולים ב- יותר בישראל, רב-אלוף חיים בר-לב, אמר ב-9 באפריל 1968 פסוק המכיל את כל התורה על רגל אחת:

„חיסול הטרור יבוא כאשר יימצא הסדר ופיתרון לפלסטינים.“

כדי להבין פסוק זה ביתר קלות, כראי להוכיח על ראשו: חיסול הטרור לא יבוא עד אשר יימ- צא הסדר ופיתרון לפלסטינים.

אין פיתרון צבאי לבעיה זו. יש רק פיתרון מדיני. כי מערכת-הטרור אינה, כע- צם מהותה, מלחמה צבאית, אלא מדינית. חיסול הטרור אפשרי באחת משתי דרכים: **מצאית „הסדר ופיתרון“ שית- קבלו על דעת העם הפלסטיני.**

כלומר: הגשמת שאיפתו לחרות לאומית במדינה משלו, תוך הסדר ביטחוני, כלכלי ומדיני עם ישראל.

או — סילוק העם הפלסטיני כר- לו מן השטחים המוחזקים.

כלומר: חיסול מלחמת-הגרילה על-ידי העברתה לפסים של מלחמה סדירה (וניצ- חית) בין ישראל והעולם הערבי.

א י נ ד ר ר ש ל י ש י ת.

באותו ראיון אמר רב-אלוף בר-לב פסוק נוסף, שעליו חלקתי אז, ועליו אני חולק היום: „עד אז (כלומר: עד שיימצא הסדר ופיתרון לפלסטינים) נוכל לצמצם את היקף הפעילות הטרוריסטית.“

מעשה-התופת בירושלים מוכיח כי למ- רות ההצלחות חסרות-התקדים של זרועות- הביטחון נגד אירגוני-הטרור, גדל הטרור באיטיות אך בהדרגה.

היכן הדגים כיום? במים או כי- אוויר?

יש מצבייניים. האוכלוסיה הפלסטינית טרם איבדה את התקוה למציאת הסדר מדי- נה, שיהווה לה את חרותה בדרכי שלום. היא תולה תקוה ביארינג ובאשכול, בחוסיין ובעבד-אל-נאצר, בניכסון ובקסיגין.

לכן היא רוחשת אהדה לטרור- ריסטים, אך עדיין אינה נותנת להם מחסה.

אולם ברגע שהעם הפלסטיני ישתכנע כי אפסו התקוה לשלום, ברגע שתקום התנהלות נרחבת על אדמתו, ברגע שבינן כי הכיבוש הישראלי הופך לעובדת-קבע — באותו רגע ימצאו הטרוריסטים לא רק אה- דה, אלא גם עזרה ומחסה.

אז יהפוך הטרור לעובדה מרכזית בחיינו — ותתחיל טראגדיה נוראה לשני העמים. למנוע טראגדיה זו — אין תפי- קיד קדוש יותר בשעה אחרונה זו.

דוגמה של חריצות

ח"כים או רובוטים?

היו"ר דבורה נצר: זוהי הספת מוסר.
אורי אבנרי: חלילה. זוהי הצעה פרי ליטית מובהקת.

נגר מס החמס

השבוע עשינו מעשה נוסף לחינוך ה-
תנועה ההמונית נגד מסי-המפלגות.
הגשנו הצעת-חוק פרטית, הכוללת שני
סעיפים בלבד:
**הצעת-חוק מס' ר"ה של ח"כ
אורי אבנרי:**

"חוק הגנת השכר (תיקון מס' 6), תשכ"ט-
1968".

1. טפסי התנגדות.
ההודעה בכתב (על הסיבוב לשלם את מס-
המפלגות) תוכל להינתן למעביד בכל דרך
שהיא. להקלת משלוח ההודעה יספק משר-
רדי-העבודה, ביוזמתו, לכל מעביד טפסי-
התנגדות מתאימים.
כל מעביד יהיה חייב לספק לעובדו טופס-
התנגדות, בסרם ינכה ממנו את התוספת
הנדונה.

2. איסור הפעלת לחץ.
כל אדם המפעיל לחץ מכל סוג על עובד,
עקב סירוב העובד להסכים לניכוי, דינו —
קנס עשרת אלפים לירות, או מאסר חודש
אחד, על כל מיקרה של הפעלת לחץ.
מתחייב אדם בדין לפי סעיף קטן זה,
לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים
ש לפני כן, דינו — קנס עשרים אלף לירות,
או מאסר חודשיים.

האם חייב חברי-כנסת להתפטר, כשהוא
עובר מסיעתו לסיעה אחרת?
שלושה חברי-כנסת — יצחק רפאל מה-
מפד"ל, יוסף תמיר מהליברלים ויוסף
שופמן מחרות, הציעו זאת בהצעות-חוק
פרטיות. מובן שהצבענו נגדן. אך עוד לפני
כן ניצלנו הזדמנות כדי להגיד את דעתנו
על נושא זה:

אורי אבנרי: ברור לחלוטין שיש
להתנגד בצורה החריפה ביותר, הקיצונית
ביותר, להצעה שהדעת אינה סובלת אותה
במדינה דמוקרטית: ש"בוסים" מפלגתיים,
או מוסדות מפלגתיים כלשהם, תהיה להם
שליטה על נבחר-הציבור, שנבחר בשמו על-
ידי הציבור.

אילו היתה מתקבלת הצעה כזאת על-ידי
רוב הכנסת — הרי היה זה מבטל לחלוטין
את ערכה של הכנסת, הופך את הכנסת
לפראציה של מזכירות-מפלגות, נוטל כל
קיום וחשיבות מחברי-הכנסת עצמו.

אם קורה לכם (בסיעה שלי זה עדיין
לא קרה) שחברי-כנסת פורש מן הסעיף
זה —

ישראל קרגמן: זה עלול לקרות ב-
ביולוגיה, שאדם מתפצל.

אורי אבנרי: אני מקווה שהאפשרות
התיאורטית שחברי-כנסת יוכלו לפרוש מסיי-
עתי, תהיה קיימת בכנסת הבאה.
אם זה קורה לכם, רבותי חברי-הכנסת
מכל המפלגות, הפיתרון לכל הבעיות הללו
הוא: אל תכניסו לרשימת-המועמדים
כאשר אנשים שאינם בוטחים בהם, ואל תנסו
לאחז את עיני (או אוזני) הבוחרים בשמות
של אנשים שאתם רוצים בהם במערכת-
הבחירות, אבל לא רוצים אותם למחרת
היום בסיעתכם בכנסת.

הנושא היה "חוק חוזי עבודה" — חוק שבא להגדיר את חובותיו של העובד כלפי מעסיקו.

בין השאר נאמר בחוק כי העובד חייב "לעשות עבודתו בנאמנות, בחריצות ובהתאם להוראות של המעביד". קשה מאוד שלא להעיר על כך שחברי-הכנסת עצמם אינם בדיוק כשהגעתי לסעיף זה, בשעת נאומי, השקפתי על האולם וראיתי כי ניכחים בו כעשרה חברים, הערתי על כך:
אורי אבנרי: כאשר אנחנו דנים בחובות העובד לעבוד, בנאמנות, בחריצות ובהתאם להוראות המעביד, קשה מאוד שלא להעיר על כך שחברי-הכנסת עצמם אינם בדיוק כשהגעתי לסעיף זה, בשעת נאומי, השקפתי על האולם וראיתי כי ניכחים בו כעשרה חברים, הערתי על כך:
אורי אבנרי: כאשר אנחנו דנים בחובות העובד לעבוד, בנאמנות, בחריצות ובהתאם להוראות המעביד, קשה מאוד שלא להעיר על כך שחברי-הכנסת עצמם אינם בדיוק כשהגעתי לסעיף זה, בשעת נאומי, השקפתי על האולם וראיתי כי ניכחים בו כעשרה חברים, הערתי על כך:

מנחם רידר: חשבתי שכבר נגמלת מהנוהג הזה!
אורי אבנרי: אתה לא תיגמל מזה כל עוד אני פה. אתה יכול, אולי, להיגמל ממני, בעזרת הגדלת אחוזי-החסימה, אבל כל זמן שאני פה — אמצה נגד זה שמליאת הכנסת הזאת כמעט ריקה.

היו"ר רות הקטין: חברי-הכנסת, לא זה הנושא —
אורי אבנרי: זה הנושא. בהצעת-החוק שלפנינו נאמר כי "העובד חייב לעשות עבודתו בנאמנות, בחריצות ובהתאם להוראות המעביד". אנו עובדים של המדינה, של אזרחי ישראל. אזרחי ישראל משלמים לנו שכר, ויהיה זה נאה אם הכנסת תתגמל בעצמה את אדם היא רוצה לחזק לאחרים.

אליעזר שופטק: עד עכשיו לא היה החוק הזה.
אורי אבנרי: יש פה סעיף האומר שחוק זה יחול רק בעתיד. אני מציע, איפוא, שזה יחול בעתיד על הכנסת.

זה היה, בערך, בשעה 6.30. כעבור חצי שעה, בשעה 7.00, כשעוד נמשך החיכוך על אותה הצעת-חוק, ערכתי מיקד. נכחו באולם, מלבד היו"ר (הקטין), הנואם (טובי), שר-העבודה ואני, שיש לה חברי-כנסת:

רשימת הנוכחים: המערך — 2 מתוך 50 (ארבלי, ביטון). גח"ל — 2 מתוך 22 (אבניאל, יריד). מפ"ם — 1 מתוך 8 (פלד). פא"י — 1 מתוך 2 (ורדיגר). נעדרו לחלוטין:

סיעות המפד"ל, אגוד"י, לע"י, המרכז החופשי, מק"י.
ממתינה מה היה קורה במיקד פרטי במצב כזה.

חלק מן הנעדרים היו בסיוול מאורגן — המשלחת של חברי-הכנסת בצרפת. בהקשר זה אולי כדאי להזכיר את הדברים שאמרנו, לפני שבועיים, בעת הדיון על שיגור משלחת הכנסת לגרמניה. נמנענו או מהצבעה, ומסרנו הודעה זו:

אורי אבנרי: נמנענו מהצבעה, כי אנו מתנגדים לכל הבולמוס של נסיעות חברי-כנסת בעולם, בכל ימות השנה, ובימי ישיבותיה — על אחת כמה וכמה.

אנו רואים בבולמוס זה המשך לשיטת חלוקת-השלל בין המפלגות — כנסניות חברי-הכנסת על חשבון חציבור משמשות כחלק מן השלל.
התנגדנו לנסיעתם של חברי ועדת-הכספים לסיור-לימודי-כביכול באירופה, על-חשבון האוצר. היינו רוצים להטיל חסימה על נסיעות כאלה של חברי-הכנסת קרגמן וחבריו. אנו תומכים על הרוב המשלחת לצרפת, שרוב חבריה אינם יודעים צרפתית, ושלא נכלל בה אף אחד מחברי-הכנסת הבקרים במיוחד בענייני צרפת, או הקשורים לחוגים מסוימים בצרפת — מחייב שמעון פרס ונוד ח"כ שמואל מיקוניס.

הטיול הקולקטיבי לגרמניה — בעצם ימי ישיבות הכנסת — דינו ככל שאר הטיולים המאורגנים האלה, ופסול כמותם.

אחד בפה - אחד בלב

(ד) כמה כספים אספו ואוספים ראשי המרכז החופשי מחוץ-לארץ — באמריקה הדרומית, באמריקה הצפונית ובאפריקה הדרומית הפאסיסטית?
(ה) איזו ועידה בחרה במוסדות מפלגת המרכז החופשי, הקיימת כבר — כך נזמה לי — קרוב לשנתיים?

שמואל תמיר: תקבל דו"ח מלא

אורי אבנרי: (ו) מה הקשר בין המרכז החופשי ובין ייצור משונה הקרוי "תיבת-דאר 6484", המוציא סכומים עצומים למודעות-הסתה, הקוראות לחילוי צה"ל לפרוק עול ממשלה דמוקרטית חוקית, והמודעה הזאת היא —

אליעזר שופטק: שום קשר!
אורי אבנרי: — וכפי שנמסר לי במערכת אחד העיתונים, מר אדר קיסרי, שהוא פקיד בכיר של המרכז החופשי, הוא שמסר את המודעות האלה. אני רק שואל.

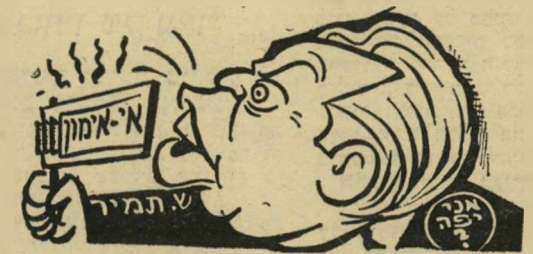
כבוד היושבת-ראש, כל זמן שלא קיבלתי תשובות מניחות את הדעת לשאלות הללו — לא ראיתי את עצמי רשאי לתת את הגושפנקה שלי להצעת-החוק הפרטית הזאת, של-עקרונותיה אני מסכים בהחלט.
שמואל תמיר: 100 תמיר בלי הגושפנקה.

אורי אבנרי: מפלגת המרכז החופשי התפלגה, פולגה, הופלגה (איני יודע איך להסות את הפועל הזה) מתנועת-החרות לא על רקע של עקרונות אידיאולוגיים דחוקים, אלא על רקע של סיכסוך פנימי שנוגע למכתב מסויים. עדיין חייבת תנועה זו להוכיח לציבור שאינה רק רסיס של חרות, מפלגה זקנה במהדורה קטנה יותר. על-ידי הגשת הצעת-חוק שאינה תואמת את הפרקטיקה שלה — היא לא תוכיח לציבור שהיא תנועת רפורמה.

★ ★ ★

הכל ציפו לסופה של אותה ישיבה, כי הכל היו בטוחים כי המרכז החופשי ינצל את זכותו וימסור עוד באותו יום, מעל דוכן הכנסת, תשובות לשאלות אלה, בצורת "הודעה אישית".
אולם זה לא קרה. תחת זאת מסר המרכז החופשי הודעה אווילית, שבאה לאחז עיניהם של תמימים, ובה נתבענו לחזור על הודעה זו, "מחוץ לכנסת", כדי שאפי-שר יחיה להגיש נגדנו מישפט. בצורה זו, העשויה לעשות רושם על בורים, התחמקה סיעה זו ממתן תשובות ברורות לשאלות ברורות. המסקנה מתבקשת מאלה.

(א) מה הקשר בין המרכז החופשי ובין הסתדרות העובדי-הלאומית — ובמה הקשר הזה שונה מן הקשר בין מפלגת-העבודה והסתדרות העובדים הכללית?
(ב) מה הקשר בין המרכז החופשי לבין קופת-החולים לעובדים לאומיים, ובמה שונה הקשר הזה מן הקשר בין מפלגת-העבודה או מפ"ם לבין קופת-החולים הכללית?
ישראל קרגמן: קופת-החולים הכללית לא מממנת את המפלגות. ואל תשווה!
אורי אבנרי: אני רק שואל שאלות. אני לא נותן תשובות.
שמואל תמיר: האם הגברת היושבת-ראש תרשה לנו להשיב? נשמח מאוד!

שמואל תמיר בעיני זאב (הארץ)

אליעזר שופטק: זהו אותו הסינגון של באדר, אותם השקרים
היו"ר דבורה נצר: זאת ההערכה שלכם.
אורי אבנרי: (ג) מאחר שקראתי בעיתון, מפי דובר המרכז החופשי, שהתקציב החדושי של המרכז החופשי הוא 5,000 לירות (סכום קטן לעומת מפלגת העבודה, אבל סכום עצום בהשוואה למה שיש לסיעה שלי) — מעניין אותי מניין באות אותן 60 אלף ל"ל לשנה — אם זה לא יותר.

אברהם לינקולן ז"ל אמר פעם שאפשר לרמות חלק מן האנשים כל הזמן, ואת כל האנשים חלק מן הזמן. אולם אי-אפשר לרמות את כל האנשים כל הזמן.

נדמה שסיעת המרכז החופשי כופרת בעיקרון זה. על כל פנים, היא הגישה לכנסת הצעת-חוק שהיא העתקה נאמנה ומילולית מן הדרישות שהעלינו במרוצת צת השנים במאות כתבות ובעשרות נאומים בכנסת — והמופרות על-ידי המרכז החופשי עצמו. למשל: איסור הקשר בין מפלגה ובין איגוד מיקצועי וקופת-החולים, איסור אוסף תרומות בחו"ל, וכו'.

נמנענו מהצבעה על הצעה זו, כדי לחשוף צביעות זו. בנאום שחופרע על-ידי קריאות-ביניים רבות ורצופות אמרנו, בין השאר:

אורי אבנרי: לא נתחכך על השאלה כמה קולות היה מקבל חברי-הכנסת תמיר או חברי-הכנסת באדר, אילו היו מתייצבים בבחירות לבדם. ויכוח זה אינו נוגע לי. נדמה לי שאני האדם היחיד בכנסת היודע כמה קולות הוא קיבל...

...נמנעתי מהצבעה זו מהסיבות הבאות:
אין לי צורך להדגיש שאני תומך תמיכה קיצונית בכל העקרונות הכלליים בהצעת-החוק הזאת. ולראיה: רוב העקרי-רונות האלה מצאו את ביטויין בהצעות-חוק שהבאתי גם אני לכנסת בשלוש השנים האחרונות.

יתר על כן — התנועה שאני מייצג אותה בכנסת נוהגת על-פי עקרונות אלה. אין לה לחלוטין מנגנון שכיר. אין לה לחלוטין תקציב. אין היא אוספת לחלוטין תרומות בחוץ-לארץ.

...אך לא הצבעתי בעד ההצעה המסויימת הזאת, מפני שנדמה לי (ואשתמש במילים עדינות מאוד) שהפרקטיקה של הסיעה, המביאה את ההצעה הזאת, אינה תואמת את התי-אוריה הגלומה בהצעת-החוק. אסתפק בכמה שאלות לחברי סיעת המרכז החופשי.

• מילים אלה התייחסו לחילופי דברים בין תמיר ובאדר (חרות). בו האשים כל אחד את השני שלא היה מקבל שום קולות אילו התייצב לבחירות לבדו.

בשר קבוא, שפכים וסירים

השבוע הגיעה פעילותנו בשטח הש-
אילתות לשיא חדש. הנה תקציר של
אחדות מהן — שהן במקור הרבה יותר
מפורטות ומנומקות:

● לשרהמיסחרהתעשייה: האם נכון ש-
סיטונאי הבשר בתל-אביב סירבו לקבל את
הבשר הקפוא שהוצע להם? האם נכון
שבגלל אחוז השומן הגבוה נאלצים הקצבים
ליקר את הבשר לצרכן?

● לשרהחינוך: האם נכון שמאות
סטודנטים מחו"ל לא קיבלו את דמי-
הקיום שהובטחו להם?

● לשרהפנים: האם נכון כי מיפעל
השפכים באזור דן אינו חוקי, מכיוון
שכל פעולה כזוהי אישור מראש של שר-
הבריאות?

● לשרהביטחון: בפרסום של המכון
לעיונים אסטרטגיים בלונדון נאמר, כי
חברת דאסו הצרפתית משקפת פעולה עם
ישראל בפיתוח טיל קרקע-קרקע לטווח
של 450 ק"מ, וכן טיל דו-שלבי המונע ב-
דלק מוצק. האם ידיעה זו נכונה?

● לשרהאוצר: האם נכון שחברת
הנפט הלאומית מסרה לקבלן פרטי, בלי
מיכרז, את אספקת האוכל לעובדיה באבו-
רום, וכי הארוחות המוגשות הן רעות
ויקרות?

● לשרהתחבורה: האם נכון כי בנמל-
התעופה בלוד אין עוריינוס בתקן
מתאים, וכי הדבר מסכן את בטיחות הני-
חיתה?

● לראשהממשלה: האם העביר המלך
חוסיין, אחרי הפגזת אילת, באמצעות
השגריר האמריקאי הצעות למניעת תגובה
ישראלית?

● לשרהפנים: האם בדק שריהפנים
את הטענה כי יש בעיריית תל-אביב
1500 עובדים מיותרים?

● לשרהבריאות: האם נכונה טענת
הכירורגים, בכינוס הארצי, כי דעתהקהל
הדתית מעכבת ביצוע השתלות-אברים
בישראל?

● לשרהביטחון: מדוע מעכבת הצנ-
זורה פירסום מכתבים הנוגעים לתרומות
תקליטים לחיילי צה"ל במוצבים
רחוקים?

● לראשהממשלה: האם נכון ששר-
החוץ הביא לידיעת הדר יארינג כי ישראל
החליטה להישאר בשארם-אלישייך ב-
כל הסיבות?

● לשרהמיסחרהתעשייה: האם מער-
דת הממשלה השקעות של יהודים בשטחים
המוחזקים, ואילו ערובות ניתנות להם?

● לשרהתחבורה: האם קיים בארץ
מחסור חמור במשאיות, המעכב אס-
פקת מיטענים, ואילו פעולות נוקט משרד-
התחבורה לחיסולו?

● לראשהממשלה: כמה כסף הוציא
מרכזיהמפוצות מאז הקמתה, כמה פקדי-
דים הועסקו בה, ומה היו פעולותיו?

● לשרהעבודה: מי קבע כי 15% מ-
שכר הפועלים מהשטחים המוחזקי-
קים בישראל יועברו לקרנותגמל של ה-
הסתדרות, ולאילו מטרה?

● לשרהפנים: האם ביקש ראש עיר-
ריית ירושלים לחקור פירטי שיחה ש-
היתה למקור ראש-העיר הדתי עם פקיד-ע-
ריה המסגיר מגע עם התושבים הערביים
האם נסבה השיחה לעניינים הגובלים ב-
שחיתות?

● לשרהדתות: האם נכון שהמור-
עצה הדתית בירושלים משלמת לאח-
רונה משכורות לשלושה רבנים נוספים, ל-
לא אישור חוקי?

● לשרהמונה-על-ההסברה: העם נכון
כי במלבייה הערבית פוטרו לאחרונה
רוב העובדים הערביים?

● לשרהחינוך: האם נכון כי אגף
העתיקות התלונן על השר משה דיין
ביצע פשרות בלתי-חוקיות במגדים, וכי
שומרי ראשו של השר דיין גירשו את מפקד
חי אגף העתיקות מן המקום? האם נלקחו
עליי השר דיין מימצאים כלשהם?

● לשרהמונה-על-ההסברה: מאז הקי-
מיתה, אילו חברייכנסת חביבני בשדורי של-
ביזיה — ומי קבע את הדבר?

● לשרהעבודה: האם נכון כי עיריית
תל-אביב גובה מסימפלגות באופן בלתי-

הצעות לסדר היום:

מעולם לא נאלצנו להגיש, תוך שבוע אחד, הצעות רחופות כה רבות
לסדר-היום — כדי לזרז את הכנסת לטפל בבעיות לאומיות חשובות
ביותר:

- מעשההחרור בירושלים.
- הליקויים שנתגלו בפינוי נפגעים ובשירותי-חירום אחרים בעיקר
בות ההתפוצצות בירושלים.
- המסקנות הרחופות הנובעות מדו"ח החקירה בנוגע לשריפה ב-
נמל-התעופה לוד.
- תביעת נשיא בית-המשפט העליון, על דעת כל שופטי בית-
המשפט, כי הממשלה תביא לכנסת הצעת-חוק למחיקת סעיף הלאום
במורש-התושבים. (להצעה זו צירף אמנון זכרונן חוות-דעת משפטית
מפורטת, כדי להסביר את העניין לחברי נשיאות הכנסת).
- הסכנות הצפויות למשק הישראלי בעקבות משבריהכספים
באירופה.
- הסתירות בהצטרות השרים פינחס ספיר ומשה דיין לגבי מדיניות
הממשלה בעניין שילוב השטחים המוחזקים במשק המדינה.

האם נכון ש:

כישלון, זה לא היה מחלד. ידענו מראש
שלא נחזור עם מדליות. רק מיספר קטן של
מדינות חזר עם מדליות מאולימפיאדת מכי-
סיקו.

רצוני לומר שבכל זאת היה לנו הישג
נכבד בהופעת נבחרת הכדורגל. הנבחרת
שיחקה יפה, והתנהגה יפה. היא היתה הפ-
עם בתנאים פיסיים קשים ביותר. אני זוכר
את עמידתה בכבוד, ואת המשמעת שלה,
לעובדה שהיא נסעה עם המאמן הלאומי.
אני חושב שגם בשחיה היו לנו הישגים
נאים.

הקלעים התרגשו במיקצת, זה נכון, ופה
היתה אכזבה מסוימת. אבל בדרך כלל
ההתנהגות של המשלחת, מבחינת התנהגות
ספורטיבית, זקיפות-קומה ישראלית והקש-
רים עם הקהילה היהודית במכסיקו —
היתה לגמרי כשורה.

● מחצאיות במקומות קדושים
שאלנו את שריהדתות מה נעשה כדי למ-
נוע מהתעמולה הערבית העויינית שימוש
בתצלומים, המראים יהודים במקומות
הקדושים לאיסלאם, בלבוש הפוגע
ברגשות. השר ענה תשובה ארוכה ביותר,
אך בלתי-מספקת.

אורי אבנרי: כבוד השר, לאור ההס-
בר הממצה הזה, איך אפשר למנוע הישגות
מיקרים כאלה, שאנשים מצטלמים באזור
היריבית בצורה בלתי-ראויה, הפוגעים ב-
רגשות הערבים, ואתם תצלומים מתפרסמים
בעולם הערבי? הן הועברו גם אלי. ליד
הכותל המערבי יש שמירה. למה אי-אפשר
להקפיד עליך בהרבה?

שריהדתות ורהפטיג: מצלמה זה
מכשיר לא גדול. כל מבקר יכול להכניס
מצלמה קטנה, ולהצלם לפעמים בלבד לא
כליך נאות. זה יותר עניין של הסברה
ותעמולה תרבותית, ואנו עושים זאת.

אייאפשר למנוע, בשטח כה גדול, שלפ-
עמים יהיה איה יוצא מן הכלל, שמישהו
יעשה איזה דבר למרות כל ההסברה. שוט-
רים אינם נמצאים בהמוניהם בתוך שטח
היריבית, גם מנהלי אליאקצה אינם רוצים
שיבואו לשם.

ישראל והפצצה האטומית
כאשר ענה ראשהממשלה לשאלתה ישנה
על פעולות ישראל בשטח המחקר הגרעיני,
ניצלנו את ההזדמנות כדי לשאול שאלה
אקטואלי יותר:

אורי אבנרי: אחרי הגשת שאלתה זו,
התפרסמו בעיתונות העולם דברים שונים,

הדת

מקרשת את הפילוג

התיקון ל"חוק הדיינים" בא לאפשר
לכל אחד משני הרבנים הראשיים של
תל-אביב לכהן כ"ראש אבות בית-הדין"
הרבני (תואר המקביל לנשיא בית-המש-
פט המחוזי הממלכתי). עד כה היה לכל
בית-דין כזה רק ראש אחד.
מובן שהצבענו נגד חוק זה. תבענו ל-
הפריד בכלל בין המישרה הדתית-הפור-
ליתית (רב ראשי) ובין המישרה השימ-
טית — מכיוון שכל אחת משתי המישי-
רות מחייבת את כוחו המלא של בע-
ליה, ואף כשרונות שונים.

עמדנו על הקונויות המפלגתיות הקוד-
מות בארץ לבחירת רבנים ראשיים, והור-
ספנו:

אורי אבנרי: ... מצדדי הכפייה הד-
תית טוענים, שהכפייה הדתית דרושה כדי
למנוע פירוד בעם. התווכחנו על כך פעמים
רבות. הדבר איננו נכון, לא לגבי ישראל
ועוד פחות לגבי היהודים בתפוצות.

אבל, אני שואל: מדוע ההפרדה לגבי הד-
עות קיימת באופן רשמי רק במישור אחד,
במישור הדתי? מדוע דווקא הדת מנציחה
את הפילוג, תוך הסתמכות על "מסורת"?
איזו מסורת היא זו, המנציחה פילוג? איזו
מסורת היא זו המקדשת פילוג? במדינה,
פילוג ההולך ונעלם בכל שאר השטחים ב-
מדינה?

מדוע אין שני רמטכ"לים, אשכנזי וספר-
די? הרי עצם הרעיון מבעיתו! מדוע אין שני
נשיאים לבית-המשפט עליון, אשכנזי וספרדי?
מדוע דווקא הדת מביאה את הפילוג הניצחי
הזה? ואם דווקא הדת מנציחה את הפילוג,
מדוע יש דווקא שרידות אחד, שהוא אש-
כנזי, ומדוע יש סגן-שרידות אחד, שגם
הוא אשכנזי, ולא ספרדי?

שהסתמכו על שיחה שהיתה לך, אדוני
ראשהממשלה, במשק דגניה. האם נכונים
הפירושים שניתנו בעיתונות העולם לדברייך,
כאילו ישראל אינה מתכוונת להצטרף לאמ-
נה הגרעינית?

ראשהממשלה לוי אשכול: השי-
אלה היא: מתני? בשבוע זה, בשבוע הבא,
במרוצת השנים? לא קראתי מה שכתבתם,
וקשה לי לענות על השאלה. (אחרי היסוס):
במידה שאני זוכר, נשאלתי על כך, נשאל-
תי: מדוע ממשלת ישראל איננה נחפזת
לחתום? ואני אמרתי כדרכי: מה החיפזון?

השר אבן הכחיש את הידיעה כאי-
לו נגשתי, ערב מלחמת-ששת-הימים, עם
השגריר הספרדי בפאריס. הרשיתי לי
עצמי לבטא ספק לגבי הדעה זו. (השגריר
הועמד על כך לדון בסוריה, אף כי טען כי
פעל על פי הוראות מפורשות של ממשל-
תו).

סגניהשר ידלין הבטיח לפעול ל-

שיכון הסטודנטים בירושלים.
השר דיין מסר לנו הערכה (מעור-
פלת למדי) של הצי הסובייטי בים-
התיכון. הוא סירב לענות לשאלתנו הנוס-
פת, אם הוא רואה בנוכחות זו סכנה של
התערבות סובייטית באזור תעלת-סואץ.
השר דיין ענה על שאלתה נוספת
שלנו על הנוהלים לפיצוץ בתים, כעור-
נש על מעשיהבלה. בשאלות אלה אנו
משתדלים להביא את מערכת-הביטחון ל-
קביעת נוהל משפטי כלשהו, למניעת מעשי-
שרירות.

ראשהממשלה הופתע עליידי
שאלה נוספת שלנו בעניין האם סנפיר,
נאלץ להודות כי הממשלה "לא נתנה את
דעתה" על השאלה למי יש ריבונות מדי-
נית על האי.

סגניהשר דינשטיין הכחיש כי
הכסף שנתן האוצר לחברי ועדת-הכס-
פיים, כדי שיערכו טיול באירופה, היה
מעין שוחד לחעדה (שעליה לפקח על ה-
אוצר).

סגניהשר בימאיר ענה לשאל-
תנו על העובדה הנוראה השוררת בנהר-
הירקון, שבו צפים דגים מתים. הוא לא
סירב להגיב על רעיון חדש שלנו, שהשי-
מענוהו לראשונה בצורה של שאלה נוספת:
להפקיע את כל ענייני הנהרות מידי הרשר-
יות המקומיות, ולהקים מנהל ארצי ל-
נחלים ולנהרות.

פיצוץ צינור

הפגיעה החמורה ביותר מאז החלה מלחמת המדבר

דקות ספורות אחרי ההתפוצצות: אזרחים מפנים את הנפגעים מאחת החנויות ברחוב

ועזרתי בחילוץ, כשלפתע ראיתי כי המצב היה "יהודה בנות" — בחור צעיר לו הייתי נוהג לספק אינפורמציה על אירועים סטודנטיאליים בהם אהב להשתתף. אותו יהודה, שנהג לגנות את הפורעים בערכים

בין קירות דוכנו, שהפך למלכודת תופת. "הסתכלתי סביב. ראיתי כי דרושה עזרה נוספת בחילוץ מתוך דוכן הירקות ההפוך, סמוך לדוכן הפיס. העשן הסמיך הניס את המחלצים. עטפתי את ראשי בכנף מעילי

מונחת גופה חרוכה, ושוללית דם הלכה וגדלה סביבה. גם אני נתקפתי בהלם ולא יכולתי לזוז." כך סיפר עדי-הראייה אבי הכרמלי, עורך בטאון הסטודנטים דווקא, הגר בקירבת מקום. הוא המשיך:

"עמדתי המים לחלוטין מספר שניות, עד שהגיע האמבולנס הראשון, פחות משלוש דקות לאחר הפצוץ. אחד המפנים קרא אלי בקול היסטרי: "אבי, תעזור!" קולו החזיר אותי לעשתונותי, תפסתי בידית אלונקה והתחלתי לעזור בפינוי הנפגעים. אז ראיתי את האיש שקרא בשמי, האיש המושפם שמוכר לי מעבודתו בסופרמרקט אירגן את כל פעולות ההצלה והפינוי, בקראו לאנשים שהיו מוכים והמומים וניצבו סביב בחוסר-אונים.

"לא ידעתי את אשר אני עושה. הרמתי גופות, הנחתי אותן על האלונקות. ראיתי דמות פורצת מבעד ללהבות שאחזו בדוכן הירקות מעבר לרחוב. האיש נראה כלפיד חי. הקהל תפס בו וקרע את בגדיו מעליו. ראיתי את מכונית מכבי-האש מגיעה, ו"סילונותיה נפרצים אל הלהבות בקול תסי סה. נדמה היה לי שחלפו שעות. למעשה ארך כל פרק זמן זה כחמש דקות. ראיתי ש"הוציאו מתוך המספרה גוויה רצוצת ראש. הכרתי את רמי הספר, שהיה אחד מחברי. "עברתי לצד השני של המספרה. את הפינוי מאיור זה אירגן "עוזרה" מוכר המשקאות הקרים בשוק. גופה אחר גופה נישאה מתוך ההריסות הלהטות. גופה מוכר הפיס הזקן שהיה ידוע בדתינותו הרבה, שאת הזמן היה מבלה בקריאת פרקי תהילים בדוכנו הקטן. עתה נמחץ

רעני שזה מוכרח לבוא." אמר קצין משטרה בכיר ביום שישי אחרי הצהריים. ואכן, איש לא ציפה שלאחר חיסול "כנופיית הרימונים" לא יקרה משהו רציני יותר, כפי שלאחר חיסול "כנופיית פצ" צות הקולנוע" צפויה היתה פעילותם של מטילי הרימונים.

מכונית תופת, כשהיא מופעלת בזמן ו" במקום המתאימים, היא צורת החבלה היחידה ביותר, מבחינת מספר הקורבנות והפאניקה שהיא יוצרת. זו גם צורת החבלה הקלה ביותר להפעלה, והקשה ביותר ל" חקירה ולגילוי החבלנים.

ככונית התופת, שהתפוצצה ברחוב אגריי פס בירושלים ביום השישי האחרון, בשעה 9.20 בבוקר, הפילה 12 הרוגים ו-54 פצועים — קציר-הרמים הגבוה ביותר עד כה. כל ההרוגים היו בני ירושלים. זקנים כי אליהו פטאל (60), הירקן שנהרג בעת ש" הוציא עוד בנות מתוך מחסן חנותו, ו" צעירים במלוא עלומיהם, כרחמים (רמי) כהן שאולי (25) — הספר שנהרג כשמי" בשהשיער בידו, חודשים ספורים אחרי נישואיו.

הפצועים — אף הם תושבי ירושלים כולם. פרט לשניים — אב ובנו, ערבים בני מחנה הפליטים בענתה, הוכחה חיה לעובדה ש"נ.ט. אינו מבחין בלאום.

★ ★ ★

מוד הזועות

מוד המספרה — מוקד ההתפוצצות — צות — עמדה פקעת של גברים ו" נשים. איש מהם לא זז. כולם היו מוכי הלם. התקרבותי אליהם. במרכז הכביש היתה

בזר שקוסרו 2 מסר. התחנה מתחת למכונית התופת שהתפוצצת בשוק מחנה יהודה. מן המכונית נותר רק המרכב. הבור התמלא מים מהכיבוי.

כאן חנתה מכונית החופת

במדינה

העם

סולם
הערכים

העולם המערבי היה נתון השבוע בדאגה אחת: המשבר הכספי, הצפוי בגלל חולשת הפראנק הצרפתי. בורסות נסגרו, ממשלות נחרדו, והאיש הקטן שאל את עצמו מה יקרה לחסכוניותיו, לשכרו ולרמת-מחייתו. אבל לא בישראל. גם כאן נסגרה אומנם הבורסה, ולמשך ימים אחדים נאסר המיסחר במטבע חוץ. גם כאן פרחו השערות, כי המשבר האירופי הגדול ישפיע על הכלכלה המקומית, ואפילו נאמר שיהיה צורך בפיקוח אוטומטי של הל"י, אם יופחת הפראנק. אלא שהשערות נשארו בגדר דיונים כלכליים יבשים, שלא חדרו לתודעתו של הרעם, לא עוררו את דאגתו ולא גרמו לו בהלה בשוק השחור או בבורסה. נדמה היה, כי ישראל מקבלת בשוויון-נפש את האפשרויות של תהפוכות כספיות רציניות. לא מפני שהאזרח הישראלי אדיש לכוח-הקנייה של המטבע שבכיסו, או אינו דואג

אחת הקורבנות

קשישה שנפגעה ברכיסי עקב ההתפוצצות מועברת באמבולנס לביוויית אחותה, אל בית-החולים שערי צדק. זוהי אחת הנשים

והיה תופעה יוצאת-דופן בסביבה, אשר דרשה נקם ושילם על כל פעולה, היה מוטל באלונקה רטוש ושרוף. עמדת המוס, ואט אט נדחקת בידי הקהל, שעסק עתה כולו בחילוץ הפצועים וההרוגים...

★ ★ ★

המספר המוחק

הקושי בזיהוי ההרוגים גרם לפאניקה ולמחנות-זמנה בשכונות מחנה-יהודה ו-בבצר בית-החולים שערי צדק.

אל זעקות היגון של משפחות החללים נוספו יללות היסטוריות של עשרות נשים, שקרוביהן כלל לא נפגעו. הן הסתפקו ב- ידיעה ששישה מן ההרוגים טרם זוהו — כפי שהיה המצב עד יום שישי בערב — והחלו מקוננות על בעליהן או בניהן שסתם איחרו לשוב מעבודתם.

למודי נסיון העבר הוצבו במבואות העיר המזרחית כוחות עצומים של צבא ומשטרה, בסיוע שירותיו של משרד-הגבול, שמנוו כל אפשרות של מהומות ופרעות בערביי העיר. ערבים שעבדו או הסתובבו בירושלים המערבית, רוכזו על-ידי כוחות הביטחון והועברו בחסותם אל מרחק העיר.

אבל כל אלה היו פעולות לשמירת הסדר. חולייה מיוחדת של חוקרים התלבשה על מקום הפיצוץ כדי למצוא את ראשית החוס שיוביל אותם אל החבלנים. לא נמצא איש שראה את בעל מכונית-התופת מגיע למקום. לא נותר אלא לחפש את שרידי המכונית עצמה.

נותר ממנה רק המרכב, שמיספרו שויף וטושטש במתכוון. אבל מומחי המחלקה לי זהו פלילי הצליחו לזהות למכונית פרטית מסוג מוריס, ש- נוצרה בין השנים 1948—1953.

בעוד אנשי המחלקה לזהו פלילי מנסים לזהות את מספר המרכב ששוויף, פנו החוקרים למחלקת המיכון-במטה הארצי. המחשב ה- אלקטרוני פלט את רשימת כל מכוניות ה- מוריס בנות אותן שנות ייצור — מכוניות ישראליות וערביות גם יחד. על האפשרויות התלבשו צוותי חוקרים שיצאו לאתר כל מכונית ומכונית על בעליה ה- נוכחיים. אין הודעה על מכונית גנובה מ- סוג זה.

★ ★ ★

הרשת הגדולה

במקביל, נפרשה רשת ענקית על פני ירושלים המזרחית. כחמש-מאות ערבים, שנמצאו במערב העיר לצורכי עבו- דה או טיול סתמי, נעצרו לחקירה ראשונה. מתוכם נותרו עם ערב במעצר — כחמי- שים איש.

הוטל עוצר על העיר, ואנשי הענף לי- תפקידים מיוחדים, בראשותו של סגן-ניצב נחום בושמי, בשיתוף עם שירות הביטחון, ערכו חיפושים מדוקדקים, מבית אל בית. חוצאותיה של פעילות זו: עוד 21 עצורים.

המעטות שנפגעו, רוב הנפגעים וכל ההרוגים ללא יוצא מהכלל היו גברים בגילים שונים. מבין ההרוגים זוהו בתחילה רק חמישה. לבסוף נותר רק נער בן 13 שעדיין לא זוהה.

וחיילי המשטרה-הצבאית נראו בנקודות-ה- מפתח בעיר.

נהגי המוניות הערביים, הששים בדרך- כלל אל כל נוסע, סירבו בעקשנות לנסוע בערב אל מערב העיר. "אני נוסע רק בעיר העתיקה".

"אני יודע איפה זה כיכר ציון".
"אני לא מבין אנגלית".

אלה היו התשובות החמקניות שנתנו ללקוחות זרים. ולמי שגישה לדוכן, השיבו: "זה סתם רצח שפל. טריק של פחדנים שרק מקלקלים לנו את החיים. את ישראל הם לא ישרו ככה".

האם יתגלו במצעי התועבה בעתיד ה- קרוב? החוקרים סירבו להשיב.

היתה זו חקירה מדוקדקת, אפורה ו- מאומצת, התלויה בשני גורמים עיקריים: הצלחה בזהו סופי ודאי של המכו- נית ובעליה.

בינתיים, על אף הסרת העוצר, ועל אף שלא אירעו פרעות בעיר בעיקבות הפיצוץ, נראתה ירושלים המזרחית, מרגע שקיעת החמה, כעיר במצור. הרחובות התרוקנו לפתע עם בוא החושך, כל החנויות נסגרו, ורק המישרות המתגברים של שוטרים

נשקף מעיניה של אחת מבנות השכונה שנזדמנה למקום. הדאגה העיקרית: מי מקרוביה ומכריה נפגע? שוטר שנמצא במקום מנסה להרגיע אותה. המשטרה השתלטה על הקהל העצום שצבא ליד מקום הפיצוץ ובבית-החולים שערי צדק.

הלם

"חדשות אימפריאליות",
גם ברטרנד ראסל

לחסכוניותיו. אלא שבסולם-הערכים יש דבר חשוב יותר מן הכסף. בשבוע בו התפוצצה מכונית-התופת ב- שוק מחנה-יהודה בירושלים, היו מעייניו של האזרח הישראלי נתונים באופן בלערי ל- שאלות של ביטחון ושל שלום.

ישראלים בחו"ל

שחור משחור

- השטח המוחרם בירושלים העתיקה.
- תושבי מזרח ירושלים לא נכללו ב- פינוק הבוחרים.
- שיטה חדשה לפינוי הרובע היהודי.
- מנהיגים מוסלמיים מוחים.
- חלוקת וילות במזרח ירושלים.
- תלמידות נורו בעזה.
- "מזון תמורת עבודה" בעזה.
- אלה הכותרות של "ידיעות מהקולוניות", המספרות על עמוד שלם, באנגלית, מה קורה בשטחים המוחזקים. דף ה"ידיעות מ- המולדת" אינו הרבה יותר סימפטי:
- "הלאה הכיבוש!" כרוז מצוירת על ביתו של אבא אבן.
- יגאל אלון: "עשינו טעות... היינו צריכים לספח מיד!"
- הוכה מלצר ערבי.
- סטודנט ערבי נכלא ללא משפט.
- פני ישראל? זהו חלק ממיטען התע- מולה של הגליון האחרון של ישראל אי- פריאל ניו (חדשות אימפריאליסטיות יש- ראליות), היוצא בעריכתו של הגולה-מרצון, שמעון צבר, בלונדון.
- המיוחד בתעמולה האנטי-ישראלית היא: הוא, שהיא נכונה, ולקוחה בדרך כלל מ- עיתונים ישראלים — בעיקר הארץ. אך ה- תמונה שמצטיירת מעוותת בצורה קיצונית, מאחר שרק ידיעות מסוג מסויים מתפרסמות בעלונו של צבר.

המור עוד יותר: מי שקורא את אימפריאל ניו משתכנע, כי מלבד קומץ הגולים ה- (המשך בעמוד 14)

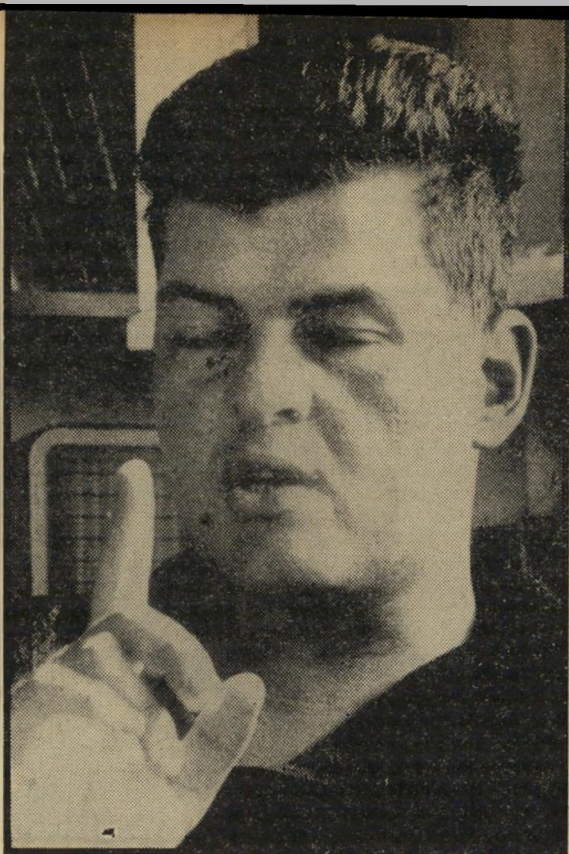
עשוי

להפיל

את

הממשלה

סורפדו מסוכן:

רב-סרן של חיל-הים שיגר

הרישום היא בהוכחת הלאום היהודי של הנרשם.

יש בפנינו עדות ברורה וחד-משמעית כי כל מטרת הרישום היא סטאטיסטית בלבד. טען שליט. כך הגדיר את הרישום במפורש השר יצחק גרינבאום, בהביאו חוק זה לראשונה בפני מועצת-המדינה-הזמנית. הוא המחיש זאת באומרו כי כל מטרת השאלה, דת, היא בכדי לדעת איזה צרכים דתיים יהיה צורך לספק לתושבים. שליט ציטט מפסקדין של השופט העליון חשין שקבע באחד המשפטים: "פקודה זו כל עיקרה למטרות סטטיסטיות". ומפסקדין שנתן השופט זוסמן, שם אמר: "ברור ונעלה מכל ספק, כי תפקידו של פקיד הרישום לפי הפקודה הנ"ל, אינו אלא תפקיד של מאסף חומר סטאטיסטי לצורך ניהול ספר-התושבים, ושום סמכות שיפוטית לא ניתנה בידו".

טען שליט: "בחוק רישום-התושבים מופיע עות הקטגוריות דת ולאום במפורש ככאלו, שאין הרישום לגביהן משמש אפילו ראיה לכאורה. לפיכך לא תיתכן טענת הממשלה לגבי חשיבות הרישום כראיה".

"בגלל חשיבותו העקרונית של דיון זה", המשיך שליט, "לא אתעכב על שרירות-הלב והולכת השולל לפיה פעלו המשיבים. אבל אם הם טוענים לאוביקטיביות מסמך ושימוש כראיה, כיצד יתכן שפקיד רישום יעשו בהצהרות הגיתנות להם כבתוך שלהם...".

"סירוב המשיבים לרשום את ילדינו לפי בקשתנו נובע משיקולים פוליטיים ואישיים של שריהפנים, כפי שהבהיר בכנסת בנאום התפטרותו ב-1958, ואינו נעשה מתוך שיקול לים אוביקטיביים".

הסב היה ידיד של וייצמן

עוד קודם לכן היה לאן מגע עם יהודים, בבית אביה. סבה, פטריק גוס, היה ביולוג שהפך לסוציולוג ומתכנן-ערים ידוע. הוא היה ידידו האישי של הפרופסור חיים וייצמן מן יועץ לו בכירות רבות. כתמורה עבור פעילותו למען הציונות, קיבל מרופין ו' הפיין מגרש על הריהכרמל, מטעם חברת הכשרת הישוב. אלא כשניסתה אן לברר מה אירע לאותו מגרש, הסתבר כי הוא אינו מופיע כלל במסמכי החברה.

מצד אמה שייכת אן למשפחה צרפתית ידועה. אבי אמה, אליזה רקלי, היה פרוטסטנטי

האם הם יהודים?

רב-סרן בני שליט בחברת אשתו אן, בנו אורן ובתו גליה. כל הארבעה פנו אל בית-המשפט העליון בעתירה לחייב את שריהפנים ואת פקיד הרישום במחוז חיפה, לרשום את ילדיהם כיהודים לפי לאומיותם וכחסידיהם.

המשפחה

המשפטים למד כיצד לנסח את התביעה, והוא גם שניסח בעצמו, בעזרת בן-דודו שהוא משפטן במחלקה לקרימינולוגיה ב' אוניברסיטה בירושלים, את טיעונו הארוך והמנומק בפני בית-המשפט.

לא היה זה טיעון בעלמא, אלא מחקר מפורט ורציני על ההגזרה והמשמעות של המושגים לאום ויהודי. הוא היה מלווה בסימוכין משפטיים, ולהפתעת השופטים, גם ציטטות מדובריהם בפסקדין שונים שניתנו במשפטים אחרים באותן בעיות.

שרירות-לב והולכת-שודל

טיעונו הראשוני של רב-סרן שליט היה פורמלי. היועץ-המשפטי לממשלה, באומרו בפני בית-הדין, טען כי חשיבות

למשרד מירשם-התושבים בחיפה, כדי לרשום את בנו אורן, כחוק. בני תבע שאורן ירשם בסעיף לאום כ"בן בלי דת". אבל הפקיד רשם: "בן לאב יהודי ואם נכריה". בני קיבל את הגזירה והחריש. כשנולדה בתו שוב פנה למשרד-הרישום. גם הפעם תבע לרשום את בתו כ"בת בלי דת". אבל הפקיד העדיף הפעם לא לרשום דבר בסעיף לאום.

הדבר הרגין את הרב-סרן מחילה-הים. הוא בדק את תקנות-הרישום של משרד-הפנים. התברר לו לפיהם כי הפקיד חייב לרשום מה שמצהירים בפניו.

בני שליט תבע את זכותו ממשרד-הפנים במכתב ששלח למשרד. החלה התכתבות ארוכה, שבסיומה החליט בני להגיש תביעה נגד שריהפנים בפני בית-הדין הגבוה לצדק. בני, שסיים אוניברסיטה לא נעזר בעורך-דין. הוא התישב בספרייה האוניברסיטאית בירושלים, בדק את ספרי המשפט. התברר לו שתמורת תשלום אגרה של 25 ל"י הוא יכול להגיש את התביעה. מספרי

ב מדינות אחרות גורמים גנרלים למהפיכות, עלידי תפיסת השלטון בי כוח. בישראל איים השבוע איש-צבא למוטט את הממשלה. הוא היה רק רב-סרן בחיל-הים, אבל הוא פעל כאזרח באמצעים חוקיים העומדים לרשות כל האזרחים. הוא גם לא התכוון להפיל את הממשלה כדי לתפוס את השלטון. כל מה שרצה הוא שי' ירשמו את ילדיו במשרד-הרישום כיהודים לפי לאומיותם, אך לא לפי דתם.

כאשר הגיש רב-סרן בני שליט (33), את עתירתו לבית-המשפט העליון בשבתו כבית-דין-גבוה לצדק, בה ביקש לחייב את שר הפנים ואת פקיד הרישום בחיפה, לרשום את ילדיו כיהודים לפי לאומיותם, פיקפקו רבים בהצלחת מאבקי. גדולים וחזקים ממנו ניסו לערער על תפיסתם של החוגים ה' דתיים בישראל' לפיה משתייך ללאום ה' יהודי רק מי שדתו יהודית — ולא הצליחו. אותה ממשלת-ישראל אפילו נפלה בגין המאבק על סוגיה זו.

אבל השבוע זכה בני שליט בנצחונו הראשון. בית-המשפט העליון, שלצורך הדיון בבקשתו ישב בהרכב הבלתי-רגיל של תשעה שופטים עליונים, עשה צעד חסרי תקדים. כדי להימנע מהכרעה ברורה בשאלה העלולה לפגל את העם, היפנה בית-המשפט באמצעות היועץ-המשפטי לממשלה, מאיר שמגר, בקשה אל הממשלה:

"בית המשפט מבקש להביא בפני הממשלה את ההצעה להציע לכנסת חקיקה שלפיה אפשר יהיה למחוק מתיק מירשם-האזרחי סין את החובה בדבר רישום הלאום. יש לבית-המשפט ההרגשה, כי הנושא הנדון כאן הוא במידה רבה אידיאולוגי. כמובן, אם יהיה צורך בכך, יכריע בית-המשפט בשאלה, אולם רצוי שישקלו אם אפשר להימנע מהצורך בהכרעה שיפוטית".

היתה זו בקשה שבאה כדקירת-חרב לחוגים הדתיים. טען היומון הצופה, בטאון המפד"ל: "בכך קיבל בית-המשפט להלכה את טיעונו האידיאולוגי של העותר... מדהים ביותר שיש היענות למגמה הזממת לעוות את מהותנו. יהודי הארץ והתפוצות, שבחושם הבריא תופסים את הסכנה של הכניעות, דעתם הברורה והחקיפה לסלק שערווריה זו מחיננו".

ואילו שריהפנים, הד"ר יוסף בורג הכריז מפורשות: "החלטה הנוגדת את ההלכה לא יכולה להתקבל. מפלגתי תודיע ברורות שהיא תאיים בפרישה מהממשלה!".

בני בלי דת

א יומם של השרים הדתיים הרתיע. והממשלה החליטה שלא להיענות לבקש שת' בית-המשפט. אולם סכנת המשבר ה' משלת' לא סולקה. עתה יצטרך בית-המש' פט העליון להכריע בבקשתו של שליט. אם יקבל את עתירתו, יביא הדבר למשבר ממ' שלתי חדש. הפרשה כולה החלה כשבני שליט ניגש

אנט שעבר לכת האגנוסטית וכתב ספר ידוע על הפרוטסטנטיות והאנרכיזם. לפני שמונה שנים חזר הזוג לארץ והקים את ביתו בחיפה. בני התגייס לחיל-הים בו הוא משרת עד היום. אן למדה עברית ב' אולפן. שם נדבק לה גם מבטא רומני, כיוון שרוב חבריה לכיתה היו עולים מרומניה.

בספרו אלטנוילנד הוא מספר לנו על פרוסי נוצרי, הכרזת קינגספורט, הנקלע לארץ, מתקשר אל העם ומתערה בו עד כדי כך שהוא מרגיש צורך להצטרף אליו. זאת הוא עושה עליידי מילוי טופס מתאים אצל נשיא-המדינה, אשר לדתו — אין הדבר נוגע כלל וכלל לשייכות הלאומית.

רצוננו, שעם זה וארץ זו יהיו מרכז חינו וחי ילדינו — באין מפריע. אמרו המשיבים, כי לא יתכן כי אדם יחליף לאומו כהבל פה, יום כך ויום אחר — על זה אין חולקים. דווקא דת ניתן להחליף פעליידי אקט פורמלי וחד-פעמי, ו- אפילו פעמים רבות. יכול אדם להיות בן

יהודי ושני ההורים מצהירים בתו-סלב כי ילדם יהודי ואינו משתייך לשום דת אחרת; וכאשר התבצע תהליך ההסתפחות של אדם לעם היהודי.

מהו המדד לזהות לאומית?

בסיום טיעוניו נעזר רבי-סרן שליט גם בהכרזה על הקמת המדינה: „נאמר שם בסעיף י"ז: „אנו מושיטים יד שלום וטובות טובה לכל המדינות השכנות ולי עמיהן וקוראים להן לשיתוף פעולה עם העם העברי בארצו.“ ובסעיף י"ח נאמר: „אנו קוראים אל העם היהודי בכל התפוצות...“

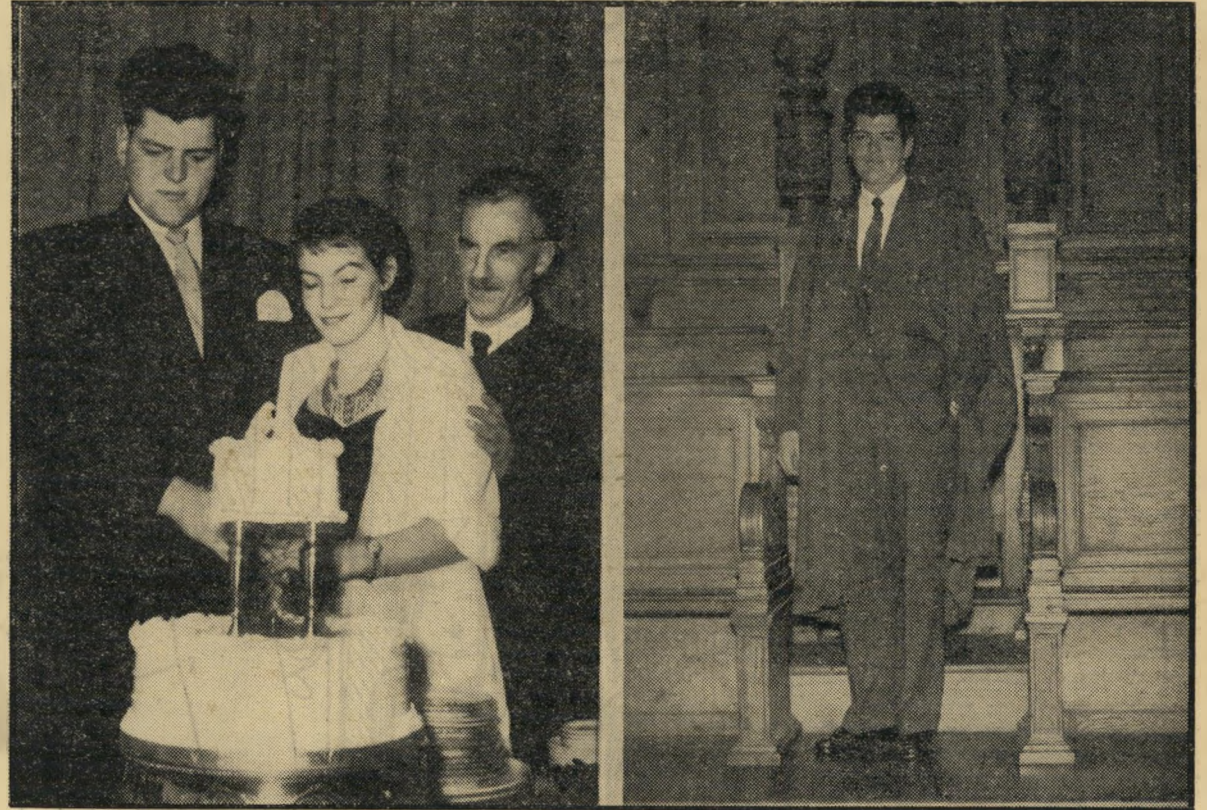
„מסתבר שכבר מייסדי המדינה מצאו לנכון ליצור הפרדה סמנטית בין העם היושב בארצו ובין יהדות העולם. הפרדה זו הונתה במסמך ההיסטורי והיסודי של מדינתנו ללא כל חשש מפיצול העם... לכן אנו מציעים, ברוח ההכרזה על הקמת המדינה — רישום שישקף את המצב כפי שהוא. יקבעו שלושה מושגים שונים — שלוש קטגוריות שונות: דת — יהודי; לאום — עברי; נתינות — ישראלית.

„איני רואה הבול מהותי בין יהודי ו- עברי, אולם כדי למנוע בלבול מתמיד ו- הסעיה, ירשם כעברי כל בן הלאום היהודי שאינו מזדהה עם דת משה.

„ילדינו הם ילידי ישראל של היום, בחי נוכחם נכללים כל ערכי התרבות והדת היהודית שעיצבו עם זה, כפי שהם משתקפים בחינוך החילוני במדינה. חינוכם לא יכול כפיית דפוסי-אמונה ופולחן! ספציפיים של דת משה. האם ייתכן להגיד שאי-אמר נה בדת זו (או בפירוש הניתן לדת עליידי פלג מסויים ביהדות) יהווה מדד לזהות לאומית?

„לכן נבקש מבית-המשפט לא לתת ידו לכריתת שרירותית זו של ילדינו מעמם! — עד כאן נאומי של רס"ן בני שליט בפני בית הדין הגבוה לצדק.

הפרשה, שגרמה לסערות רוחות כללית במדינה, לא השפיעה על חיי משפחת שליט. לבד מפרחים, מיברקים וברכות, שהם מקבלי מושגים רבים, ביניהם כאלה שאינם מכירים, להצלחת מאבקם, אין שום שינוי בחייהם. הם מנהלים אותם בשיגרה הרגילה — כיהודים לפי לאומיותם.

י"ר הסטודנטים

ניבסית אדינבורג שבסקוטלנד, שם למד פסיכולוגיה ונבחר כיושב-ראש התאחדות הסטודנטים באוניברסיטה.

חתונה סקוטית

סקוטלנד. מאחורי אן נראה אביה, סקוטלנד. מאחורי אן נראה אביה, סקוטלנד. מאחורי אן נראה אביה, סקוטלנד.

היא התאקלמה בארץ וראתה את עצמה כ- ישראלית לכל דבר.

כאשר בשלב הראשון של בירור התביעה קרא פרקליט המחוז יורם בריסלע לעברה: „מה את יודעת על חינוך ילדים כיהודים?“ כמה אן, השיבה לשאלות השופטים בנושא זה בעברית רהוטה, עד שהשופטים הציעו לצרף אותה כעותרת לבקשה.

בני ואן רואים את עצמם כבני-בלידת. אבל הם מאמינים כי הם שייכים ללאום העברי, כך הם רוצים גם לחנך את בניהם. כדי לבסס את אמונתם זו בנה בני שליט את מחקרו על בעיות הלאום והיהדות.

דרכי מחשבה של גרמניה הנאצית

אלו הקריטריונים לפיהם נבקש להעריך את שייכותם הלאומית של ילדינו? שאל בני שליט בבית-המשפט, ו- השיב: „יש להם היסטוריה, לשון, מנהגים וערכים משותפים לשאר חבריהם. מורשת היסטורית באה לביטוי לא רק עליידי קריאה על אבותינו, אלא, בין-השאר, גם עליידי קשר מוחשי לארץ הזאת. יכול אני ללכת עם ילדי להרי-הצופים ולהראות להם את האוניברסיטה ולספר כי כבר אביי-סבם, מצד האם, היה פה ונלחם עם נציאה הראשון של מדינת-ישראל לבנות פה את האוניברסיטה, שה, שתמש כמרכז ליהדות העולם. ו- לבנותה מבוצרת, למרות התנגדותו של וייצמן.

... הגדרתו האקטואלית והאמפירית של חוזה-המדינה, מהווה גם היא מדד ברור שאינו מתיר ספק ללאומיותם של ילדינו, שהרי ברור כי אויבינו היו מתייחסים אליהם כיהודים ולא שועים להגדרות שרי הפנים. ... כנראה וגם ממשלת-ישראל אי-א- צה לעצמה את הקריטריון של אויב משותף או אחים לצרה, כאשר במיסגרת הסדרי הפיצויים עם גרמניה אין המדינה מצטמצמת בקבלת שלומים עבור בנים לאם יהודיה, אלא במפורש עבור כל היהודים. מבלי להתייחס לדת אמם. היתכן כי המדינה מוכנה לרשת אנשים אלה במיתם ואילו חיו, היה שר-הפנים דוחה בואם לפי חוק השבות?“

„ועוד אבקש להציג את גישתו של הרצל.

„שייכות לאומית מוגדרת עליידי גישות שכליות וריגשיות למערכת התייחסות כלפי קבוצת אנשים מסויימת. אין גישות אלה ניתנות להעברה עליידי גנים ואין הם יכולות להיכלל במסגרת של מנגנון ביולוגי כלשהו.

„המשיבים הקושרים את לאום הילדים ללאום האם, מנסים למעשה להשתמש ב- מנגנון ביולוגי, גישתם זו מביאה לזהות המושג לאום למושג הגזע, שהרי גזע הוא המושג היחיד הניתן להגדרה ביולוגית ו- תורשתית — ובכך גוררים אותנו המשיבים לדרכי מחשבה של גרמניה הנאצית ודרום אפריקה של ימינו.“

דת ניתן להחליף לאום — לא!

להדגים מה גדול האבסורד לתוכו מובילים אותנו המשיבים, המשיך בני שליט בטיעונו, „הרי לפי ההגדרה הזו מוצעת על ידם, קאמל נימרי, מנהיג הפתח, לאומן ערבי מוצהר היושב במאסר-עולם יינו בן הלאום היהודי, כי נולד לאם יהודייה — בעוד אשר ילדי נוכרים, את נימרי מוכן היועץ המשפטי לקבל לחיק-האומה, אך אותי הוא משלח, כפי שכנראה היה משלח את משפחות שאול טשרניחובסקי ומקס נור-דאו, שלא לדבר על רבים מעולי גרמניה אשר, במילי המאמר בהארץ על העליה ה- גרמנית: היו יהודים רק לפי חוקי גירי-ברג הנאצים.“

„לפי הספרות מתברר שב-1933 התחתנו 33% מכל הגברים היהודים בגרמניה עם נשים נוכריות. צאצאיהם, אם היו נותרים אחרי השואה, היו נדחים גם הם מקהל ישראל.

„... אשתי באה לארץ כעולה ולא כי תיירת. לא הבין היועץ-המשפטי מה טעם מצאתי לציין זאת בפנייתי לשר-הפנים — ובכן, ציינתי זאת כי הדבר מהווה ראיה אויבטיבית לנכונות להשתלב קבוע ב- ארץ. השתלבותה בארץ הזאת, במשך תשע שנים, רק מאשרת מסקנה זו. ... אינני נביא ואינני יודע מה יילד יום. בטוח אני שאיש מאיתנו אינו יודע מה יעשו ילדינו בעוד דור. אולם פה מרכז חינו בהווה ובעתיד. עצם קיום משפט זה מהווה הוכחה מה עז

אן ובני שליט, הרואים את עצמם ואת ילדיהם כבני הלאום היהודי, אך החליטו להילחם על זכותם של ילדיהם לבחור בעצמם את דתם כשיתבגר. מלחמתם עשויה להניע את בית-המשפט העליון לפסוק בשאלה: מיהו יהודי?

הלוחמים

במדינה

(המשך מעמוד 11)

אמצעים של צבר ושות', אין בישראל שום שוחר שלום, שום גוף הלוואה למען צדק והבנה ישראלית-ערבית. להיפך: כולם סא-שיסטים, מפוצצי בתים, משעבדים ומתנחלים. אחד מאלה שהתפתו לראות על דפי אימ-פריאל ניו את פניה של ישראל הוא הוגה הדעות ברטראנד ראסל. הוא כתב לעורכי העלון: "קראתי את ישראל אימפריאל ניו בעניין רב. אני מקוה שימשיך להופיע לי עיתים קרובות, כי חשוב שיופץ מירב הי מידע על המצב בשטחים שזה עתה נכבשו עלידי ישראל, ועל שאיפותיה האימפריאליס-טיות של ישראל."

באר-שבע

האם זויה?

הדו"ח?

"זהו דו"ח זדוני, מגמתי ובעיקרו — פוליטי" צעק נחום בן-זאבי, נציג מפ"ם בעיריית באר-שבע והמנהל הכללי של החברת לפיתוח באר-שבע.

היה זה כשהוגש לפני שבוע לדיון במועצת העירייה דו"ח ועדת הרפז, שכלל מימצאים ביקורתיים קטלניים על דרכי הניהול של החברה. דו"ח הרפז, נציג העבודה שניסה לפני כשנה להדיח את ראש העיר אליהו נאווי מתפקידו, השתמש בממצאי הדו"ח ועמד בראשה כדי לנגח את פרנסי העיר.

אבל הנהלת העיר, המנהלת גם את החברת לפיתוח, דאגה מראש להכין תשובה מתאימה לדו"ח של הרפז. אחרי שפנייתה לי מבקר המדינה להכין דו"ח נגדי לא נענתה, הומוניה ההנהלה חוות-דעת נגדית מפרופסור י. הבר-שיים מהטכניון בחיפה, שכלל שבי חיים בכל מה שנוגע להקמת שוק הירקות והפירות בבאר-שבע, אותו קטלה ועדת הרפז.

סיום של שנתיים. השבוע, בישיבה נוספת של מועצת עיריית באר-שבע, התייחסות של סגן ראש העירייה, חוללה את שני הדו"חות.

הסתבר כי בהמלצת הרפז יצא המהנדס נתן מגן, לחקור את הפרופסור הבר-שיים הקשיש (85), לדרך הכנת הדו"ח שלו. לי דברי מגן סיפר לו הבר-שיים כדלהלן: "באה אלי משלחת מבאר-שבע וסיפרה שבעיר הו-

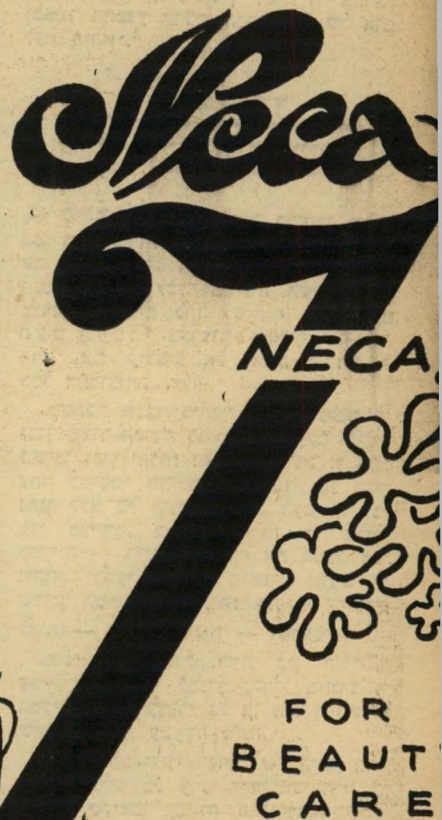
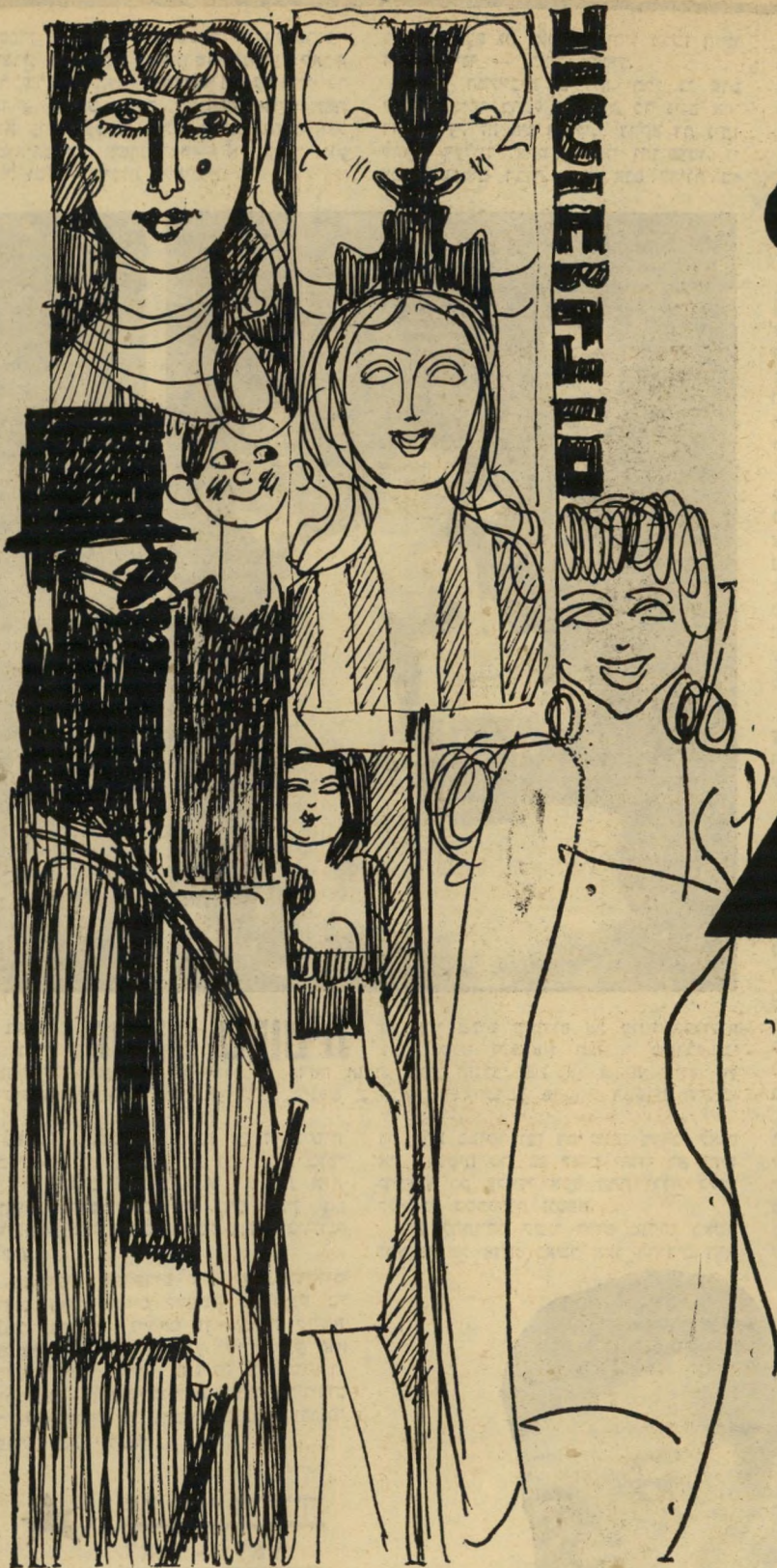
נאווי והרפז ברוגז

"כלב מי שגא מתלונן במטרה"

קם מפעל חלוצי והנה קמה קבוצה הרוצה להרוס את המפעל."

בעוד שועדת הרפז הכינה את הדו"ח שלה במשך 6 חודשים, הססיק הפרופסור הבר-שיים סיור של שעתיים בשוק בבאר-שבע כדי להכין את הדו"ח שלו. לדבריו ניסחו לו אחרים את הדו"ח שכלל ארכיטקט ורצו דפים, כיוון שהוא אינו כותב עברית, והוא רק חתם עליו. על 15 העמודים הנוספים בדו"ח לא ידע הפרופסור כלל.

כאשר דרש הרפז להזמין את נתן מגן להעיד בפני המועצה, קמה שעורריה. זאבי וזיו, נציג מפ"ם, חבצ להססיק את הישיבה כדי לחקור אם דו"ח הפרופסור מוויף.

חוג ובכל חברה מדברים על קה 7, כי "נקה 7" זה משהו מיוחד אל-סבון "נקה 7" מעניק לעור רכות של קטיפה ולך — הרגשת רעננות נפלאה.

תוצרת ביח "ר נקה בע"מ. המפיקים: חב' נורית בע"מ

תנועת העולם הזה — כוח חדש

• ברמת-גן

ביום שלישי, 3 בדצמבר, בשעה 8.30 בערב, באולם קפה "עצמאות" (גן המלך דויד) ברמת-גן

פגישת חברים ואוהדים לדיון על הנושא:

מיהו יהודי?

בהשתתפות יו"ר המרכז נציג מפ"ם, חבצ להססיק את הישיבה עו"ד שמואל סגל

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

חופשת חנוכה בקפריסין במלון הילטון ניקוסיה

15.12-22.12.68

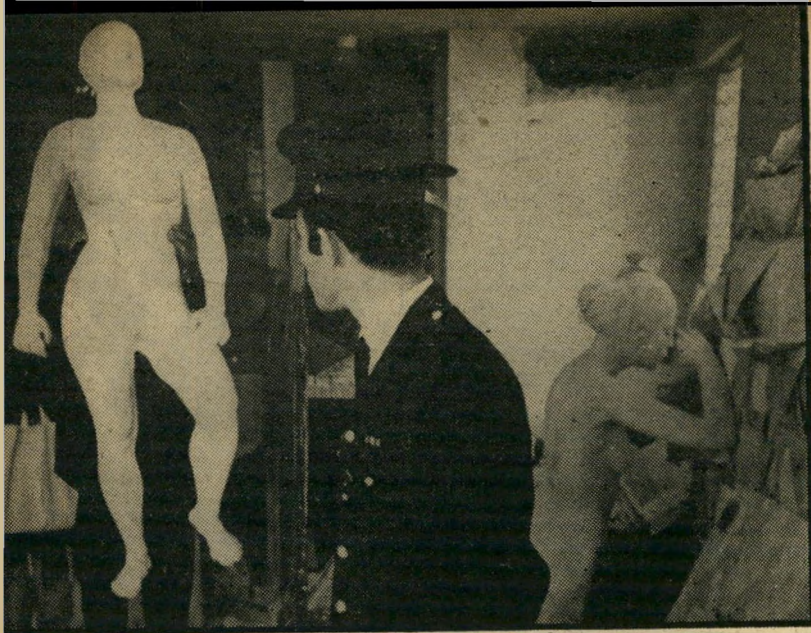
טיסה ואיכסון בלבד למבוגר — 445 ל"י
טיסה ואיכסון בלבד לילד עד גיל 12 רק — 150 ל"י

הרשמה עד 30.11.68

גניס-טורס

רמת-גן, רח' ביאליק 39, טל. 720346 — 721286
הוד השרון, דרך השרון 36, טל. 924351
כפר סבא, רח' וייצמן 33, טל' 925510

הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית • הצעה חד-פעמית

המוזיאון העירוני מציג את פסליו - סגן ראש העיר שלח אליו פקחים

אמנות ההרריסה

ישראל שילת, נציג גח"ל, הודיע שימסור את הפרשה לטיפול המשטרה. ואילו אליהו נאווי, ראש העירייה, עמד בתוקף על דעתו לנסוע אל הפרופסור הישיש כדי לברר אם הדו"ח שהוגש בשמו הוא שלו או לא.

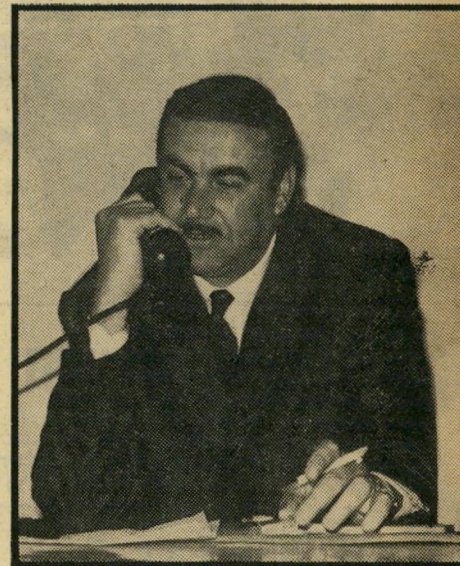
ברוב קולות התקבלה הצעתו של נאווי. אבל עזרא דבי, נציג העבודה וחברו של הר"ץ פז באופוזיציה הפנימית לנאווי, הצהיר: "כלב מי שלא ימסור את הליכוד הזה לי משטרה!"

עחונות

לכתוב

במקום להפגין

שבוע ימים לאחר הופעת הגליון הראשון של אליקודס, העיתון הערבי הראשון והיחיד של ערביי הגדה המערבית, שהופיע

עורך אביוולוף
דורש כתב בתל אביב

לאחר מלחמת ששת הימים, ניצבה בפני עורך, כו, מחמוד אב אל-וולוף (44), בעייה אחת: איך מוצאים כתב בתל אביב?

"לא איכפת לי מי זה יהיה, יהודי, מוסלמי או נוצרי, העיקר שיהיה עיתונאי טוב", אמר אביוולוף.

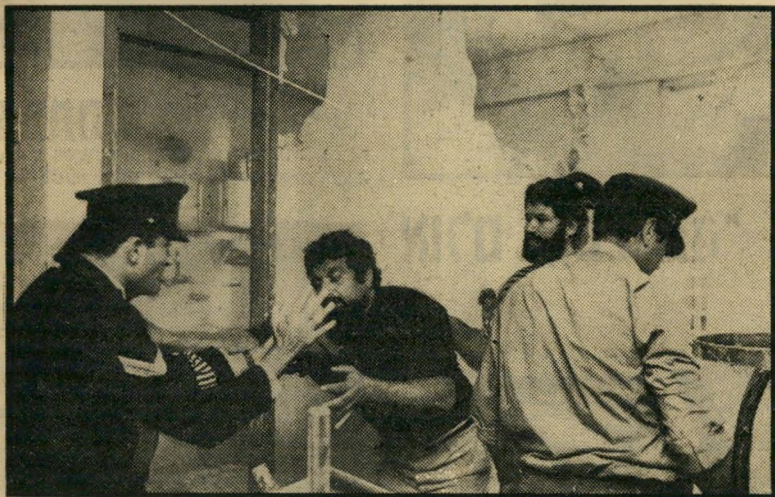
דומה שיותר משהיו ערביי הגדה מעוניינים בכתב דווקא השלטונות. "אם יוכלו לכתוב נגדנו, לא יצטרכו להפגין ולשבות", אמר אחד מאנשי הממשל הצבאי. הסבר זה והרצון להציג באמצעות העיתון דוגמה מוחשית של הרמוקרטיה הישראלית, המחירה חופש עיתונות, ממנו לא נהנו ערביי הגדה בתקופת השלטון הישראלי, הם שגרמו לכך שאלקודס מקבל סיוע מכל הגורמים הישראליים המעוניינים.

שלושה צבעים. באלקודס עובדים למעשה שלושה עיתונאים: אביוולוף עצמו, לשעבר בעל העיתון הירדני אל-ג'יהאד, בורגר אוניברסיטאות בירות וקולומביה; מר חמד אבו-שילביה (40), יליד הכפר יהוד, הפרשן המדיני של העיתון, העובד גם כיומור לספרות ערבית בבית-הספר התיכון איברהמיה בירושלים; וגוריס באבא (58), סוחר מכוניות-כביסה מרמאללה, שהיה פקיד ממשלתי בתקופת המנדט. כל אחד מהם מקבל משכורת של 400 ל"י בחודש. מלבדם יש לעיתון כתבים בערייהשדה בגדה.

את הכתבות והדיועות הם כותבים בעט. את החודשות הם מקבלים מהטלקסים של הטלבויה הישראלית. את הדיועות והחדשות הפנים — מלישכת העיתונות הממשלתית. גורמים ישראליים רשמיים מוכנים גם לספק לעיתון מודעות, אך לא במידה שייראה כי אילו נתמך העיתון על-ידי ממשלת ישראל. תוך שבוע ימים הגיע אלקודס — מופיע בארבעה עמודים גדולים המודפסים בשלושה צבעים — שחור, ירוק ואדום — לתפוצה של כ-10 אלפים עותקים. אביוולוף מקוה להגדיל את התפוצה, לכשיוכל להפיץ את עיתונו גם בירדן ובלבנון.

בינתיים השיגה העזרה שקיבל את מטרתה. אביוולוף ועיתונאיו מלאים שבחים לדמוקרטיה הישראלית: "אצל חוסיין לא

פינוי בכוח
לאחר שפקחי העירייה פרצו את קיר הסטודיו של הפסל יהודה בן-יהודה, הם הוציאו את פסליהבובות שלו החוצה. שוטרי נראה צופה במלאכת ההריסה של הפקחים, שגרמו נזק רב ליצירות האמנות.

מכחדים מבוויאר
נמיר וסגנו רבינוביץ' שרק ערב אחד לפני ההריסה השתתפו בקבלת ההחלטה לדחותה, לא העזו להורות לפקחים להפסיק ללא בויאר שנטע לירושלים בלי להשאיר הוראת עיכוב.

שש שנים שימש המקום כמחסן. איש לא התלונן. העירייה לא תבעה צויהריסה. לפתע נעשו שני הדברים יחד. הבנייה שי-עשיתי אינה משמשת מיפגע ציבורי, על אף שאינה חוקית בינתיים. פסליו של בן-יהודה נותרו עתה ללא קיר-מגן, חשופים לגשם ולרוחות.

הכדורגלנים היו רק סנונית ראשונה לזרם התיירות שנהר מאוריהיהודה לשרלונטבורג, על חשבון הגרמנים, כמוכר. הבאים בתור היו חברי להקת פולקלור שיסדו והרכיבו קזו ממכריו בעיירה.

מחוז לעיירה לא שמע איש על להקות-הייצוג המגננות שבהם נתברכה אוריהיהודה, אך משלמיהמסים של העיר הגרמנית, שי-מימנו את הוצאות הנסיעה והשהות של האורחים היקרים כבר הכירוהו טוב.

אחד הנוסעים, דולה נאזים (43) עובד המועצה-המקומית, שאף הוא כקזו איש רפ"י לשעבר, טרם השתחרר מהזכרונות הנעימים: "איוה קבלת פנים ערכו לנו בי-שרלונטבורג יאך התנהגו איתנו בכל-בו, כל התלבושת הרשמית שלנו התבטאה בי-סמל אוריהיהודה על כובע הטמבל והם כבר ידעו מי אנחנו".

כבואנו ספרנו להם על בעיותינו בי-מזרח-התיכון" מסביר קזו את הצד המדיני של הבקורים. "וכמו כן בדקנו באיוה מידה הם נלחמים בהתפשטות הונאציוזם, ואם הן-צדדים שהם נוקטים מספיקים".

הסיום נגמר. אבל השנה כשביקרה קבוצת פקיד, עובדי ועסקני המועצה באורי-יהודה ובראשם קזו ואשתו, ביקור שיגרתי בשרלונטבורג, נוכח קזו לדעת שגם חיים טובים נגמרים פעם.

הגרמנים שימינו את המסעות בנפש חפ"צה נוכחו לדעת שאין לביקורים קץ. "אולי רצוי", אמר ראש-העיר שפרוך, בנמוס רב לידיו הותיק קזו "שגורמים רשמיים אצי-הממשל (המשל בעמוד 18)

ק לפני שבועות מספר העמידה עיריית תל-אביב את אולם המוזיאון העירוני להצגת פסליו המתנועעים של הפסל יהודה בן-יהודה. השבוע הסתערו פקחי אותה עירייה, כדי להריס את הסטודיו בו יוצר כך-יהודה ואת פסליו וגשאו את פסלי הגומי שלו אל הרחוב.

ביום שני בבוקר הגיעו לסטודיו שני טנדרים מלאים פקחים ופועלים. יחד איתם הגיעו שתי נידות משטרה. בן-יהודה ביקש מהפקחים להמתין עד שיצלצל לעירייה וישיג שם ביטול לצויהריסה, כפי שהובטח לו על-ידי סגן ראש-העיר, מיכה כספי.

בן-יהודה צילצל לכמה חברי הנהלת העירייה, שהביעו את רצונם לעזור לו אך לא היתה להם הסמכות לבטל את הצו או לדחותו. מאמציהם להשיג את סגן ראש-העיר אברהם בוויאר, הממונה על צויההריסה, עלו בתוהו.

הפקחים, אשר בזמן שיחות-הטלפון של בן-יהודה החלו לקרקר את קירות הסטודיו, הגבירו את קצב-ההריסה כאשר התברר להם שלא הושג ביטול לצו. בן-יהודה בעל-הגוף, איבד את קור-רוחו, ניסה למנוע בכוח את ההריסה, אך השוטרים גררו אותו לגיידת המשטרה עד שהושלמה מלאכת ה-הריסה.

סיפר הפסל על סיבות ההריסה: "לפני שנתיים קניתי אולם בחצר אחורית של בניין ברחוב הוברמן 22. האולם שימש בי-משך שש שנים כמחסן, היה מלא ליכוד וזרמו בו מי שופכין. מחשש לנזק לעבודות שלי בניתי מאחורי דלתות העץ פנימה, בתוך הסטודיו, קיר. ביקשתי רשיון מהעירייה ולהפתעתי במקום לקבל רשיון הוגשה נגדי תביעה משפטית.

העילה לתביעה היתה שהמקום נועד לי-יכולנו מעולם לעבוד כך. מובן שאין חופש עיתונות כזה בסוריה או במצרים. בלבנון יש קצת חופש עיתונות — אבל לא כמו בישראל".

מפלגות

מפלגת הפועלים

המשוחזרת

בשביל זקני מפ"ם (ההנהגה ההיסטורית), החל השבוע עידן האוטופיה הפופולרית. סוף-סוף נוצר הליכוד הגדול של ה-פרולטריון הישראלי.

ועידת המפלגה, שהתכנסה בתל-אביב, החליטה להצטרף למערך עם מע"י — ובכך היה כי הדרך תוביל לאיחוד מלא. כלומר: טחינתה של מפ"ם במע"י הגם של מפא"י.

הקיבוצים והרכוש. למרות הסיסמה את והפראות הדיאלקטיות, היתה זו למעשה פשיטת-הרגל הרעיונית של מפלגת ה-פועלים המאוחדת, אלופת השמאל הציוני, עם הצטרפותה למערך, הפקירה למעשה את הפועלים העירוניים והחקלאיים ללא מגן בי-הסתדרות ובממשלה. היתה זו התפתחות טבעית של המצב, בו הפכו משקי השומר-הצעיר בעלי אינטרסים רכושניים, המוגנים לאינטרסים של חברי מפ"ם העירוניים.

פרט מאלף: דווקא בקיבוצים העניים, הי-צעירים-ייחסי, גבר קולם של המתנגדים לי-מערך ולבגידה הציונית באינטרסים הפועליים. גרעיני ההתנגדות הקיבוציים, שכרתו ברית עם עסקנים עירוניים צעירים, רמזו על נכר

נותם להסיק מסקנות. בכמה קיבוצים החלו מדברים על פרישה, והקמת מפלגה שמאלית חדשה, שאף וכתה לכינוי "מפלגת הפועלים המשוחזרת".

קשה היה לקבוע, השבוע, מהי מידת ה-רצינות של רמזים אלה, ומה יכולת אנשי השמאל להתארגן במיסגרת מפלגתית עצמאית. סבירה הרבה יותר נראתה האפשרות, כי רוב חברי המפלגה ילך אחרי ה-הנהגה, ואילו צעירים אידיאליסטיים רבים ימצאו דרכם לכוחות פוליטיים קיימים, הי-נראים להם נאמנים לכמה מן האידיאלים שבעבר ידעו מפ"ם להגן עליהם.

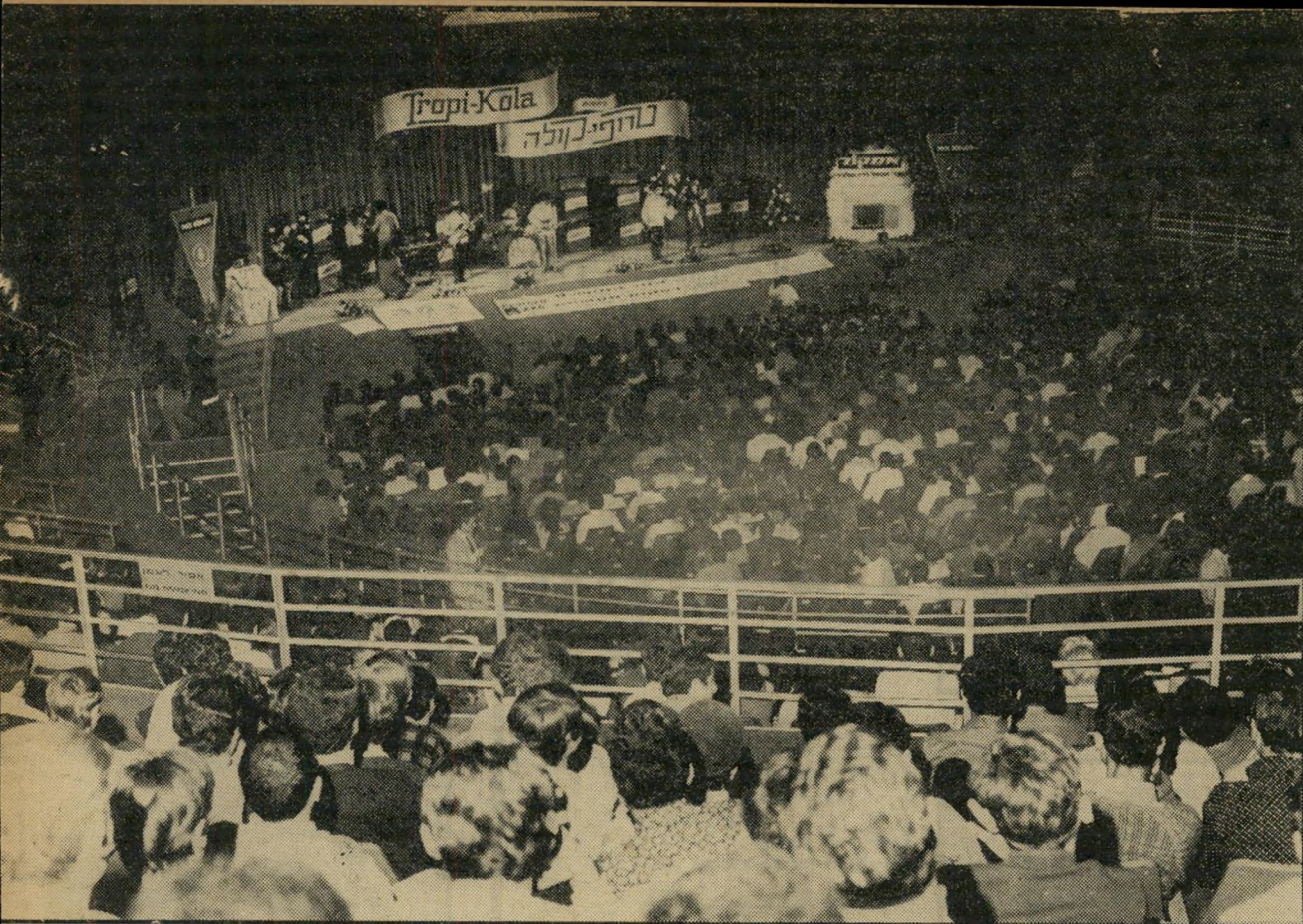
יחסי-חץ

מסעות

יחזקאל

היכרות ראשונה עם גרמנים ערך יחזקאל קזו (40), סגן ראש-המועצה-המקומית בי-אורייהיהודה, בכנס צעירים בינלאומי שהתקיים בחיפה בי-1965. קזו, יוצא עיראק, הי-דובר עברית, ערבית ואנגלית, מיהר בשלהי אותה שנה לבקר בגרמניה, למרות הלכי-הרוח ששררו אז בארץ נגד הידוק הקשרים. "בייד כשהגעתי לגרמניה" סיפר על בי-קורו הראשון "ראיתי שיש הרבה מה לע-שות ביחוד בדור הצעיר כנגד התעמולה הערבית החזקה העוינת לנו".

הראשונים שנהנו מישפור היחסים בין קזו לעיר הגרמנית שרלונטבורג וראש-עיר-ייתה שפרוך, היו כדורגלני אורייהיהודה, שי-חזרו מספור בגרמניה גרושי רשמיים. אבל

בפתח חסידים נלהבים של מוסיקת הקצב צובאים על פתחי אולם הסינרמה, מחכים בקוצר רוח ניראה לעין לשעת הפתיחה של מופע להקות הקצב

אולם „סינרמה“ מלא באי פסטיבל הקצב הראשון

שלהם. הם הגישו שלושה שירי קצב וזכו לתשואות רבות מהקהל.

על הבמה עלו סגנונות צ'רצ'יל: שלושה צעירים מגודלי שער, שהתנצלו על ש- מנהיגם הרוחני — צ'רצ'יל בכבודו ובעצמו — איננו איתם. „הוא בסיני“ הסבירו. בי עידוד המעריצים ניגנו ושרו את שיריהם, בעברית, סימנו בשיר שכבר הספיק להפיץ לשלגר: „טרופי-קולה לי ולה“ — לכבודה

הקצב

כי מציון... אחד הכוכבים הצעירים של להקת הילדים הירושלמית כוכבי ציון, שהופיעה בהופעת אורחים בפסטיבל ילדי הקצב שבו את לב הקהל כשליח את נעורות הגוגו. הם קיבלו כפרס גיטרה חשמלית מזוטרפלד.

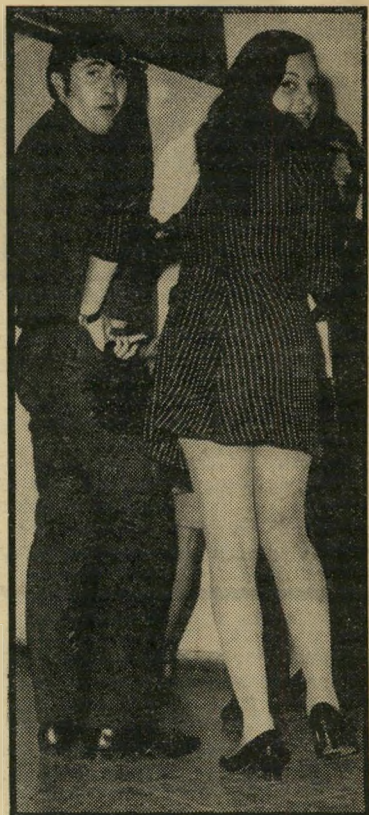
של חברת המשקאות טרופי קולה שבחסותה נערך הערב. השמנים והזרים התמקמו — והזמינו את כוכבם, ווטסון טי בראון, להצטרף אליהם. ווטסון, זמר כושי מבריסניה, מגודל-שיער וצרמכנס, הכניס מימד חדש לפסטיבל — שירת פופ אמיתית, כניעה מוחלטת של הזמר לקצב השיר אותו שר. הצלמים הי רבים שהיו באולם עטו על ווטסון, וגם מצלמת הטלביזיה הישראלית, שכיסתה את

ארמנית המוסקיסוס. חבריה, ארבעה נערים ממזרח-ירושלים, בחרו להשמיע שירי מיקי צב סולידיים — משהו מפרי עטם. רועשים יותר היו אנשי תל-אביב אקט פרס שהופיעו אחריהם. „הרעש“ גבר כשהז מין המנחה, מני באואר, את הלהקה הי באה. היתה זו להקת הכוכבים החדשים, שהתקבלה ברעם מחיאות כפיים של אוה דיה. „יש לכם הרבה קרובי-משפחה פה“ העיר המנחה.

הכוכבים החדשים פתחו בקטע מוסיקלי קצר, שהוא, לדבריהם, „הסימן המסחרי“

„לקצב אין גבולות או לשון משלו. הנוער יבין את הלהקות הקצב האנגליות, הצרפתיות ואפילו הערביות“, אמר חברי הכנסת אורי אבנרי בפתיחת פסטיבל הקצב הישראלי 1968, שאורגן על-ידי מערכת העולם הזה.

והנוער הבין. 1500 הצעירים, שמילאו את אולם הסינרמה בתל-אביב, הריעו ממושכות לשמונה הלהקות הקצב שהופיעו בפניו הם, במיטב להיטי המיקצב הלועזיים ו המקוריים. את מיצעד הלהקות פתחה הלהקה הי

בפנים זוג אופייני של דור הקצב — הדור שמוסיקה זו מבי טאת אותו ואת תרבותו, כולל שימלת המיני.

ח"כ אלוני לבושה במעיל עור נר אית חייכ שולמית אלוני מחייכת בהנאה למשמע נגינת אחת הלהקות.

נציג השר יו"ר המועצה הציבורית לתרבות ואמנות, פרישמן נתבקש ע"י השר ארן להשתתף במופע.

ח"כ צברי ח"כ רחל צברי נענתה לזמנת אורי אבנרי, נהנית מהחוויה.

פעמוני סוני

באו מירושלים, לי נסות את כוחם מול אלופי השפלה. כוכב לבוש כהיף. הם מסתערים על הבמה, אינם מאמינים לבישמע אזניהם. הם פוצחים בשירי קצב סוער, ואליהם מצטרפת מלכת הגוגו ה' טרייה, סימה שובל, בריקוד מסחרר. השעה כימעת אחת ושלושים אחר חצות. הם פסטיבל הקצב הישראלי 1968. הנוער הוכיח שקצב הוא תרבות, בערב תרבותי. לא נותר אלא לברך: להתראות בפסטיבל הקצב הישראלי 1969.

השורשים

חמשת השופטים ישי בו בשורה הראשונה, ורשמו את הערותיהם על גבי טופסי השיפוט. אורי אבנרי, המנחה והמעבד המ' פורסם אלכס וייס, כוכב להקת הסינג סינג לשעבר ביקס לין (למעלה), עורך מיצער הפיזמונים הלועזי של גלי צה"ל אבנר רוזנבלום, ועיתונאי הקצב אורי אלון (למ' טח), קבעו את החלטתם בחדר סגור, אחרי ויכוח ער. ההחלטה נתקבלה פה אחד.

פגנונית צ'רצ'יל

המנהיג הרוחני של הלהקה, אותו הם מכנים "צ'רצ'יל", לא הופיע, כי הוא משרת עתה בטיני. הם זכו בפרס "מיקרופון הזהב".

הכוכבים הכחולים

באו לפסטיבל מצויידיים בי אוהדים מאורגנים. כאשר ה' חלו מנגנים, נופפו אוהדיהם בכרזות. הם זכו בפרס "תופי הזהב".

בו און, כוכב, השמנים והרזים" שזכו ב,ג'יטרת הזהב"

המאורע, כוונה אל בראון המתפתל ושר. "הכוכבים הכחולים!" הכריזו מני באור. לקול תשואות קבוצת מעריציה גדולה, שישבה במרכז אישם במרומי ה' יציע עלו ארבעה צעירים תמירים, לבושי חולצות משי כחול מבריק. כחולים באמת! את מיצער הלהקות סיימו שתי להקות פחות ידועות, פעמוני סוני והלהקה ה' ירושלמית הערבית טריגרס 5. לאחר ההפסקה הזמין המנחה אל ה' במה להקה שכבר כבשה לה מקום של כבוד בעולם המיקצב הישראלי — כוכבי ציון מירושלים, על הבמה הופיעו ארבעה זאטוטים כבני 12, לבושים באדום, ופתחו בנגינת שלא היתה מביישת אפילו אח החיפושיות. היא תלויה את נערות הגויה. עוד בטרם נודעה החלטת השופטים, ברור היה ליושבים באולם כי המאבק יהיה בין שלוש להקות הצמרת: הכוכבים החדשים, השמנים והרזים והכוכבים הכחולים. המתח גובר. "בפרס מיקרופון הזהב ז' כיס... הסיגנונות!" נותר עוד שלושה פרסים. בתופי הזהב זוכים הכוכבים הכחולים. גיטרת הזהב מוענקת להשמנים והרזים, והפרס הראשון — "שרביט הזהב ניתן פה אחד לכוכבים החדשים.

המתופף הזמר של להקת הכוכבים החדשים בפעולה. מתוך שלושה קטעים שהשמיעו, היו שניים פרייטס. הם זכו בפרס הראשון הנכסף — "שרביט הזהב 1968". מארגני הפסטיבל לתת לפרס זה יוקרה בינלאומית, כמו פרס "אריה הזהב" של נצייה, תוך שיתוף להקות זרות.

במדינה

(המשך מעמוד 15)

לכם ימשיכו בהידוק הקשרים בינינו ואולי גם יסכימו להשתתף במימון הנסיעות.
"כנראה שאני לא אטפל יותר בנסיעות לגרמניה" סיכם השבוע קוז את מסעותיו. "תרמתי כבר את חלקי להידוק הקשר, ביחוד עם הצעירים הגרמנים. אבל עובדה היא שכל ראשי-המועצות והעיריות, שועמו עלי בגלל חלוציותי בשטח זה, נוסעים עכשיו לגרמניה בכל הזדמנות."

רפואה

גלגולה

של מגבת

אחד-עשר חודשים סבל אלי מאייר (70), ממחלה שאיש לא יכול היה לאבחנה. אלי, פנסיונר של עיריית רמת-גן, סבל כאבים ומיחושים נוראים בבטנו. הוא הפסיק לאכול, הקיא, ירק דם והתעלף. מאחר ש"הדיבור ניטל ממנו לפני 15 שנה, היה אלי מסביר לרופאים בשפת-האילמים את סבלו.

אולם הרופאים לא יכלו לסייע לו. מדי פעם הוכנס אלי לבית-החולים ב"לינסון

מאייר

לבידקות שלא העז לו דבר. יום אחד החל אלי להקיא כמויות גדולות של דם. אשתו, שמאז חלה בעלה נטשה את מלאכת הפרווה נות שלה, הבהילה אותו לבית-החולים ב"לינסון. מאחר ש"בית-החולים לא העז יה בתורנות, היה צורך להעבירו ל"בית-החולים תל-השומר.

שם ערכו לו צילומי-רנטגן. הצילומים הראו לרופאים כי בקיבתו של אלי נמצא חפץ גדול בלתי מזוהה. על שולחן-הניתוח חים פתחו המנתחים את בטנו של אלי.

הם הוציאו מתוכה מגבת כחולה באורך של 50 ס"מ, מקופלת בקפידה ובמצב של רקבון.

דמי איחסון. כששלי שמע את זה הוא קיבל שוק, "סיפרה אשתו. "זה לא נכנס לו לראש. הוא לא יכול היה לראות גיוק, אז איך הוא יכול היה להשלים עם המחשבה ששנה שלימה חי עם מגבת ב"בטן."

אלי מאייר לא בלע את המגבת. היא הייתה רכושו של בית-החולים ב"לינסון. לפני אחד-עשר חודש ערכו לו שם ניתוח קיבה. כשתפרו את החתכים, הסתבר, שכהו המנתחים את המגבת בפנים.

"כל בן-אדם יכול לעשות טעות", אמרה אשתו, "אבל למה זה היה צריך להיאר שנה שלימה בפנים. כואב לנו שעכשיו אנחנו צריכים לעשות משפט נגד ב"לינסון. הרופאים והאחיות שם היו בסדר. אלי לא מכין למה הם נותנים לו ללכת למשפט. אפשר היה להגיע להסכם. מה יש? הבית שלנו ריק. בקושי יש משהו לאכול. אני כבר לא קניתי שמלה שלוש שנים. אין לנו גם ילדים שיכולים לעזור לנו."

באמצעות עורך-דין אליקים העצני, הגיש אלי מאייר תביעת פיצויים נגד בית-החולים ב"לינסון. על סכום של 62 אלף ל"י — דמי איחסון המגבת בקיבתו.

חיות

סופו של

החמור נאצר

נאצר היה חמורו של אברהם אבינו. זה קרה בתאטרון האידי של ישראל ואליו, שהעלה את ההצגה עקידת-יצחק. החמור היה בן שלושה חודשים, ואליו מצא אותו כש"היה בן שבועיים כדי להפכו לשחקן.

בהצגה היה החמור נאצר ידידו של ישיב"עאל. וישמעאל היה אומר על הבמה לחמור באידיש: "אתה הידיד הכי טוב שלי. שנינו

(המשך בעמוד 24)

מראה כללי של הבמה. באולם הפסטיבל. הסידורים. הקישוט. הציוד האלקטרוני עמדו על רמה המקובלת במופעים בינלאומיים. צוותי טלביזיה הסריטו את המופע. אשר יוקרן בארץ ובחו"ל.

אלופי הפסטיבל זוכים בפרסים ובתשואות

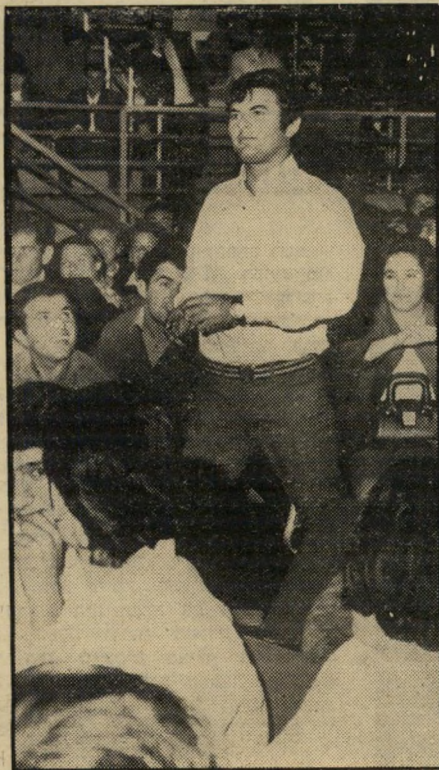
"שרביט הזהב שלנו!" קוראים שניים מ"הזוכים החדשים" ומתחבקים בשימחה. מימין נראה המנחה, מני באואר, ואילו משמאל ניצב האיש שגרם לשימחה הגדולה: נציג חברת "פז", מר גרינשפון, אשר העניק את השרביט — "שרביט פז".

את טכס חלוקת הפרסים פתחה הגברת ויאולה תבורי, שחיל-קה לכל אחת מן הלהקות המשתתפות דיגלון של הפסטיבל. הגברת תבורי היא נציגת "טרופי קורפורישן", המייצרת את המשקה החדש, "טרופיקולה", אשר בחסותה נערך האירוע.

נציג "סגנונות צ'רצ'יל" מקבל מידי מר וולי נאראט מיקרופון זהב. וולי, נציג חב' "רא-קום", האחראי להתקנת הציוד האלקטרוני.

שמעון ורזנה, מרחוב גרנדוס 25 רמת-גן, זכה במקלט טלביזיה, "אמקור", מתנת חב' רת, "אמקור-אמפא", שהוגרל בין הקהל.

מר יצחק וונטש, מנכ"ל מפעלי "אמקור", מגיש לנציג, "חשמ-ניס וחזים" פרס, "גיטרת חתב".

הנאשם: הבמאי רלף גלסון.
האשמה: רצח שלא-בכונה תחילה, של כה שיכול היה להיות אחת מיצירות המופת של דורנו: "צ'ארלי" (אוריון, ירושלים).
אחמון דויד, תל-אביב.

פרטי האשמה: יש בסרט רגע שהוא אחד משיאיה האמנותיים: צ'ארלי, שהיה בחור מפגר בשיכלו, עבר ניתוח-מוח והוא עכשיו בעל אינטליגנציה של גאון. והנה: בערב הגדול בו מציגים אותו בפני קהל מדענים בין-לאומי, הוא מגלה שהעכבר, אלברטון, שעבר את אותו ניתוח, חזר לדרגת ה-אינטליגנציה הקודמת שלו. פלאיהטניקה לא הצילו אותו, כמו שאינם מצילים את הדור כולו.

ואז מגיע שיא הסרט: צ'ארלי הגאון חוזר

בלום ורוברטסון ב"צ'ארלי"
זאנוס את המורה

למעבדה, ומתנדב לעזור לרופאיו לפתור את הבעיה: האם ניתוח-המוח יכול להצליח או לא? הוא יושב לילה שלם על נוסחאות, ובבוקר הוא מכתוב לרשמי-קול את המסקנות: "המוח האנושי עדיין אינו מתאים לזה. הניסיון נכשל. אולי בעתיד הרחוק..."

הניסיון זה הוא, החיים שלו.

את הרגע הגדול הזה כרח הבמאי לרצוח בכמה דרכים.

כשמתאהב צ'ארלי, לאחר הניתוח, בי מורה שלו (קלייר בלום), הוא מנסה לאנוס אותה, כי ההתפתחות הריגשית שלו לא השיגה עדיין את ההתפתחות השכלית שלו. היא מתרגלת עליו, והוא בורה, לוקח את האופנוע שלו, ודוהר אותו לפרתע תמונה של אותו עם האופנוע, ולפתע תמונה של נערה אמריקאית מנפחת בלונים של מסטיק. רואים אותו רוכב ולפתע נוער רוקד ב"דיסקוטקים, מעשן חשיש, והמילה "LOVE" על המסך.

זהו סמל. צ'ארלי הוא סמל של הדור שלו. דור שהתפתח מהר כדי מבחינה שכלית, ואינו מסוגל לעקוב אחרי ההתפתחות הזאת, והוא נסוג אחור, אל האינפנטיליות ואל הפיגור. זהו סמל. אבל זו לא אמנות. להעמיד תמונה על המסך שתסביר לנו שצ'ארלי הוא סמל, זה בדיוק כמו לכתוב על המסך: "צ'ארלי הוא סמל".

צ'ארלי המפגר, שחבריו מציקים לו, מתעללים בו, נוגע ללב. אם כי הדברים שקורים לו, מכונים יותר לעורר סנסציה מאשר רגש. יש אומרים שקליף רוברטסון מבצע את תפקיד צ'ארלי בצורה מעולה. לדעת התביעה, הוא עובד יותר מדי על תנועות של הלסת ועצימת ופקיחת עיניים.

פסק דין: בית-המשפט שקל את הפרטים והעובדות, ומצא שבכליאות מה שיש לראות בסרט מרובה על מה שאין לראות בו.

גזר דין: אי-לכך, ייתלה הסרט כי אולמות הקולנוע, לעיני המוני צופים, עד יציאת נישמתו.

הסומו של

ניחוש טבלת הסומו של השבוע, כפי ש-מילא אותה כדורגלן הנבחרת ומכבי תל-אביב, ג'ורא ("גיגי") שפינגל:

מכבי נתניה — בני יהודה א
שתי הקבוצות נמצאות היום ברמה פחות או יותר שווה. לשתי הקבוצות התקפות בעלות כושר הבקעה ושתייהן בעלות כושר גופני טוב. המגרש צר המימדים של מכבי נתניה מתאים לשיטת המשחק של שתי הקבוצות, לכן אני מהמר על תוצאת תיקו.

הפועל כ"ס — הפועל ת"א א
למרות שהפועל תל-אביב היא קבוצה לאין שיעור יותר טובה מאשר הפועל כפר-סבא, אני סבור שהכפר-סבאים ילחמו בכל כוחם להוציא נקודה מן הצועדת בראש הטבלה. אני מאמין שיצליחו, לכן אני מנחש תיקו.

הפועל ר"ג — הפועל פ"ת 1
אין כל סיבה שהפועל פתח-תקוה, שלא הבקיעה עד כה אף שער, תעשה זאת ויוקא השבוע. הרמת-גנים אינם נמצאים בכושר טוב, אך קבוצתם מגובשת יותר ויתרון הי-ביתיות יעניק להם, לדעתי, סיכויי ניצחון.

הפועל י"ם — הפועל כ"ש א
בבאר-שבע היו לבאר-שבעים סיכויי ניצחון, אבל בירושלים אני מאמין שיוציאו רק נקודה אחת.

מכבי פו — מכבי ת"א 2
בבזמפילד תהיה לנו אפשרות לפתח משחק טוב, אחרי משחק השבת האחרונה, בה תפסנו יום שחור. אני מאמין שבכושר טוב יש לנו סיכויים לנצח.

מכבי שעריים — הכח ר"ג 1
לאחר ניצחונם על בית"ר ירושלים, ינסו אנשי שעריים להוכיח כי לא היה זה מיקרה. הכוח שיחק גרוע בשבת האחרונה ונראה לי שהיא תנוצח השבת.

שמשון ת"א — הפועל חיפה א
שתי הקבוצות לא נמצאות בכושר הבקי-עה. חיפה קבוצה טובה יותר, אך הביתיות של השמשונים תסייע להם לחלץ נקודה. במשחקי הגביע אני מנחש את התוצאות הבאות:

- הפ' רמלה — הפ' שדרות 1
- הפ' מרמורק — הפ' בת-ים 1
- מכ' אשקלון — הפ' אשקלון 2
- הפ' עפולה — הפ' נחליאל 2
- הפ' אופקים — מכבי חולון 2

ג'ורא שפינגל

מכבי תל-אביב, בנייהוה, הפועל באר-שבע ומכבי נתניה.

★ ★ ★

סטלמך: הקבוצה בסדר!

יחיד שדא נשמע מודאג ומופתע מפניה החדשים של טבלת הליגה, היה מאמנה של קבוצת הפועל פתח-תקוה, נחום סטלמך. שרק לפני שבוע הורחק — לרא-שונה בקאריירה שלו ככדורגלן — למשך שבועיים ממשחקים בעון התחצפות לשופט. בסך הכל עברו ארבעה מחזורים עד כה, אז מה כל ההתרגשות? אמר סטלמך, "למי רות מצבה של הקבוצה בטבלה, היא בסדר גמור. אפילו הרחקתי והרחקתו של שרעבי לא השפיעו על מוראל הקבוצה". כאשר נשאל סטלמך אם עדיין הוא רואה את קבוצתו מועמדת למירוץ האליפות גם השנה, השיב: "למה לא? יכול בהחלט להיות שאנחנו נשתתף במירוץ זה".

הצמדת גלשה

של הבקעת שערים. לפתח-תקוה יש הגנה חזקה ויתכן שחוסר היכולת בהתקפה בא על חשבון ההגנה החזקה. בשתי הקבוצות שולבו שחקנים חדשים, אשר החליפו את החתיקים. עלול להיות שהשילוב ישא פרי רק בעוד כמה מישחקים.

★ ★ ★

בית-הדין: תופעה מקובלת

ג'ורא המאמנים: יו"ר הנחלת ארי

"עוד לא קרה בהיסטוריה של הכדורגל הישראלי שקבוצה, שרק לפני שנה התמודדה על האליפות, תפתח בצורה גרועה כל כך את העונה שלאחר-כך, כמו שקורה עם הפועל פתח-תקוה. בעולם תופעה זו מקו-בלת, והדוגמה הקלאסית היא קבוצת מנצ'סטר סיטי, אשר זכתה באליפות הליגה, הי-בריטית לעונת 66/67, והשנה, עם פתיחת העונה, היא מדורגת במקום 16".

"בשני משחקי הליגה הראשונים שלה, שיחקה הפועל פתח-תקוה חלש ובמשחק השלישי היו שחקניה עצבנים עד כדי כך, ששחקן-מאמן כמו סטלמך אמר את אשר אמר לשופט, והוענש ביחד עם שחקן אחר של הקבוצה, ציון שרעבי.

"לעומת זאת, הקבוצה החיפאית, אשר לא הבקיעה שער ו-

סטלמך

זכתה בשום נ-קודה בארבעת הי-משחקים הראשונים, היתה גם בשנה ש-עברה חלשה ונדמה לי שמתוך שישים משחקי הליגה, הבי-קיעה פחות משישים שערים. זה מראה על התקפה חלשה, שלא השתפרה כנראה גם השנה. גם ההגנה הי-חיפאית נחלשה, וי-כנראה חלפי ימי הי-כוכבים כמצלי, אל-מני, הרדי ודומיהם. באופן כללי מב-יטיחה הפתיחה של הליגה רבונה. היו כי-מה משחקים על ר-מה גבוהה מאוד, וי-זאת משום שמשחקי-גביע-העשרים שיפ-שו את השחקנים שבאו מוכנים למש-חקי הליגה בכושר מ-אשר בשנים קודמות.

"נראה לי שהמצב היום בטבלה משקף פחות או יותר את מה שמצפה לנו בי-עתיד. אם קבוצות חיפה ופתח-תקוה לא תשתפרנה במשחקים הקרובים, הן תאלצנה להילחם קשה בכדי להגיע למרכז הטבלה ולהינצל מתחתיתיה.

"לדעתי, הקבוצות אשר תתחרנה על תואר האליפות תהיינה השנה הפועל ו-

ארבעה שבועות אחרי תחילת מי-שחקי הליגה הלאומית בכדורגל, נראתה הטבלה כאילו התהפכה על ראשה. שתיים מקבוצות הצמרת של הכדורגל הישראלי, חתמו את הטבלה במספרים לא גורמליים:

- הפועל פתח-תקוה — 2 נקודות מי-תוך 8 אפשריות בארבעה מישחקים, כשי-מאון שעריה מראה 2 לחובה ו-0 לזכות.
- מכבי חיפה — 0 נקודות בארבעה משחקים. שער זכות אחד ו-9 שערי חיובה.

בשנים האחרונות היו שתי קבוצות אלה

בית-הדין

שפר

מתחרות קבוצות במירוץ האליפות. רק כי-מישחקי גביע-העשרים, שנערכו הקיץ, הגיעו שתייהן לגמר, כשהפועל פתח-תקוה נטלת את הגביע. מה קרה להן עכשיו בליגה? את התשובה על כך ניסו למצוא ארבעה ממומחי הכדורגל בארץ.

★ ★ ★

שפר: חידושי משמרות

ע' מנוא שפר, מאמן נבחרת ישראלי בכדורגל:

"הייתי אומר שאי-אפשר עדיין לדעת כלום לגבי עתיד הליגה. לגבי קבוצת מכבי חיפה, הנמצאת במקום האחרון, צריך להבין ששלושה שחקני המפתח של הקבוצה: גרש-גורן, הירש ושוואגר, פצועים. בישראל, בה מבוססת קבוצה על שלושה-ארבעה שחקני-מפתח, עלול מה שקורה בחיפה לגרום לי-היורדות הקבוצה במידה והשחקנים לא יחלימו. ברגע שיחזרו לשחק, אני מקחה שהקבוצה תעלה בכושרה.

"הפועל פתח-תקוה נמצאת במצב של החלפת מישמרות: הוחתיקים גמרו והצעיר-רים שהחליפום, עדיין לא התאקלמו בליגה הלאומית, וחוסר נסיונם הוא שבעוכריהם. אם לא תשגנה קבוצות אלה נקודות בי-מישחקים הקרובים, הן עלולות להינסל-משבר מוראלי, ואז יהיה מצבן מיסוכן.

"לגבי אליפות הליגה, אני חושב שיתחרו עליה שלוש הקבוצות: הפועל ומכבי תל-אביב, והפועל חיפה."

★ ★ ★

מרימוביץ: המזל עשוי להשתנות

יוסף מרימוביץ, מאמן מכבי תל-אביב:

"עדיין מוקדם לנתח כל קבוצה ומעמדה בטבלה. אני לא חושב שיש משהו היכול להתנבא ולהגיד מה יהיה המצב בעתיד. הכדורגל הוא ספורט מאוד הפכפך, כמו שהיום המזל אינו מאיר פנים למכבי חיפה ולהפועל פתח-תקוה, יתכן ומאוחר יותר הוא דחאק יארץ להן פנים.

"הצרה של שתי הקבוצות היא בכך, ש-עדיין לא מצאו את הרגש והאינסטינקט

ליתחית

תקליטים חדשים ב-הגד ארצי

SHOW'N TELL „הבט ושמע“

הפטיפון המהפכני
בו ילדיכם
יוכלו לראות ולשמוע
בעת ובעונה אחת.

להשיג בחנויות החשמל
במחיר 185 ל"י.

תקליטי ילדים חדשים לבעל הפטיפון „הבט ושמע“

1. כיפה אדומה
2. הכרוזון המכוער
3. עליזה בארץ הפלאות
5. פינוקיו
6. גוליבר

תקליטים נוספים:

7. שלשת הדובים
8. סינדרלה
9. חתול במגפיים
10. היפהפיה הנמה
11. פיטר פן
12. הקוסם מארץ עוץ
13. שלשת החזירונים
14. אצבעוני
15. עמי ותמי
16. ראמפלסטילסקטין
17. התרגולת האדומה
18. הנסיכה והעדשה

להשיג בחנויות החשמל והתקליטים.

GENERAL ELECTRIC

להיטים ופזמונים ישראליים

„כאלה היו הימים“
„חורשת“
„האקליפטוס“
בתקליט סינגל
מפי שולי נתן

„מלכות החרמון“
„עמק דותן“
ושני פזמונים נוספים
מפי להקת פקוד צפון
בתקליט 7"

ארבעה פזמונים
מפי גידון גריף
בתקליט 7"

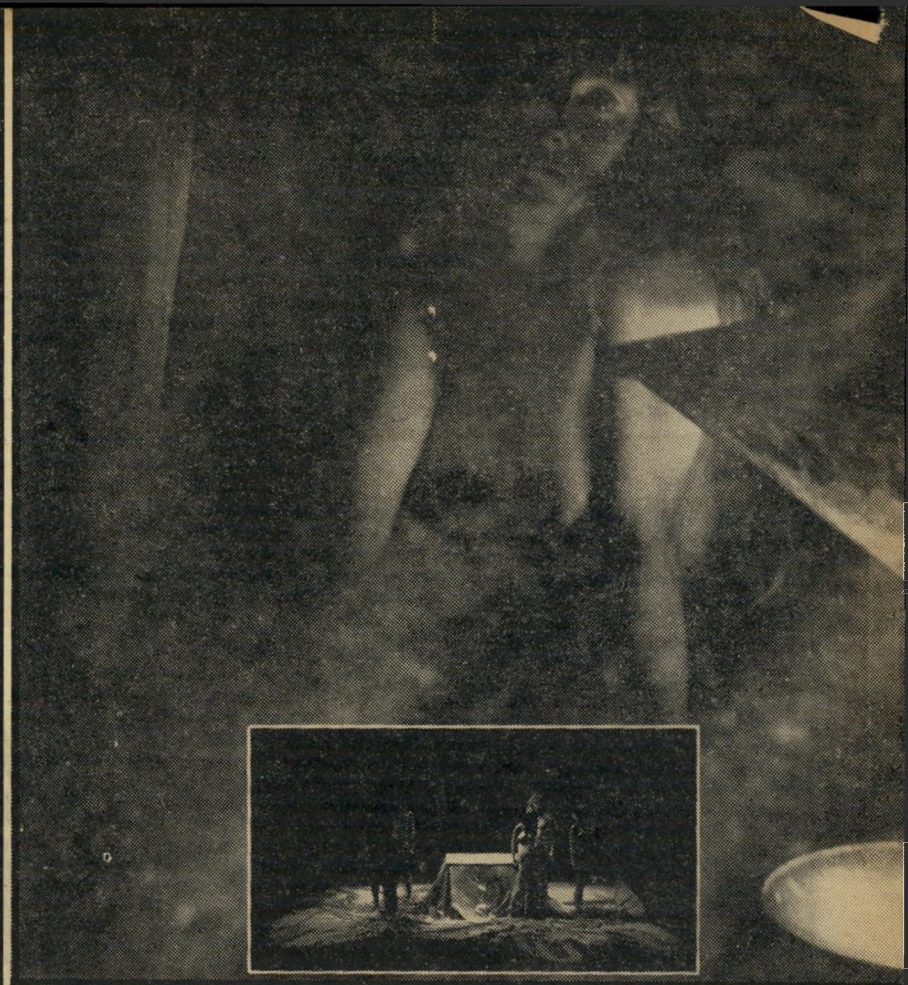
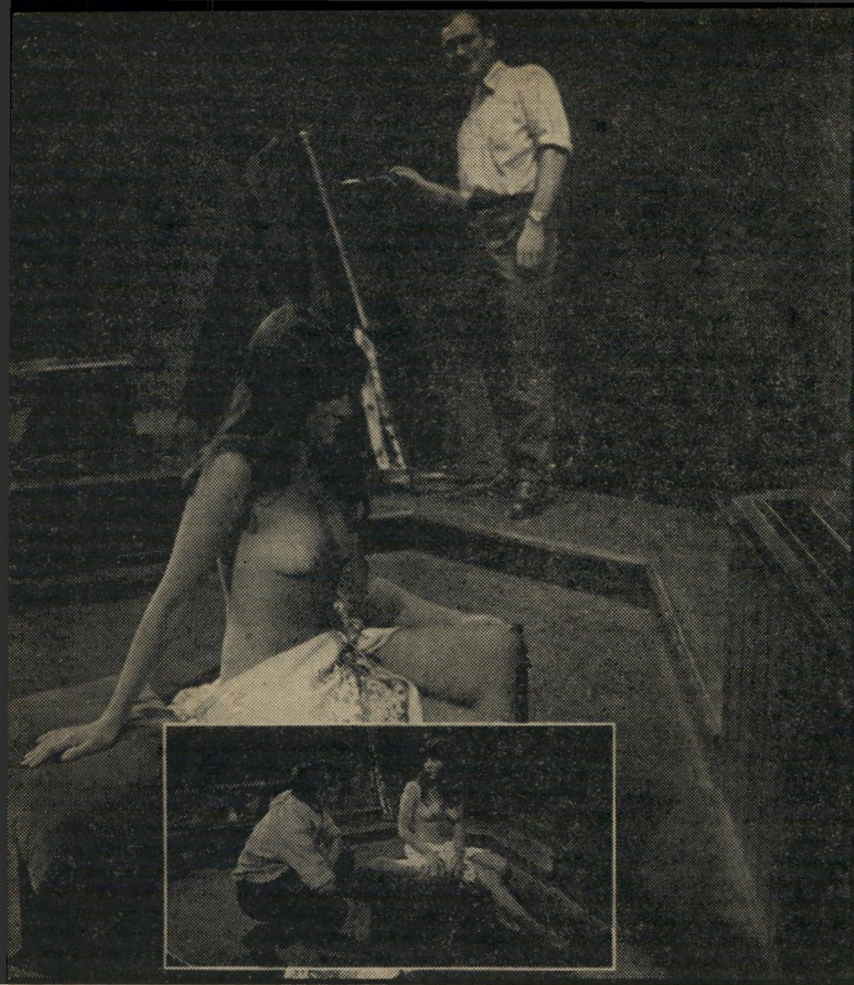

מסיבת ריקודים „ישראל“
להיטים ישראליים בקצב
ריקודים בבצוע
מרטין מוסקוביץ' ותזמורתו

אומברטו קאנונה
להיטים לועזיים בקצב ריקודים
בבצוע אומברטו קאנונה
ותזמורתו

תקליטים חדשים של מוסיקה לריקודים

„שערות“

הוא המחזמר המועלה עתה בהצלחה על בימות ברודביי ולונדון, עוסק בחיי ההיפס ושסצינות העירום שבו הפכו כבר לקלאסיות. לקראת סוף ההצגה מתפשטים כל שחקני המחזמר וניצבים כשהם עירומים על הבמה.

„ז'אן ברודי“

הוא מחזה המוצג עתה בברודביי, אודות מורה סקוטית מזדקנת, המשכנעת את אחת מתלמידותיה להיות פילגשו של מורה לאמנות. בתמונה נראית התלמידה מתפשטת על הבמה כמודל למורה המצייר.

האם זה יוצג בארץ?

מ הפיכת העירום הגיעה לתיאטרון. אחרי שהעירום הפך כבר לאופנה מיושנת בקולנוע, ואחרי שדגמי העירום ביצירותיהם של מתכנני האופנה כבר הפסיקו להדהים, הופך העירום לאחרונה יותר ויותר לחלק אורגני של המחזאות המודרנית.

בברודביי ובאוף-ברודביי ניתן היום לחזות בכחריסר מחזות בהם מוצג עירום, גברי ונשי, בדרגות שונות של חשיפה על הבמה. השיא הוא כמובן המחזמר „שערות“, המציג את החייה של ההיפס, בו מתפשטים על הבמה כל שחקני המחזה, גברים ונשים כאחד.

מאז בוטלה בכריסטינה הצנוורה, הגיע העירום גם למכה של התיאטרון — ללונדון. „שערות“ ומחזות אחרים, הגדור שים יותר ניבול-פה מאשר עירום, מסעירים שם את הצור פים, האדישים למופע חשפנות במועדון-לילה, אך מתרגשים כשהם רואים אותו על במת התיאטרון.

האם יש סיכוי שמהפיכת העירום תגיע גם אל התיאטרון הישראלי?

השיבו על כך מנהלי התיאטרונים בארץ:

● **אשר שרת**, המנהל הכללי של „הבימה“: „עירום — זו פרשה מסובכת. בבקש הצגנו תמונה, שבה השחקנית שכבה במיטה ונראתה עירומה. ניתן להציג עירום בתיאטרון בתנאי שזו לא תהיה סצינה אירוטית ולא תגרום לבויון. העירום קיים בצויר ובפיסול, ולכן לא ייתכן שלא יופיע גם בתיאטרון. לא אתנגד שיציגו בהבימה מחזות הכוללים עירום. כרגע אין לנו מחזה כזה ברפרטואר, אבל קריטריון הבחירה אינו נקבע לפי העירום.“

● **פיטר פריי**, מנהל תיאטרון „אהל“: „לא ראיתי את מחזות העירום אבל קראתי אודותם. העירום היחיד שזכיתי לראות בתיאטרון היו האחוריים של מארא במחזה מארא סאד בניו-יורק. לא נבהלתי מזה מפני שמצאתי שזה היה אורגני להתפתחות העלילה. אם מנסים לומר משהו בתיאטרון, אין גבול לאמצעים שאפשר להשתמש בהם למען המשימה. אבל אם מדובר על עירום סטאטי: את זה עושים טוב יותר בפולי בגר. הרומטורגית שלנו, עדנה שביט, ראתה את המחזמר „שערות“ בניו-יורק. היא אמרה שהשחקנים מופיעים עירומים. זה נבע מרצונם לומר דברים מסויימים על מצב האנושות. היא אמרה לגבי השאלה אם להציג את זה אצלנו: „כן! לדעתי עירום לא שונה מתלבושת יפאנית. את שניהם אפשר להציג כשזה במקום.“

● **עודד קוטלר**, מנהל „בימת השחקנים“: עירום? אני בעד! להציג מחזות עם עירום בתיאטרון שלנו? למה לא? בהחלט! על העירום להיות חלק אורגני מההצגה.“

● **גרשון פדוטקין**, חבר הנהלת „התיאטרון הקאמרי“: „לא חשבתי על זה עד כה. אין אצלנו שום מדיניות קבועה לגבי עירום. אם זה שייך לעניין, מה איכפת לי? אפשר בהחלט להציג עירום בהצגות — היה התכנון בינתיים. ראיתי את „שערות“. לא בגלל העירום לא נציג מחזה זה אצלנו. זה פשוט על נושא שרק אמריקאים יבינו אותו.“

אז אם כולם מוכנים ומסכימים, למה לא רואים את זה על בימות התיאטרון בארץ?

„פוף“

הוא מחזה המוצג באוף-ברודביי, המספר אודות אהבתו של איכר לחזיר שלו. התמונה לקוחה מהסצינה הסופית של המחזה, בו יושב הגיבור סירוס פוף בכלא, לאחר שנתפס על ביצוע אונס ורצח. האשה בתמונה, היא אמו של פוף, הבאה לבקר בכלא, חושפת את חזה בפניו באחת הסצינות האירוטיות.

אנשים

רנץ, אחרי הישיבה, השיב: "לא הייתי מסרב. ההלכה אינה אוסרת את זה."

להחזיק את הכיפה

סוף־סוף התגלתה הסיבה האמיתית מדוע קיצצה הצנוורה הישראלית את קטע העירום של השחקנית **דליה פרידלנד** בסרטו של **יונה זריצקי** אסיר־החופש. **לוי גרי**, יושב־ראש המועצה לביקורת סרטים ומחזות, הופיע השבוע בפני סטודנטים בירושלים. אחד הסטודנטים שאל אותו מדוע מאשרת הצנוורה סרטים בהם נכללות סצינות עירום נועזות, ואילו קטע תמים בו נראה החזה של דליה פרידלנד קוצץ? השיב לו גרי ללא היסוס: "החזה שלה בכלל לא יפה!" • התנהגות דיפלומטית למופת הראתה השבוע אשת שגריר קנדה בישראל, **ג'ין רוג'רס**, כאשר סייעה לשר הסעד, הוד"ר **יוסף בורג**, להיראות כשומר־מסור

להחליף את הירקן

ועדת העורכים של עורכי העתונות היומית בישראל ערכה פגישה עם שר הביטחון **משה דיין**. באותה פגישה היקשו ה־עורכים ושאלו שאלות לגבי פעולות ה־טירור של החבלנים הערביים. נראה ש־תשובתו של דיין לא סיפקה את עורכת דבר **חנה זמר**, שהוסיפה ושאלה: "כן, אבל מה אני אגיד לירקן שלי?" דיין השיב לה לאקוני: "תחליפי את הירקן שלך!" • זכות ראשונים אינה עומדת לא רק ל־דויד בן־גוריון אלא גם לצאצאיו. בתו של בן־גוריון, **גאולה בן־אליעזר**, גורי־שה השבוע מבסס טירוניות של צה"ל. היה זה לאחר שבתה, **אורית בן־אליעזר**, נכדתו של בניג, גויסה לצה"ל. גאולה החליטה להביא לבת ממתקים ולשם כך התגנבה אל גדר מחנה הטיירוניות כדי לשוֹח עם הבת דרך הגדר. רב־טית שהבחינה

שר בורג ואשת־שגריר בורג/ס הכיפה התחלקה

רת. היה זה במסיבה השנתית של מועדון הווארייטי שנערכה במלון הילטון. מקומה של אשת־השגריר נקבע ליד השר. בשעת הסעודה החליקה בכל פעם הכיפה מעל ראשו של השר, ואיימה לצנוח אל צלחת המרק או הליפתן. הגברת רוג'רס נחלצה בכל פעם לעזרת השר, מנעה ממנו אי־נעימות. • באחת אחרת שמשכה חשומת־לב כללית באותו ערב היתה **יעל דיין שיאון**, שלכבוד המאורע קמה משמרת ההריון שלה, כשהיא נמצאת בימי הריונה האחרונים. בהעדר בעלה, הנמצא בפאריס, נטל אביה של יעל את השמירה עליה. הוא לא התיר לה להישאר עד תום המסיבה, לקח אותה באמצע לביתה. • למרות שפע שמלות הפאר שהוצגו באותו ערב בלטה דווקא כתבת האופנה **תלמה שלזמור**. היא היתה היחידה בכל ההמון שהרפיעה

בכך סילקה את גאולה מהמקום באיום: "אם לא תלכי מפה יהיה רע מאוד לבת שלך!" • "וזהי גיבית דעת!" קרא ח"כ **יוסף יושפמן**, בדברו על אנשי המרכז החופשי שנבחרו ברשימת גח"ל, והפועלים נעת נגדה. "גניבת מנדאט!" קרא ח"כ **יוסף סרדין**. סיכם ח"כ **גרעון האוזר** נר: "גניבת מנדעת." • באחת ההצבעות, בה נחלקה הכנסת כימעת שזה בשחה, בחר יו"ר הישיבה, **יצחק נבון**, בשני ח"כים, שימנו את הקולות. אחרי היסוס בחר בח"כ **שושנה ארכלי** מע"י ו**שלמה לוי** רנץ מאגוי. לורנץ הקפיד שלא להתקרב אל האשה. • לאחר מכן גילה נבון כי תחילה חשב למסור את התפקיד ל**שוי למית אלדני** וללורנץ, אך חשש כי ח"כ אגוי המזוקן יסרב לפעול יחד עם אשה שהיא גם אנטי־דתית. כשנשאל על כך לוי

ינוקא ומיסייה באכקי פארודיה על מניפה

בחסות שר הסעד ד"ר יוסף בורג

חג האורים למען העוורים

המרכז לעוור בישראל

רכשו מידי מתנדבינו נרות חנוכה במחיר של 2.- ל"י לחפיסה. כל התמורה קודש לעזרה ולשיקום ציבור העוורים בישראל.

המבצע מתחיל ביום ג' 3/12/68

נר לנר עזרה ושיקום לעוור.

קורס חדש: כתיבת מחזות ותסריטים

לקולנוע ולטלוויזיה

בפיקוח איגוד התסריטאים בישראל

פתיחת הלימודים: 12.12.1968
סיום ההרשמה: 5.12.1968

מספר המקומות מוגבל

בצוות המורים (לפי סדר א"ב): מר אורי אסף; מר סס זבה; מר אלכס מימון (מרכז מקצועי); מר אברהם עוז; ד"ר זאב רביב.

פרטים מלאים, תכנית לימודים מפורטת והרשמה: בית הספר לעתונאות

בית ציוני אמריקה, רחוב דניאל פריש 1, תל־אביב, כל יום בין השעות 9 עד 1 לפני הצהריים, 5 עד 8 אחרי־הצהריים.

עצירות

בגיל מסוים קיימת סכנה של הפרעות בעיכול. עצירות גורמת להצטברות גזים והרגשת נפיחות. כל רופא יאמר לך כי עליך להזהר. עכשיו לרשותך עלמונה המשלשל הטבעי. עלמונה משחרר את גופך מפטולת מוזיקה ומנוזלים עודפים. עלמונה ממריץ את פעולת המעיין בדרך טבעית ונעימה וכמו כל משלשל יוריד גם עלמונה ממשקלך. כל ההבדל: תרגישי טוב יותר! עלמונה יעזור לך! 4.80 ל"י.

almona

המשלשל הטבעי

מוצר דיסקו בליס. ח"פ

הרה דיין
לפני הלידה

כתבת טלמור
בנדה בהמון

כשהיא לבושה בשמלת מקסי ולרגליה מגפי יים גבוהי-עקב. ● בחום הערב נערכה הגרלה שהכנסותיה הוקדשו למועדון הורא-ייטי. אחת הזוכיות בהגרלה היתה כלב פודל שחור. זכה בו מיליונר אמריקאי שלא יכול היה לקחת את הכלב עמו לארצות-הברית ומשום כך הציע אותו למכירה פומבית. הכלב נמכר לבסוף בסכום של 350 ל"י למיליונר אמריקאי אחר. אבל גם הוא לא יכול היה לקחת עמו את הכלב, נתן אותו במתנה לשכנו לשולחן, אלוף-מישנה (מילר-אייס) **יצחק שני**, מנהל מגדוד-אדום. ● במאית הטלביזיה הישראלית **מירה קארי פלמן**, היתה הנפגעת העיקרית מהעוצר שי הוטל על מזרח ירושלים, בעקבות התבלה בשוק מחנה-יהודה. מירה, המתגוררת במזרח העיר, הכינה ביום שישי מסיבה, אליה הזמינה חמישים איש. איש מהמוזמנים לא רצה להסתכן בהפרת העוצר ומירה נשארה לבדה עם כל המזון והמשקאות שהכינה.

להתקדם אחורנית!

זה היה מוכרח לבוא — הריאקציה לי-מגיפת ערביי-הראיונות. וזה קרה השבוע במועדון של **נושא ינוקא**, כשנערך שם "ערב אנטי-ראיונות". ינוקא ראיין בזה אחר זה טיפוסים שונים, שכל אחד מהם היווה פארודיה על המראיינים הנצחיים בכל ערבי הראיונות. רובם באו מחופשים. כך למשל הופיע הקצב **נושא יחילצ'וק** כנציג אגודת החרשים-אילמים, כשהוא מגמגם. איש יחסי-הציבור **מייק סטודוביי צ'ק**, הופיע מחופש לאשה בעלת פיאה בלונדית בתור נציג העם הבאסקי. הוא צעק במשך רבע שעה ולבסוף תירגם ינוקא את דבריו: "הוא אומר שהתרגש במיוחד מהשקט בארץ." ● **אייב נתן**, שהפך לאחרונה למלאך המושיע של ביאפרה, קפץ לארץ לביקור של שלושה ימים. לפני שעזב בדרכו להולנד, אשם ממתנה לו אונייה עמוסה חמשת אלפים טון מצרכים לכיאפרה. ערך לכבודו האמרגן **מרקו תורג'מן** מסיבת פרידה. באותה מסיבה גילה מרקו כי הוא היה היחיד שלא נפל בפח של הנוכל **הווארד אייזנר**, שניסה להחתים אמנים ישראלים כדי לקחתם לי-

מכוניות מתחרה, י. שובינסקי, לספק עבורו דה למיפעלו: "לא אהיה נפח של שוביני-סקי." ● **מפכ"ל המשטרה פנחס קופל**: "עבודת השוטרים כזוהי בצידה — אבל יותר מדי בצידה." ● **פינחס לבון** על נאומו של משה דיין בבאר-שבע על בעיית השטחים המוחזקים: "היה זה נסיון הברחה של מעשה פוליטי קובע, בחשכת הלילה של באר-שבע."

אחורנית!!" ● הרקדנית **ליאורה חכמי** זכתה השבוע למתנת יום-הולדת מפתיעה מבעלה, מגדל השקדים **דני צירלין**. דני הגיע למסקנה כי הגיעה השעה שליאורה תהיה עצמאית, קנה לה בכתנה מכונית דאף אוטומטית.

פסוקי השבוע

● **התעשיין אפרים אידין** בתרע"ו מת על הצעתו של מנהל מפעל הרכבת

ארצות-הברית. בפגישתו עם אייזנר דרש ממנו מרקו להזדהות בעזרת מיסמכים. איי-זנר נשא רגליו וברח. ● **הזמר עוֹדֵד זמיר**, שהופיע עם הזמרת **אלכסנדרה** בצמח, נפרד ממנה והחליף אותה בנערה העונה לשם **תמירה**. כשהופיע עם בתו זוגו החדשה בערב ראיונות של **דן בן-אמוץ**, התבלבלה בת הווג ושכחה את מילות אחד השירים. עוֹדֵד הסביר כי החליף את הפארטנרית שלו "לצורך התקדמות." צעק לעברו אחד הצופים: "אתה מתקדם

חדושים דוריאן

סריגי "דוריאן" — שם דבר בחנויות האופנה העילית בארץ, מיצגים בכבוד את אופנת ישראל ברחבי תבל.

(המשך מעמוד 19)

אוכלים מקצתה אחת... אבל עוד תבוא תקופה שכולם יתגורר. בעוד אלפי שנים יעשו הערבים ליגה של חמורים. כל ה' חמורים יתאחדו ויבחרו בחמור אחד גדול נאצר והוא יתחיל לעשות צרות ליהודים. בסוף ההצגה אומר ישמעאל לחמור עוד משפט חשוב: "אתה כל כך קטן ויפה. כמו המלך חוסיין".

עבודה של ה"פתח" מסתבר שגם ערביי ירושלים הולכים להצגות באידיש. אחד מהם, איברורים עבד אלקאדר, אפילו כתב מכתב תגובה לתיאטרון האידיש: "אתם צוחקים מה ליגה הערבית ב' הצגתכם עקדית? חק. אתם קוראים לג'מאל עבדאל נאצר לחיות איתכם בשלום ואחר כך אתם מדמים את מל' כנו חוסיין לחמור החי היוצא אל ה' במה. ואחרי זה אתם אומרים לער' לב, שאתם רוצים לחיות איתנו בשלום?"

נאצר

השבוע, לאחר הצגה שהתקיימה בראשון לציון, החנה נהג המשיאית של התיאטרון את מכונתו ליד ביתו בבני ברק. כל תפאור רות ההצגה, כולל החמור, היו עליה. ב' בוקר התלקחה המכונת ועלתה באש. כל מה שהיה בה נשרף, כולל החמור. באותו יום בערב הודיע רדיו עמאן כי חוליית הפתח היא שהציתה את המשיאית. אחרי שעקבה אחריה תקופה ממושכת. "הואי שזה היה נכון", אמר ישראל ואלין, "לפחות הייתי או מקבל סיצויים מהממשלה".

לוחמיו

של האלוף

כלב הפודל הנראה בתמונה אינו סתם כלב-שועלים. הוא נציג ממשלתי, אחד מלוחמיו של האלוף במילואים אברהם יפה, בתפקידו כיושב ראש המועצה להגנת הטבע. הוא אחד מעשרה כלבים שנשלחו על ידי המועצה לקיבוץ רביבים שבנגב, כדי לשמור על אלף ומאתים דונאם גן-הירק של ה' קיבוץ. תשעה כלבים ברחו. רק הפודל נשאר על משמרתו, כדי ללחום בשועלים ובצבים.

לכלבים נמאס לנבוח. מזה שלוש שנים מנהל קיבוץ רביבים מלחמה במועצה להגנת הטבע. סביב הקיבוץ משוטט עדר של צבים ומצויים שם גם שועלים, המכ' לים את גן-הירק.

"אבל לנו אסור לנבוח בהם", אומר יהודה שולסקי, מרכז ענף-השלחין של הקיבוץ. "השועלים אוכלים לנו גם את צינורות ה' גומי של המספים ואנו חסרי עצה. אלה חיות מוגנות לפי החוק".

הנוק שנגרם לקיבוץ במשך שלוש ה' שנים מסתכם ברבבות ל"י, אבל אין מי שיפצה אותם על כך. אברהם יפה מצא את הפתרון: כלבים. הוא שלח לרביבים עשרה כלבים. הם חולקו בשדות-ה' ירק, נקשרו בחב' לים והוכנסו לתפ' קידם החודש. אבל הצבים למדו מהר שכלבים נובחים אי' נם נושכים, מה עוד שהם קשורים בחב' לים. לבסוף נמאס גם לכלבים לנבוח, כי היו להם חיים של כלב. הם נמצ' או בחוץ בקור ו' בהום הנגבי, תלר' יים בחסדיהם של חברי הקיבוץ שהיו משלר' כים אליהם מדי פעם תרנגולת שמתה.

על קרן הצבי. תשעה כלבים ערקו מהמערכת. הם ניתחו את חבליהם וברחו. נשאר רק הפודל.

"אבל אפילו 50 כלבים לא היו מספיקים כדי לשמור על גן-הירק שלנו", אומר יהודה שולסקי. "אפילו המטעים שלנו אינם בטוחים מפני הצבים והשועלים. אחרי המועצה להגנת הטבע מוטב שיקימו מועצה להגנת-הירק, אחת ימצאו כל הירקות שלנו על קרן-הצבי, פשוטו כמשמעו".

הפודל

יים בחסדיהם של חברי הקיבוץ שהיו משלר' כים אליהם מדי פעם תרנגולת שמתה. **על קרן הצבי.** תשעה כלבים ערקו מהמערכת. הם ניתחו את חבליהם וברחו. נשאר רק הפודל.

"אבל אפילו 50 כלבים לא היו מספיקים כדי לשמור על גן-הירק שלנו", אומר יהודה שולסקי. "אפילו המטעים שלנו אינם בטוחים מפני הצבים והשועלים. אחרי המועצה להגנת הטבע מוטב שיקימו מועצה להגנת-הירק, אחת ימצאו כל הירקות שלנו על קרן-הצבי, פשוטו כמשמעו".

את היילת ישראלית? שאלו הקצינים

ההודיים בהתלהבות ונקשו אותה להדריכם

ההודית

בבים אותה: "לילה טוב! היו לכם כמה בדיחות לא רעות." הנערה ההודית היתה לא אחרת מאשר אחווה בנצינברג (24), צברית ילידת רמת-גן. הסארי ההודי לא היה תחפושת. כי אח' זה הגיעה מהודו, שם מתגורר חותנה אדרי-כל אמריקאי שהיגר מארצות-הברית בתקו' פת מקראתי.

אבל כיצד הגיעה אחווה לשם? זהו סיפור ארוך. אחווה שירתה בצה"ל, עזבה את קורס-הקצינות כדי להינשא. נשואיה הרא' שונים לא עלו יפה. היא התגרשה, יצאה לארצות-הברית. שם התגללה מניו-יורק ל' סאן-פראנציסקו, כשאניה בוחלת בשום עבר' דה, כמלצית, מנקה וחופפת-שיער. באוני' בריטית ברקלי שבסאן-פראנציסקו, החלה אחווה ללמוד אדריכלות-נוף, ושם גם הכי' רה את דייוויד שטיין (25), בעל תואר אק' דמאי בהנדסת-ערים.

דייוויד התגורר בהודו מאז היגר לשם אביו. בסאן-פראנציסקו נימנה על חוגי ה' היפס והסטודנטים המרדניים. אחווה ו' דייוויד נישאו בנשואין אזרחיים, יצאו לקבל את ברכת אביו של הבעל בהודו. אבל ב' משך שישה מתוך עשרת החודשים ששהו שם, עסקו בטוילים. הם סרקו את הודו ל' אורכה ולרוחבה וחגגו את חגיגת שמחת-תורה עם יהודי קוצ'ין.

הפתעתם הגדולה ביותר היתה כשהתארחו

מרמג'ון

ברמג'ון אחווה שטיין-בנצינברג ובעלה דייוויד, כפי ש' צולמו השבוע ברמג'ון בתלבושת הודית.

בנושאים שהם מבקשים, היו הקצינים ה' הודים בטוחים שהיא אינה מעוניינת לגלות להם את הסודות הצבאיים של צה"ל. לארץ חזרה אחווה לביקור כהודית מוש' למת. אפילו ברחוב, ליד ביתה ברמג'ון היא הולכת לבושת סארי, כשהעוברים ו' שבים פוקחים עיניים למראה ההודית ה'

בהודו אחווה ובעלה דייוויד (משמאל) בעת ביקורם בהודו, לשם היגר אבי בעלה ושם גם גדל והתחנך הבעל. אחווה חזרה לישראל אחרי שהייה של עשרה חודשים בהודו.

בצה"ל אחווה (ראשונה מימין) בעת שירותה בצה"ל לפני חמש שנים. בשירותה הצבאי הגיעה עד לקורס קצינות, אותו עזבה אחרי שנישאה. בהודו זכתה ליחס נלהב.

דוברת עברית כה צחה. לאחווה לא איכפת כל כך שאנשים מתפל' אים על לבושה ההודי, אך כשמספר שכנים קראו לה "בוגדת" בגלל שהודו היא נגדו ובעד הערבים, זה היה יותר מדי בשבילה. היא סיפרה אז לכל מי המעוניין: "אילו היו עוד מאה שגרירים כמוני בהודו, אשר יעזרו לשגריר הישראלי ראובן דפני, לעשות יחסי-ציבור לישראל אף היה יחס ההודים אלינו שונה".

"אנחנו עוד נחזור לישראל", הבטיחה אחווה לפני צאתה חזרה לארצות-הברית. "אנחנו נקים מה שחסר כאן — מרכז היפס וסטודנטים מרדניים, ממש כמו בברקלי".

במחנה צבאי הודי על גבול פאקיסטאן. הס' תבר להם כי קציני הצבא ההודי יודעים את כל פרטי מיבצעי צה"ל בעל-פה. מיבצעי צה"ל במיבצע סיני ובמלחמת-ששת-הימים הונהגו כספרות חובה לקצינים בצבא ה' הודי. אפילו קצינים זוטרים יודעים שם ל' צטט את שמות מפקדי האוגדות שנלחמו בסיני.

כאשר שמעו הקצינים ההודים שאחווה היתה כמעט קצינה בצה"ל, קיבלו אותה כקבל פני משיח. הם חגגו את המאורע ו' הפצירו בה להדריכם בשיטות הלחימה של צה"ל. כשניסתה אחווה להתנצל בטענה שלא סיימה את קורס הקצינות ואין לה ידע

אתה יודע מה זה להפשיט הודיות? אתה יודע איך אתה מסתבך כשאתה מתחיל להוריד לה את הסארי? הערות מסוג זה הושמעו בקול רם מכל שולחנות הדיסקוטק התל-אביבי, אליו נכ' נסה השבוע צעירה חנינתי, לבושה בסארי הודי מבריק, כשנקודה צבועה במרכז מצ' חה, כדרך ההודיות.

"היו לי כבר מכל מין, אבל הודית עוד לא ניסיתי", העיר למצהלות חבריו אחד הדון-ז'ואנים הידועים של תל-אביב. למר' בה ההפתעה הגיבה ההודית לכל ההערות שהושמעו סביבה בציחקוקים. לבסוף, כש' קמה ממקומה, העירה בעברית לעבר הסו'

★ **צ'ארלי** (ארמון דוד, תל אביב); אוריון, ירושלים) עלידי ניתוחים מסובך הפכו את צ'ארלי המפגרה השוטה לגאון הדר. הטרגדיה של הגאון, שמוחו ורגשותיו אינם מסוגלים להדביק את התקוממותו ה אינטלקטואלית העצומה, ושהוא נאלץ, ב סוף הסרט, לחזור למצבו הקודם — היא מועצת, בייחוד כשהיא מובאת בסרט כ דוגמה לטרגדיה של האנושות השוקעת, עם כל ההתקוממות הסכנית שלה לעידן אינפנ טילי מפגר. סרט מעניין, למרות כל ה פגמים שבו.

★ **תשמעו מוזיקה נהדרת**. תראו צב עים נפלאים, ותמונות נופ מרהיבות. אבל יחד עם זה תצטרכו גם לעבור מאורעות שיגרתיים וצפויים מראש, של בעל אשה ומאהבת. כל זה אם תלכו לקולנוע גת. לסרט הצלע השלישית.

★ **גם אם תלכו לנחש מי בא לפעור** (מוגרי, תל אביב) תהיה לכם הגאה סלקטיבית מאוד. תיהנו ממשחק מצו יין של סנסר טריסי וקתרין הפבורן. תיהנו מטירחתם של כל הבושתתפים לעסוק בבעייה הכאובה של יחסי הגזע השחור והלבן, ותיהנו פחות מהדיאלוגים וההסיפיר המתקתק, העוסק בבת למשפחה ליברלית שהחליטה להינשא לכוש.

★ **בהחטא הקטן** (ירון, תל אביב) עומדת שוב אותה הבעייה. הסרט רחוק

סרט השבוע

★ **מדי פעם עוברת רכבת ו משאירה מאחוריה עטן וציפצוף**. יונים מטיילות על המסילה ועל ראשו של המנהל. כאן, במקום תהיה, בתחנת רכבת נידחת, מתרחש הסרט **רכבות נשמרות היטב** (פאר, תל אביב; ציפה). עם הומור נפלא, בעדינות נעלה, עוברות לפנינו הבעיות המעסיקות את הגיבורים, השומרים על המסיל לה. הנער הקטן אינו יכול לשכב עם חברתו, משום שהוא סובל מפליטה מוקדמת, וידיו, המבוגר ממנו, מתלוצץ על חשבוננו, ומראה לו דוגמות טיבות. ולילה אחד, תוך כדי מישחק, הוא מדביק חותמת גרמנית על ישבנה של חברתו לעבודה. לנער הקטן נדמה שהוא כבר לא גבר. הוא רוצה להתאבד. עולמו נהרס. אמה של הבחורה בעלת הישבן המוכתם רצה בכל הכפר, משוסר לשוטר, ומראה לו כולם את הנערה ואת המקום הי פגוע, ומבקשת משפט. המלחמה, המשתוללת באירופה, נכנסת מדי פעם לתמונה ונותנת רקע, המדגיש את ההומור. מצד אחד, הנער הי גרמני לוחם למען אירופה החדשה, ואחם מתעסקים כאן בשטיות כאלה, נוחץ בעובדים מפקד הי איוור; ומצד שני גוברת ההרגשה, המתאמת בסוף, שהחיים השקטים הללו, על בעיותיהם הפשוטות הי נפלאות, אינם יכולים להתקיים. זהו סרט מצחיק ונצוב עד דמעות. סרט שהוא כולו נפלא, עם כל פרט ו פרט שבו. עם כל תמונה שבו.

מלהיות יצירת מופת. אם מבינים את זה, אפשר לאהוב אותו עם כל הלב. משום שי זהו סרט מצויין בסוגו. סוג הסרטים על נערה ששקעה בעולם הפשע, וכשהיא מנסה לחזור למוטב, אחרי שהתאהבה בגבר מהעולם השני, היא לא מסוגלת לעשות זאת, העולם הקודם שלה מושך אותה אליו. הסרט עשוי בכנות רבה, והנערה (דני קארל) אינה נראית כמו עוד פושעת שחזרה או לא חזרה למוטב. אלא כמו אדם חי, המתלבט באמת, ביצרים ופיתויים אמיתיים.

★ **עה סרטים כמו פרסונה** (פאריה, תל אביב) ואהבותיה של בלודית (המשך בעמוד 28)

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

חבש! 6
עתה בדיספנסר עם 6 סכינים + 1 חינום!
סכין אחד חינום!
מתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.
על כל פנים אדיסון יותר נעים

בעיות ולבטים
בחי המין

מאת
הדיר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.

להשיג בחנויות
הספרים הגדולות

חליפות הדיון
בצנצנא מחפז

תנאים
ת"א שדר' מסדיק 19
אולטובוס 62 25 19 12

המנוי -

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

לא יאמרו
פי יסופרו

כלה אילמת וחרשת

מינה עתיק, הקיים יותר מחמש מאות שנה, מחייב את הכלות בקר ריאה לנהוג ביום כלולותיהן כאילו היו חרשות ואילמות. מינה זה נר בע מפקדותו של המלך הסיי יונג שבשנת 1400 נולדה לו בת חרשת אילמת. אבל אפילו עיזרת היתה מבחינה מייד בחרונו הבלעדיים של גרבי "מרסי", שהפכו אותם ל גרביים הפופולאריים ביותר ביש ראל: ההיור, המחיר הנוח ואריכות הימים. שישית "מרסי" בארנקן המהודר תשרת אותך גם השנה כי יעילות רבה, כי כל הגרביים זהים ויכולים להחליף זה את זה. צבעם של גרבי "מרסי" השנה הוא צבע האופנה החדש "רומא" והם היתו דים שעל אריותם מסומנת גם מידת האורך, להתאמה מושלמת.

נשים מאמינות בגרבי
Merzi

**זוהי - מלכת הגוגו
הראשונה בישראל!**

הגוגו, סימה!

על הבמה למיקצב הסוער של להקת הקצב הישראלית רוקדת סימה בשמלת מיני, ריקוד שזיכה אותה כמלכת הגוגו הישראלית הראשונה.

בדיסקוטקים ובמועדוני הקצב של תל-אביב היה ברור מומן מי היא מלכת הקצב ברחבות הריקודים - סימה שו-

בל, שזה עתה עברה את גיל ה-17 שלה. הצעירה הבלונדית והתוססת, משכה תשומת לב כללית בכל מקום בו הופיעה, ולא רק בזכות שמלת המיני הקצרצרה שלבשה בעת המופע. השבוע הוכתרה סימה רשמית בתואר

מועד משיכה בדיסקוטקים של תל-אביב מהווה דמותה העליונה והשובבה של סימה שובל, שהפכה לדמות קבועה בנוף הלילי של תל-אביב. "אני לא סנובית", אומרת סימה, "וכנראה זה מה שהגברים הישראלים מחפשים."

מיני בתחרות שנערכה במועדון מינימאנדי. אבל שם הלכתי במיני עוד יותר קצרצר, שבגדיהם, אותו לבשתי תחת המיני, ביצ-בץ ממנו."

"עד עכשיו", היא מספרת, "הייתי שייכת ללהקות הקצב כמו האריות והצ'ריצ'ילים, ולא יצא לי לצאת למקומות אחרים. אבל אני רוצה להתפרסם ולהיות שחקנית, לכן החלטתי להיכנס לחוג של החברה הנוצצת בתל-אביב."

כשלהקות הטורמלוס והמרמלוס היו ב-ארץ, ניסו כולם להתחיל איתי. נסעתי אי-תם לכל ההופעות. בסוף התקשרתי לאחד מהמרמלוס, גרהם נייט, היהודי היחיד שם. הוא אמר לי שלא ראה דבר סקסי כמוני אפילו בלונדון. הוא הציע לי נשואין, אבל

מלכת הגוגו הראשונה של ישראל, בתחרות שנערכה במיסגרת פסטיבל הקצב הישראלי באולם הסינרמה בתל-אביב. עד לפי-ני חודשים מספר היתה סימה, בתם של בעלי חנות הלבשה ממוצא יווני, נחלתם של מועדוני הקצב בפרברי תל-אביב. עתה נכנסה למחזור הסוער של החברה הצפופה-תל-אביבית.

★★★
דבר סקסי כמוני

הריקודים זה לא המיקצוץ שלי, רק "תחביב", אמרה סימה השנונה וחסרת-המעצורים. "כל הבנות שהשתתפו בתחרות התרגשו נורא. אני הייתי אדישה, כי אני כבר רגילה למעמדים כאלה. נבחרתי בנתינה כמלכת החופים וזכיתי גם בתואר מלכת-ה-

הנמרה הנוראית - סימה שובל, חודשיים אחרי שמלאו לה 17 שנה

בתמונה נראות חלק מהמתחרות כשהן רוקדות יחד על במת הסינרמה. סימה שובל, הנראית במרכז בשימלה פסים סרוגה, כבשה מיד את ליבו של הקהל הרב ואת חבר השופטים במקום.

ג'גולת הכותרת של פסטיבל הקצב הישראלי שנערך מטעם העולם הזה, היתה הופעתן של המתחרות על תואר "מלכת הגוגו".

האבי'הרוחני של סימה שובל הוא האמרגן מרקו תורג'מן, שהכניס את סימה אל חיי'העילה.

אני רוצה לראות קודם את כל העולם, כי עצם, כמעט את כל העולם — חוץ ממצריים.

סימה מודה: "אני יודעת שאני מבוגרת מהגיל שלי. אני מסוגלת לדבר עם כל אחד על כל נושא בעולם, חוץ משקספיר. בחור רות בגילי הן בדרך כלל טיפשות ויפות. מה שיש לי אני לא צריכה להגיד." הגבר האידיאלי שלה הוא גבוה ושחרחר, והומרת האהובה עליה היא גאולה גיל. למה? "בגלל

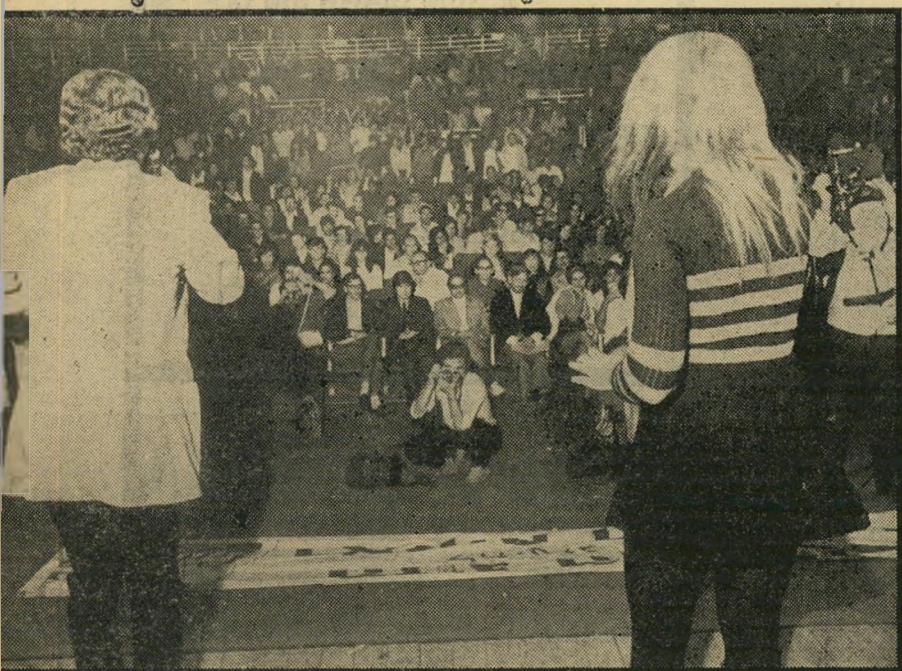
טל ומטר הפירסומאי אליהו טל, נציג חברת אמקור, ממסיר על מלכת הגוגו מטר של נשיקות, מיד לאחר שהוכתרה בתואר המלכה.

הבוס'בוס שבשיר אולי תרדו שם. אני משיר געת אחרי זה.

פעם גם תפס אותה שוטר בחיפה כשהיא רוכבת על אופנוע. "אבל הוא לא עשה לי כלום", היא מגלה. "אמרתי לו שבטח הוא רוצה להתחיל איתי ובסוף עוד שתינו קפה והוא החזיר אותי הביתה — בלי רפורט."

"מי זה שקספיר?"

"אז מה אם אני לא יודעת מי היה שקספיר?" אומרת סימה בת ה'דל, "ידע זה עניין של זמן, ויהיה לי עוד זמן כדי לרכוש ידע כזה." טענה סימה, בביטחון של מבוגרת. לדבריה, היא שולטת בהרבה שטחים אחרים.

רקוד הנצחון

מול אולם הסינרמה הגדוש מפה לפה, מדגימה סימה שובל ריקוד קצב סולו, מיד לאחור שנבחרה כמלכת הגוגו. בשורה הראשונה נראים אנשי חבר השופטים שקבעו מי הם המנצחים בפסטיבל.

דמעות התרגשות עומדות בעיניה של סימה שובל שעה שהיא מחזקת את תור מלכת'הגוגו ששמו בראשה בתום פסטיבל'הקצב. לידה נראית עומדת אלסלינה, מי שהוכתרה כנערת הגוגו לשנת 1968.

שתינה נכתבו עלידי סטראוינסקי בתקופה הראשונה שלו, כאשר יצר את הורם הניאיר קלאסי במוסיקה. זרם זה בא כתגובה על אופי המוסיקה בסוף המאה הקודמת ובתחילת המאה הנוכחית. היתה זו מוסיקה כבדה, כשפיתוחי המוטיבים מסובכים ו מורכבים, הביטויים המוסיקליים דרמטיים ונרגשים. סטראוינסקי החזיר למוסיקה את הרוח הספורטיבית יותר, את המלוויה הי שטושה והנעימה, את ההרמוניה הקלאסית, ואת המינה הפשוט יותר של היצירה. מאוחר יותר זנח סטראוינסקי את הורם שיצר, והכניס ליצירותיו הרבה יותר מרוח האמנות המודרנית. היה זה זמן רב אחרי אדיפוס ופולצ'ינלה.

תערוכות

★ ארבעה ציירים צעירים, שסיימו את מכון אבני לציור, מציגים תערוכה חדשה ותיקה בגלריה על שם צ'רינסקי. מוצאים שם חומרים חדשים, כמו גרסאות דפח ו הברול של אלי סופר, ופסלי הקופסות שלו. מוצאים שם צורות חדשות לייצורים מוכרים, כמו שלושה ריבועים צבעוניים מאור, בצבעים מוגזגים וצורות חרות, זה ליד זה, והשם: חתול. ציור של מנחם למברגר. ויש גם שימוש בגרפיקה, ב כדורי ברזל, בפסוקות ברזל, בפסליו המרשי מים של פרדי פביאן. תערוכה מודרנית, כאמור, צעירה, ומעניינת.

הצגת השבוע

★ זהו פלא. הצגה שלמה. עם שחקנית אחת. שאינה זזה ממקומה. בלי תפאורה, בלי שום עזר כנגדה, רק מונוטון נפלא של סמאל בקס. ומישחק מצויין של סטלה אבני. זה כל מה שיש בהוי הימים הי טובים וזה מה שעושה ממנה הצגה מעולה. האשה, השקועה חציה בתוך הי חול, מתחילה את יומה בצלצול המעורר של השעון. מה היא עושה ביום הזה, המתחיל עם הצלצול? כלום. היא מתעמקת בכתובות שעל

סטלה אבני

מישחת-השיניים. היא מחפשת ב ארנק, אולי ימצא שם משהו. היא מנסה להזכיר לבעלה, המוסתר אי שם מאחוריה, את הימים הטובים שהיו לו לא היו לה אי פעם, וי בעיקר היא מחכה לצלצול השני של השעון, שיקרא לה ללכת סוף-סוף לישון.

היא נראית מאושרת. היא יודעת מהם החיים שלה, העוברים עליה בתוך העפר, בין שני צילצולי הי שעון, והיא לא רוצה לדעת. והי מונוטון הזה כל כך גדול, משום שהוא עובר בעצם על שני מישורי רים. האושר של האשה, המתבטא במלים הפשוטות שהיא מוציאה מהפה, זה מצב האמיתי שלה, המוכר לה ולצופה מאחורי המלים. במוצאי שבת תופיע סטלה אבני כחאן, ב ירושלים, ואז כדאי לשום ירושלמי תרבותי וואהביאמנות להחמיץ את ההופעה שלה שם. ביום השני היא תופיע בתל-אביב במועדון צחא, ולתל-אביבים ניתנת אותה העצה.

(המשך מעמוד 25)
(אורגיל ירושלים) כבר לא צריך להרחיב את הדיבור.

הומור

★ יש הומור נחמד. יש החי מלבב של כפר גידה באירלנד. החי של שירים בכתבי מרוח, של תחרויות ספורט כפריות, שיחות של שכנים. יש סצינות גדולות של מכות,

האחיות ממדריר

שהן מרתקות לא פחות משהן מצחיקות. יש שחקני-מישנה מצוינים. ויש סיפור רומנטי על מהגר (גיון ויין) שחזר לכפר, וכדי לשאת את הנערה שהוא אוהב הוא צריך לקיים את כל המינהגים הישנים של אבותיו. האדם השקט הוא קומדיית רועים אמיתית, מהסוג שהיו כותבים ומצלי מים פעם. יש בה קיטש ומתקתקות, וזה רק מוסיף לה תמימות.

בידור

★ אריק איינשטיין. במזל גדי. בני צמד דרום מופיעים כאורחים של אריק בחלק הראשון של הערב. ותזמורת הברנשים של פימנטה מלווה את הזמר בחלק הי עיקרי של הערב, בו מושמעים שירים ו פזמונים חדשים גם ישנים.

★ אהבה וג'אז. גדעון שמר ומל קלר. הראשון קורא שירי אהבה, וכל מה שקשור בה, והשני מלווה אותו בתזמורת ג'ז קטנה, המנגנת יצירות מוכרות פחות או יותר, ואילתורים המוכרים פחות. שילוב מעניין.

★ בהתחלה הן הסתובבו בכפרים, עברו ממשפחה למשפחה, שמעו מנגינות שעברו מזה שנים מאב לבן, שמעו סיפורים ו אנדושים, אספו את כל החומר — והיום מופיע צמד הזמרות מספרד, אלגריה ואנגליטה, בארץ (תיאטרון בימות). הן שרות את הפלמנקו האמיתי, מהתקופה בה עדיין לא הפך לחם לתיירות; הן שרות שירי-עם ספרדיים; שירים דרום-אמריקאיים; שירי-אהבה של לורקה; ומלחות את עצמן בגיטרה ובקסטיניו. יש להן קולות ערבים והופעה נעימה.

מוסיקה

★ הקונצרט השלישי למנויים (ה) תזמורת הפילהרמונית. כמה גילגולים ו צורות עבר כבר הסיפור היווני העתיק על הבן הרוצח את אביו, נושא את אמו לאשה, ולבסוף — כאשר מתגלה לו מה עשה — עוקר את עיניו במו ידיו: אדיפוס. עתה מועלה סיפור קלאסי זה של סופר קלס בניסוח מודרני של הצרפתי קוקטו, על בימת התזמורת הפילהרמונית. את הי מוסיקה כתב מי שמכונה כגדול המוסיקאים של ימינו, איגור סטראוינסקי.

בערב המוקדש כולו ליצירות קומפוזיטור זה (כיום בן 86 וחי בארה"ב) מושמעת יצירה נוספת: קומדיה נפוליטנית קלילה הנקראת פולצ'ינלה. יצירה זו שונה כמוכן לחלוטין מקודמתה, ולא רק מפני שהיא בנויה על יסוד נעימות שכתב האיטלקי בעל-ההומור פרנצולו במאה ה-18.

אדיפוס היא אופרה-אורטוריה, בה עוסי קים בכובד-ראש בבעיות גורל-חיים ומות, ואילו בפולצ'ינלה עוסקים בקלילות של קומדיה דל-ארטה בבעיות לא-רציניות כמו אהבה.

גם המוסיקה שונה בשתי היצירות. נעי מות קלילות כמו דואט חביב בין טרומבון וקונטראבס בפולצ'ינלה, מל מקהלה השרה בכובד ראש בלטינית, וזמרים הנראים כ פסלי-שיש, באדיפוס.

יחד עם כך יש משותף לשתי היצירות.

חדש!

תינוק בריא הוא תינוק מאושר! הוא נראה טוב, עורו רך, חלק וקורן רעננות, ריחו נעים, כפי שצריך להיות ריחו של תינוק בריא.

קל לך לעשות את תינוקך למאושר. תני לו את אהבתך ותיני, שמן תיני, קרם תיני, אבקת תיני. 2.85 ל"י.

TINY

למען בריאות תינוקך

דיסקו בע"מ, חיפה

תגע בעם!

ותראה... אין יותר פגמים ופצעים. אפשר לגעת סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחיך, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם ונוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

Adora

קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

מעשה בילדון שונא סבון...

מעשה בילדון נחמד ונבון,
שאהב הכל — ורק לא סבון.

איזה צריחות! איזה צעקות!
ואין סוף לדמעות
(ולמעמים — קצת מכות...)

הלכה האם אל רופא להתייעץ:
"מה יתיה הסוף? הוא לא מתרחץ!"

אמר הרופא: "גברתי, הילדון
זקוק לסבון שאין בו סבון..."

תמהה האם: "איך זה ייתכן?
או שיש סבון או שאין..."

הסביר הרופא: "גברתי! הפתרון
טמון בשופרת של דרמפון".

עשתה האם כך, והתוצאה משמחת:
הילדון התאהב באמבט ומקלחת.

דֶרְמָפּוֹן

טוב מכל סבון

Tanya

כאור-פוטומאים

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי הכערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, סלון 30134. תד. 136 • מען מברקי • עולמסרס • זפוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' מק 6 • גלוטות: צינוקורסיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבני • המויל: העולם הזה בע"מ.

עזה כמוות

משה דיין היה מאושר. הוא חיך לה. הוא שוחח איתה ראש אל ראש. הוא כתב לה מכתבים על מפיות השולחן. הוא צייר לה ושירטט לה שירטוטים, וקרן כולי מאושר. מייד קיין שוחח שיחה ערה עם יעל דיין, שהגיעה כבר לחודש האחרון של הריון, נה, ושלה כל כמה דקות מבט דואג לעבר ידידתו ושרה-ביטחון. הערב נגמר בסדר. שרה-ביטחון לא ברה

לרכוש את השימלה הזאת. היא חייכה קצת אל כל מי שהסתכל עליה, היא שוחחה קצת עם כל מי ששוחח איתה, והלכה אחרי הגבר שלה לכל מקום שהלך. והגבר שלה דאג, במבטי עיניים חודרים, שלא תלך לשום מקום אחר. "מה דעתך על הישראליות?" שאל אותה **טוביה סער** מהסלבויה. "לא היה לי זמן להסתכל עליהן", הוא אמר, "יש לי ברוך השם, על מה להסתכל". חיוך אוהבים מתקן תק.

שאלתי אותו מה קרה באמת באותו מועד דון ארטוזה, כשהישראלי **גדעון רוזנ** **שטיין** הזמין את ידידתו לעבור לשולחנו, והוא ניסה לגמול לו על זה במכות, כפי שכבר סיפרתי לכם לפני כמה שבועות. "אני לא זוכר", הוא אמר. אבל ידידתו זכרה: "היה אינדיננט לא נעים", היא אמרה, "אבל זה נגמר בסדר". אחרי שכולם השביעו בוזג הזה את עיניו, הם, הושיבו את ביאנקה ליד **משה דיין**, את מיידל קיין ליד **יעל דיין**, ואת רות דיין בין שני הנגנים.

כוכב גדול הגיע ארצה. **מייקל קיין**, הדון ז'ואן האליה, ילדהשעשועים של ה' קולנוע החדש, ואף אחד לא הסתכל עליו. מאות באו לראות אותו. נשף הוואריטי, שלכבודו הגיע ארצה, היה מלא אנשים ובנרבלים שבאו לחזות בו במו עיניהם. אבל איש לא הסתכל עליו. כולם הסתכלו כמה סנטימטרים מימנה ממנו, שם עמד דבר פלאי, מיוחד במינו — היצור היפה ביותר שהניח את רגלו אי פעם בארץ מאו מלכת-שבא, ידידתו, **ביאנקה דה'מא' סיאס**.

עד שמיידל קיין הכיר את ביאנקה, איש לא הכיר אותה. היא עלתה לאנגליה מניקא-ראגואה, וחשבה להיות שחקנית או דוגמנית. אבל לפני שהספיקה לחשוב הרכה, גילה אותה מיידל קיין, ולקח אותה תחת חסותו. היא בת עשרים היום, וכל תוכניות ימי-נעוריה שקעו בתוכו. היא עמדה שם לצידו, מאירה בגלי-אור, בשימלת דיוור ארוכה, עשויה מריבוסי-מתכת, עם כובע מיוחד שהותאם לה. היא נסעה לפני הנשף לפאריס, במיוחד כדי

מצא אשה — מצא טוב, אמרו חכמים, ומכאן גם מסתבר ההיפך מזה, שהססיד אשה — מצא רע. ואם לא הוא מצא את הרע — הרע מצא אותו. וכל הרעות שמצאו בזמן האחרון את **צ'כי הפטל** מוכיחות לו את זה בוקר וערב. ביום הרביעי, כשהוא עמד מול השופט בבית-המשפט המחוזי, הוא לא יכול היה לשאת עוד את צרותיו וזעק לעבר השופט: "איה ביוון! האשה שלי מביאה אותי ל' בית-משפט!"

אבל האשה שלו לא היתה באותו מקום, והשופט לא יכול היה לעזור לו. "אני מוכן לתת לך דירה, אני מוכן לתת לך ארבע מאות לירות לחודש! אבל מה היא רוצה ממני יותר אני לא יכול לתת! אין לי כסף!"

כי בינתיים, מאז הסקנדלים שהחלו כש-הוא החליט לעזוב את אשתו וללכת אחר פילגשו, ונמשכו כשאשתו הסתובבה בעיר וגילתה כל מיני גילויים מסמרי-שיער על הנעשה בבית בעלה ובחזמורת, שאותה הוא מנהל — מאז שהחלו כל הסקנדלים הללו, הוא ירד כמעמדו. חינו סר, ובבחירות ל' הנהלת התומרות, שנערכו לא מזמן, הוא לא נבחר, וכך הפסיד את המשכורת השמנה של מנהל-התומרות, את הנסיעות התכופות לחוץ-לארץ, לאירגון סדרות הופעות, ואת כל ההטבות שהתרגל להן.

"אין לי כסף, אני כבר לא מרחיח. מה היא רוצה ממני?" הוא צעק בבית-המשפט. "אם אתה לא מרחיח כסף", אמר לו ה' שופט, "אז אולי כדאי לך לתת שיעורים פרטיים בכינוור", ופסק שבינתיים, ישלם הפטל על החשבון 500 ל"י לחודש לאשתו.

ההרמון שברח

כשאשתו של קברניט אלעזר גילתה ש' הוא בוגד בה עם אחת הדיילות של החבר'ה, היא לא אמרה לו דבר. היא חשבה לעצמה: "עכשיו אני בהריון, אולי הוא מר' גיש את עצמו כווד. כשהילד יילד, הוא יחזור אלי".

הילד, השלישי במספר, נולד. הבעל ה'

כלה שר זהב

על החתונה הראשונה של **נעמי שמר** נודע לחותנתה, אמו של **גדעון שמר**, רק שבועיים לאחר המעשה. גם על החתונה ה' שנייה שלה היא התכוננה לשמור בסוד מוחלט.

אבל היום נעמי שמר יותר מדי מפורסמת, וקשה לה לשמור על סודות בפני הציבור. בעלה השני אינו חבר הבחימה. הוא עור'דין, עובד ב'

ממשלה, בחי' לא הסתובב בדיוננו' ו' ובסביבותיו, או ב' שום מקום ציבורי אחר. הוא הגיע כבר ל' מעלה מגיל ארבי' פים, ועדיין לא נשא לו שום אשה, והוא מתכונן לעשות אח' זה בזמן הקרוב ב' פעם הראשונה. אחרי החתונה הם יגורו שלושתם ב' יחד: נעמי, בתה מנשויה הראשונים, ובעלה מנשויה השניים.

"אני לא רוצה לדבר על החתונה שלי", היא אומרת, "זה עסק פרטי שלי, ואין לזה שום ציביון ציבורי". היא לא יודעת שהיא בעצמה כבר עסק ציבורי, ובגלל זה גם כל מה שקורה לה איננו פרטי.

ביאנקה עם משה

ביאנקה עם מיידל

בית החותנת

ההיסטוריה מתחילה לעשות סיבוב שני, בגלגולים והיפוכים משונים. פעם, אחרי שהשדכן היה עושה את ה' שידוך, והאברך היה נושא לו לאשה את ה' בתולה, הוא היה מעביר את מסלוליו אל בית חותנו, וחי שם ברחבות על חשבונו. החותן היה עובד והוא היה לומד, האמא היתה מנקה את הבית והכלה היתה עוזרת לה, והזוג הצעיר היה מבלה טוב מאוד ב' חדר הקטן שהוקצה להם על-ידי המשפחה. ועכשיו, החותנת חוזרת למודה, הנשים הצעירות מתחילות להבין שמה שהיה טוב לסבתן הכתולה טוב גם להן.

וזה גם מה שהבינה גרושתו של **איש מפורסם**. כשהיא התחתנה, היא היתה צעירה ומו' דרנית, והיא עברה לגור עם בעלה בדירה שהכינו לעצמם. כשהיא התגרשה, היא לא רצתה לשוב לבית הוריה, והיא שכרה לה חדר לעצמה.

כשהיא התחתנה, בין המיסות הלבנות, הכיר יאשה את **מאשה**. היא באה מדרום אפריקה, הביאה איתה חרבה סף, וחיקצו של בקטריולוגית. וכך קרה שמאשה ויאשה יצאו יום אחד לאחר העבודה מבית-החולים והלכו להתחתן, ויצאו ממשרד הרבנות, ועברו לגור בויליה שלהם, בת שמנות החדרים, בשווי של מאה וחמישים אלף לירות, בהרצליה. מאוחר יותר הפך יאשה להיות גם אחד מבעלי משרד האמנים מופע.

ועכשיו החליט סוף-סוף יאשה ומאשה להיפרד. הם המחלקו ברכוש ובכלכל, ששמו שי, ובשבוע הבא הם מתגרשים. שם עזבו בהרצליה עומדת להיכנס השחקנית **דליה פן**, שחוזר ב' לשמנות החדרים שהם עזבו בהרצליה. אחד מבעלי מארקס אנד ספנסר, ראשון בינאר מאנגליה, עם **אלכס דרנר**, אחד מבעלי מארקס אנד ספנסר.

מאשה ויאשה

קראו לו יאשה. **יאשה פן**. הוא היה בוגר להקת הנחיל, ובסוף הוא בחר באריירה רצי' נית, נסע לאנגליה ולמד להיות מרפא לליקויי דיבור. אחר-כך הוא חזר ארצה והתחיל לעבוד בבית-החולים ביילנסון.

ושם, בבית-החולים, בין המיסות הלבנות, הכיר יאשה את **מאשה**. היא באה מדרום אפריקה, הביאה איתה חרבה סף, וחיקצו של בקטריולוגית. וכך קרה שמאשה ויאשה יצאו יום אחד לאחר העבודה מבית-החולים והלכו להתחתן, ויצאו ממשרד הרבנות, ועברו לגור בויליה שלהם, בת שמנות החדרים, בשווי של מאה וחמישים אלף לירות, בהרצליה. מאוחר יותר הפך יאשה להיות גם אחד מבעלי משרד האמנים מופע. ועכשיו החליט סוף-סוף יאשה ומאשה להיפרד. הם המחלקו ברכוש ובכלכל, ששמו שי, ובשבוע הבא הם מתגרשים. שם עזבו בהרצליה עומדת להיכנס השחקנית **דליה פן**, שחוזר ב' לשמנות החדרים שהם עזבו בהרצליה. אחד מבעלי מארקס אנד ספנסר, ראשון בינאר מאנגליה, עם **אלכס דרנר**, אחד מבעלי מארקס אנד ספנסר.

אכתה יוק ארותי

נחמה

- (4) רוב הנשים לא תזכרנה את שמו.
אך את ידיו הן תזכרנה.
(5) צורת ריקודו: ביטוי אנכי של מאוזן.
(6) בתור בוט: מכתב לסגירה, ומדליק את המזכירה.

★ ★ ★

שיעמום צה"לי

זה באמת לא כל כך חשוב, אבל 29/5 הוא שטיני, ירוקעין, וזה עתה חייל ל-צה"ל. הוא מעוניין מאוד להתכתב עם מספר בנות-חמד, מגיל 16 ומעלה. ואם את חושבת שתצליחי לעזור לו להפגין את השיעמום הצה"לי, אז הוא מחכה למכתבך. ובכן?

★ ★ ★

הגדרות נעדרות ששועים (פליינגר, בלעז):
(1) היא נעלבת כאשר תציע לה משקה — אך היא תבלע את העלבון.
(2) היא שומרת על שער בהיר ועבר שחור.
(3) יש לה לב כמו צה"ל: פרוח לגילאי 18 עד 22.
(4) בגיל 17 החל קולה להתחלף — מ"ללא" ל"כן".
(5) היא הולכת עם גברים מעדיפים נשים היודעות מה גברים מעדיפים.

★ ★ ★

אולי אחרי זה

מוכרחים להיות כמה צדיקים בסדום, שיאוחזו לכתוב 29/9 בת ה-15. היא בכל זאת עליוזה ואוהבת שמחת-חיים. אמנם, לה שיער שחור גולש ועיניים חומות, אולם גובהה 170 ס"מ.
כמעט שכחתי: היא קיבוצניקית, ומעונ-יינת. להתכתב עם בנים בני 16-18, ואולי אחרי זה להכיר.

נערת השבוע

קוראים לה עופרה נוגי. זה נשמע מוכר? טוב, אז היא בת אחיה של גאלדה נוגי המפורסמת. ואם תאמינו לי או לא, היא אפילו בראסו. יודעים מה זה? שוטרת צבאית, כמובן. (על שם קוראים למישהו שהם מבריקים בה את הפליזים שלהם).
אז למי שמעוניין, היא בת 20 וגרה בתל-אביב. היא אפילו היתה מזכירתו של פרופ' סור באוניברסיטת תל-אביב. וכשהיתה ב-כיתה ח', אחד הציונים שלה, שהיא כליך אוהבת לצר, זכה בתחרות ציור-ילדים בצרפת.

פעם הציעו לה להגיש מועמדות לתחרות בחירת מלכת-היופי, אבל היא הסתייגה. למה? לדעתה היא מדי שמנה. כמו שאתם

רואים אותה, היא גם ניצחה על תזמורת הנוער של עיריית תל-אביב-יפו, משך שנים אחדות, עד שהתגייסה לצבא. היא משתחררת מהצבא בעוד חצי שנה. אבל קשה לה להיפרד מהחברים: "יש לי הרגשה נהדרת ללכת במדים". וכשקוראים לה ב"רחוב בראסו" היא ממש נהנית. "זה מוצא חן בעיני", היא אומרת, "פשוט כך שמס אלי לב ברחוב". כאילו שבלי המדים לא יפנו ראשים אחריה!

תתפלא, אבל גם אני התחלתי לאהוב חיילים. הטרמפיסטים שלי ממש מושכנים. אני דוחפת אותם במכונית כמו סרדינים. מה שיד תר. לא איכפת לי מהשוטרים ומי הרפורטים שלהם. העיקר שהחיילים יגיעו מהר למחוז הפצם.
גם עכשיו, במדורי, תזכר, החייל לים, בזכות-קדימה. וכל אורח שי הדבר לא ימצא חן בעיניו, יכול... טוב, אז לדרך!

★ ★ ★

הוא חייל בן 21, האהוב הצנוה, סר-סים וסיוילים. אם לך תכונות דומות, אז 29/1 מחכה בקוצר-רוח למכתבך.
שכחתי לציין: גובהו 170 ס"מ, והוא שחור שער ועיניים. באמת, אל תחמיצי!

★ ★ ★

יום מסיני

דפי כל החישובים שלי, 29/2 הוא אמין נורא. למי מכם היה בכלל אומץ לש-לוח, נוסף למכתב, גם תמונה?

הוא אפילו נמנה על אלה שאינם אוהבים להרבות דיבורים על עצמם. כל מה שפירט במכתבו היה שהוא נורא משתעמם במרחבי מידבר סיני. אין במה להרוג את ה-זמן, ואולי תהיה מישהי מעוניינת ל-עזור, ויחד לצאת מהשיגרה. והכי חשוב: הוא מבטיח לך לכתוב יום-יום. הבטיח בתמונה. מה דעתך?

29/2

★ ★ ★

אובייקט מוצלח

הנה צנחן, נערות! ואפילו איש סירת-29/3 משוגע לצילום ולבנות חמודות ויפות. אל תשלי את עצמך, אינך ראויה לו, אלא אם כן את חמודה, יפה, אוהבת לטייל ואובייקט מוצלח לצילום.
גדול, לא?

★ ★ ★

שרוש נקודות

עד כמה שאני מכירה אתכן, אתן מ-תגעות אחרי סוג כזה של מכתבים. כותב 29/4: בתוקף הנסיבות אני לומד, בתקופה האחרונה, להבין את מלוא משמעותו של המושג, להיות לבד... וזה די לא נעים — כל-כך לבד! — כשאני יודע מה לרצות, אין לך זכות לרצות שיהיה אחרת, לא כן? אבל אני בכל זאת רוצה... רוצה, ממך? נערה, שיש לי מעט לבקש ממנה...
יש לי חששות... שאת באמת לא תצליחי... לענות למעט שהוא דורש... ממך.

הקשיבי: "אני רוצה שתהיי אשה, זה חשוב, וזה הכל, בעצם. שתאבני מוסיקה, גם טובה. תתענייני באמנות. ובכלל ש-תאבני את כל הדברים היפים שישנם, גם היכן שאין מבחינים בהם מיד." "שתהיי נחמדה, אבל לא מושלמת! שהרי זה משעמם. ובכלל... אני מעדיף בך את האנושיות, את הפשטות, את הנכונות לזולת — הנפש הפתוחה...
"ואני חסר סבלנות... קצת מתנגש — לא!"

שכחתי לציין שהוא... חייל.
כן... אם השמטתי משהו... מלאי את החסר.

יש... בעיות?

★ ★ ★

מה דעתכם על זה?
הגדרות לנער-ששועים (פלייבוי, בלעז):
(1) אם לנערה יש הזמן — לו יש ה-מקום.
(2) הוא מעודד אשה לספר את עברה, ולפני שהיא גמרה — הוא כבר חלק ממנו.
(3) כל מה שהוא מבקש מאשה הנו שני מפתחות: האחד ללבה והשני לדירתה.

מחשבות על חירות

קסם בשפתייך
וזהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss
AMERICA'S LEADING BRAND

משרד העבודה • אורט ישראל
המכון להשתלמות
מקצועית משולבת
שדרות דוד המלך 39, טלפון: 248162, תל-אביב

בשעתוף עם "כץ"
שיזור
פרחים אמנותי

מודיעים על פתיחת
**קורסים לשיזור
פרחים אמנותי**

קורס יסודי לבעלי מקצוע — בשעות הערב
יתקיים באולמי המכון. הפתיחה — 5.1.69.

קורסים עממיים בבוקר ובערב
יתקיימו בתל-אביב. הפתיחה — 6.1.69.

פרטים והרשמה במשרדי המכון
ייעוץ והכוונה מקצועיים לכל דורש

**לצביעת בדים
צבעי בטיק**

מסרתה להשיג בחנויות צבעים
3100 משרד

עצורי!

אם הנך רוצה לקנות טלביזיה

חכה!

למבצע הטלביזיה של חברת אלסו ותחסוך לעצמך כסף רב!!

פרטים בקרוב בעתון זה.

סבל מטחורים (HAEMORRHOIDS)

הישיבה כואבת! והריצה נסיון! אם אתה סובל מטחורים (HAEMORRHOIDS) זה נורא! אבל כל זאת נחלת העבר. פרטין עוזר במהירות, מביא להקלה מידית. הכאב קטן מיד והגרוד נפסק, התפחויות הבלתי נעימות מתכווצות — איזו רווחה!! נרות פרטין מורכבות מחומרי רפוי ומפסיקי כאב וגואלות אותך מיד מסבל הטחורים. פרטין — לרפוי טחורים. 4.50 ל"י.

PRATIN

מקצוע נפלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הסברה בע"מ

בית-ספר מפרות נשים

הקורס החדש נפתח: 1.12.68

דיאנה

פבר דיזנגוף רינס"א טל. 226066

כל מה שסמוי ומעורפל עשוי למשוך אתכם השבוע לחקור אותו! אם הנטייה תגרוור אתכם לקריאת שירים ולביקורת ספרותית, נחא. אך אם תיסחפו לעירפול-חוש שבה כתוצאה משתיית משקה אל-כוהולי, מוטב שתני קטו באמצעי זהירות. כוכבי-הלילה הפעיל ב-ימים אלה הוא הגורם האחראי להצלחה ה-ברוכה של פעילויות-כס היצרניות המכוצ-עות על ירכם לאחר שקיעת החמה. לבוש דרמטיציוני יסקף הרגשתך הפנימית.

האתגרים שאתה מעמיד על עצמך מבחינה רוחנית עלולים לעייף אותך ולגרור לך כאביראש. תיווכח לדעת שערכוב רציני בעבודה, שפגע ביוקרתך, נגרם בעקבי פין בגלל אשה נאה. המרגיז הוא שזה בכלל לא היה כדאי. אל תא-שימי את עצמך בכך שידידך קר ואדיש כלפיך. היי סבלנית ואל תדחקי את הקץ.

★ ★ ★

העבודה בוערת ויש אפילו תוצאות די מפי-תיעות לעבודתך, אבל ההמולה שאתה מקים סביבך, מחשידה אותך שאתה מדבר יותר על העבודה מאשר מבצע אותה. הדבר היחיד שכולם ומרסן אותך היא בעצם שותפתך כל הזמן על נקודות התורפה שלך. יש הרבה הגיון בדבריה.

★ ★ ★

כתבת הרבה השבוע ב' מיסגרת עבודתך. אך למרות ששורה עליך ה' מוזה והיית מעדיף ל' נצל זאת לכתיבה ל' מה, אתה מוצא את עצ' מד שנון, עם נטייה ב' קורתית חריפה, הכותב ומדבר קצרות ישר לענ' יי. אל דאגה, תרגיש עוד השבוע בתמורה שתחול בגישתך לחב' רה הסובבת אותך במיסגרת עבודתך.

★ ★ ★

הוויכוחים והמריבות שאתה שותף להם לא יעזרו להפגת המתח אלא רק יגרמו לך ל' דפרסיה. במיוחד חי' מנע מאי-נעימויות עד יום ראשון, אז תתחיל להרגיש בהפגת חמ' תח. התאזר בהרבה סבלנות. לך לראות סרס טוב, רציני, לבד, או עם חברה, ותיווכח שצפויה לך הנאה לא רגילה.

★ ★ ★

תיווכחי לראות שהוא מוכן לבוא לקראתך ול' גלות הבנה בכל הנוגע לך. הוא לא יוכל להס' תיר את מבוכתו כשתב' חיי שהוא נמשך אליך. יום רביעי הוא יום ה' שילסון הבלתי מעורער שלך. הוא עשוי ביום זה להסכים לכל מה ש' עולה על רוחך, אפילו לקבל את חיצייך השנונים. אל תספרי לו על הידיד שהיכרת.

★ ★ ★

צמוי לכם שבוע מעניין וסוער הן מבחינה פינאנסית והן מבחינה רומאנטית. אפשר שתעשו כסף בעזרת או כתוצאה מקשר רומאנטי ואפשר ש' הרפתקה רומאנטית תעלה לכם בכסף רב. השתדל לא לחמור ולא לסכן כספך שלא לצורך, כי אתה עלול לחיגר לחוצאות כספים לא כדאיות.

★ ★ ★

השבוע הנך נוסה להגי' זמות, גם בגנדרנות, וב' עיקר מילולית. יש לך מזל שכוכבים מסויימים גורמים שתהיה בנוסף לכך גם חביב ומקובל על ידיך, כולל בנות המין השני. אתה מקיף את עצמך בפעולות ר' מאנסיות שונות כאמצעי ע' בריחה ונזקקה על אותה אחת המעסיקה את מחשבותיך.

אם זכית בימים אלה לחסדו של הגורל שמצא דרכו אליך באמצעות המין היפה, דע לך, שהגורל לך הוא הכוכב ונוס ה' מקרין ישירות על בני ובנות מזל "גדי". צפה לוויכוחים לא צפויים עם מעבידך ביום שי' לעומת זאת ביום ראשון יתחיל להסת' מן פיתרון לדאגה ול' סחבת בדברים הקשר' רים לביתך ולבית חו' ריך. אל תצאי לקניות חשובות השבוע. עלולים לסדר אותך על כל צעד ושעל.

★ ★ ★

משונה מאוד. אתה מגלה פבנה נהדרת לכ' ני אדם השבוע. גם האחת שפגשת שפכה את ליבה בפניך מהר מדי בהתייחס לזמן הק' צר שאתם מכירים. וב' מקביל אתה מגלה חוסר הבנה לנציגים הרשמיים של החוק והסדר ומוצא עצמך מסתבך איתם ב' דברים שהתחילו במה בכך. אל תניחי למתחרה הסמיה להפר את מנר' תך. את מייחסת לה יותר ממה שמגיע לה. עוד תגיע למסקנה שלא היה לך על מה לדאוג. לבשי כחול.

★ ★ ★

אל תיתפסי לדאגה ולמצב רוח כשתבחיני ביום רביעי בגוון ה' חיזור המרחף על פניך וברגישות המזוהה ש' את חשה כלפי הסובב אותך. דעי לך שהר' גשה זו תחלוף מהר. נסי ליתנות מהרגשה זו, אך שילטי בעצמך ואל תתני לאיש לנצל את ריגשותיך ה' אימחיים השופעים חום ואהבה. אם הי' כרוכתם קצרה, דחי לכמה ימים את החלטתך בקביעת יחסך האמיתי אליו, למרות שחל ברור לך ואת רוצה בו.

העולם הזה

12-

פסטיבל הקצב הישראלי

נא להכיר:

מלכת הג'אז

